

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 1 декември 2014 г.
(OR. en)

16154/14

Междуетноститутитионално досие:
2013/0264 (COD)

EF 328
ECOFIN 1111
CONSOM 260
CODEC 2379

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Делегациите
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2013/36/ЕС и 2009/110/ЕО и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО <i>- Компромисен текст на председателството</i>

Приложено се изпраща на делегациите компромисен текст на председателството относно посоченото по-горе предложение на Комисията, изготвен след обсъждане на заседанията на работната група от 24 ноември.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2013/36/ЕС и 2009/110/ЕО и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателен акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка²,

след консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

¹ ОВ С , , стр. .

² ОВ С , , стр. .

- (1) През последните години интеграцията на плащанията на дребно в Съюза отбеляза значителен напредък, по-специално в контекста на законодателните актове на Съюза относно плащанията, а именно Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³, Регламент (ЕО) № 924/2009 на Европейския парламент и на Съвета⁴, Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁵ и Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁶. С Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁷ беше допълнена нормативната уредба за платежните услуги, като с нея беше въведено специално ограничение на възможността търговците на дребно да събират допълнителна такса от клиентите си за използването на определени платежни средства.
- (2) Директива 2007/64/ЕО бе приета през декември 2007 г. въз основа на предложение на Комисията от декември 2005 г. Оттогава насам на пазара на плащания на дребно настъпиха значителни технически иновации в резултат на бързото нарастване на броя на електронните и мобилни плащания и появата на нови видове платежни услуги.

³ Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар (ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1).

⁴ Регламент (ЕО) № 924/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно презграничните плащания в рамките на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2560/2001 (ОВ L 266, 9.10.2009 г., стр. 11).

⁵ Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

⁶ Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22).

⁷ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 64).

- (3) Прегледът на правната уредба на Съюза относно платежните услуги, по-специално анализът на въздействието на Директива 2007/64/ЕО и допитването във връзка със зелената книга на Комисията „Към интегриран европейски пазар за картови, интернет и мобилни плащания“⁸ показват, че развитието на услугите поражда значителни предизвикателства от гледна точка на нормативната уредба. Важни области на пазара на плащания, по-специално картовите, интернет и мобилните плащания, все още са фрагментирани в рамките на отделните държави. Много новаторски платежни продукти или услуги не попадат изцяло или в голямата си част в обхвата на Директива 2007/64/ЕО. Освен това обхватът на Директива 2007/64/ЕО, и по-специално елементите, които са освободени от обхвата — като например някои свързани с плащане дейности — се оказват в някои случаи прекалено объркващи, прекалено общи или просто остарели предвид развитието на пазара. Това поражда правна несигурност, потенциални рискове за сигурността по платежната верига и липса на защита на потребителите в определени области. Оказва се, че е трудно да се въведат новаторски и удобни за използване цифрови платежни услуги, които да осигурят на потребителите и търговците на дребно в Съюза ефективни, удобни и сигурни платежни методи.
- (4) Създаването на интегриран единен пазар за електронни плащания е от решаващо значение, за да могат потребителите, търговците и дружествата да се възползват изцяло от предимствата на вътрешния пазар предвид развитието на цифровата икономика.
- (5) С цел отстраняване на пропуските в регулаторната уредба, следва да бъдат предвидени нови правила, като същевременно се осигури повече правна яснота и последователно прилагане на законодателството в целия Съюз. Следва да се гарантира, че съществуващите и новите участници на пазара работят при еднакви условия, което ще позволи новите начини на плащане да достигнат до по-широк пазар и ще се осигури високо равнище на защита на потребителите при използването на тези платежни услуги в целия Съюз. Това следва да доведе до намаляване на разходите и цените за ползвателите на платежни услуги и до по-голям избор и прозрачност на платежните услуги.
- (5a) Предназначението на настоящата правна рамка не е да бъде изцяло всеобхватна. Нейното приложение следва да бъде ограничено до онези доставчици на услуги, които предоставят платежни услуги като редовно занятие или като стопанска дейност в съответствие с настоящата директива.

⁸ COM(2011) 941 окончателен.

- (6) През последните години се увеличиха рисковете за сигурността, свързани с електронните плащания, което се дължи на по-голямата техническа сложност на електронните плащания, постоянно нарастващите обеми на електронни плащания в световен мащаб и на новите видове платежни услуги. Безопасността и сигурността на платежни услуги са задължително условие за доброто функциониране на пазара на платежни услуги, като ползвателите на платежни услуги следва да бъдат защитени по подходящ начин срещу подобни рискове. Платежните услуги играят решаваща роля за поддържането на жизнено важни икономически и обществени дейности. Доставчиците на платежни услуги следва да създадат мрежа за смекчаване на рисковете и да поддържат ефективни процедури за управление на инциденти. На компетентните органи следва ежегодно или на интервали, определени от тези органи, да се представят актуализирани оценки на рисковете, свързани с платежните услуги. Европейският банков орган (ЕБО) разработва насоки във връзка с тези мерки за сигурност и насърчава сътрудничеството с компетентните органи, Европейската централна банка (ЕЦБ) и Агенцията на Европейския съюз за мрежова и информационна сигурност (ENISA).
- (7) Мерки срещу рисковете за сигурността, свързани с платежните трансакции, следва да бъдат предприемани също и на равнището на доставчиците на платежни услуги. Мерките за сигурност, които доставчиците на платежни услуги трябва да предприемат, трябва да бъдат пропорционални на съответните рискове за сигурността. Следва да се въведе механизъм за редовно докладване, с което да се гарантира, че доставчиците на платежни услуги предоставят редовно на компетентните органи актуална оценка на рисковете за сигурността, с които се сблъскват, и информация за мерките, които са предприели в отговор на тези рискове. Освен това, за да бъдат сведени до минимум щетите за други доставчици на платежни услуги и платежни системи – като например значително смущение във функционирането на съответната платежна система – и за потребителите, е важно доставчиците на платежни услуги да бъдат задължени да докладват без необосновано забавяне на компетентните органи по настоящата директива сериозните инциденти, свързани със сигурността. Освен това е предвидено ЕБО да изпълнява координационни функции.

- (8) Преработената регулаторна рамка за платежните услуги беше допълнена от Регламент (ЕС) № [XX/XX/XX] на Европейския парламент и на Съвета⁹. С него се въвеждат правила относно начисляването на многостранни и двустранни обменни такси за всички операции с потребителски дебитни и кредитни карти и за електронните и мобилните плащания, извършвани посредством тези операции, както и ограничения върху използването на някои бизнес правила по отношение на картовите операции. Целта на регламента е да ускори още повече изграждането на ефективен интегриран пазар за картови плащания.
- (9) С цел да се избегне използването на различни подходи в различните държави членки в ущърб на потребителите, предвидените в настоящата директива разпоредби за прозрачността и изискванията относно предоставянето на информация от доставчиците на платежни услуги, както и тези относно правата и задълженията във връзка с предоставянето и ползването на платежни услуги, следва да се прилагат по целесъобразност и за трансакциите, при които доставчикът на платежни услуги на платеца или на получателя на плащането се намира в рамките на Европейското икономическо пространство (по-нататък „ЕИП“), а другият доставчик на платежни услуги се намира извън ЕИП. Когато е подходящо, посочените по-горе разпоредби следва да бъдат прилагани и по отношение на трансакциите във всички национални валути между доставчици на платежни услуги, намиращи се в рамките на ЕИП.
- (10) Определението на понятието „платежни услуги“ следва да бъде неутрално от технологична гледна точка и да дава възможност за бъдещо разработване на нови видове платежни услуги, като същевременно се гарантират еднакви оперативни условия както за съществуващите, така и за новите доставчици на платежни услуги.

⁹ Регламент (ЕС) № [XX/XX/XX/] на Европейския парламент и на Съвета [дата] относно обменните такси за платежни операции, свързани с карти (ОВ L x, стр. x).

- (11) Предвиденото в Директива 2007/64/ЕО освобождаване на платежните трансакции, извършени чрез търговски представител от името на платеща или на получателя на плащането, се прилага по много различни начини в държавите членки. Някои държави членки позволяват освобождаването да се използва от платформи за електронна търговия, които действат като посредник от името както на индивидуалните продавачи, така и на купувачите, без да могат да договарят или да сключват договори за продажбата или покупката на стоки. Това надхвърля предвидения обхват на освобождаването и може да увеличи рисковете за потребителите, тъй като тези доставчици остават извън осигурената от правната уредба защита. Различното прилагане води и до нарушаване на конкуренцията на пазара на плащания. Ето защо, за да бъдат предприети мерки срещу тези пораждащи загриженост обстоятелства, трябва да бъде ясно, че освобождаването може да се прилага и по отношение на представители, които действат едновременно от името на платеща и на получателя на плащането (напр. някои платформи за електронна търговия), само когато те в нито един момент не влизат във владение на средствата на клиентите.
- (11a) Настоящата директива следва да не се прилага по отношение на дейностите на дружествата за транспортиране на пари и ценности и на дружествата за управление на касови средства, когато тези дейности са ограничени до физическото превозване на банкноти и монети.

- (12) Обратната информация от пазара показва, че платежните дейности, обхванати от освобождаването за ограничена мрежа, често са свързани със значителни по обем и размер плащания и предлагат на потребителите стотици или хиляди различни продукти и услуги, което не отговаря на целта на освобождаването за ограничената мрежа, както е предвидено в Директива 2007/64/ЕО. Това означава по-големи рискове и липса на каквато и да била правна защита за ползвателите на платежни услуги, особено за потребителите, и очевидни недостатъци за регулираните участници на пазара. За да се спомогне за ограничаването на тези рискове, е добавена забраната за повторно прилагане на едно и също условие за освобождаване спрямо един и същ конкретен инструмент, като освен това е предвидено задължение за уведомяване, когато освободените дейности надхвърлят установения праг. Следва да се счита, че платежен инструмент се използва в рамките на такова освобождаване, ако инструментът може да бъде използван единствено i) за закупуването на стоки и услуги в конкретен магазин или верига магазини, в случай че участващите образувания са обвързани от търговско споразумение, в което е предвидено използването на една-единствена марка, което прави напълно очевидно за обществеността съществуването на правно значима връзка между „майката“ и местата, в които се приемат издадените платежни инструменти, а посочената по-горе марка се използва на местата на продажба и се появява, когато е осъществимо, върху платежния инструмент, който може да бъде използван в тях; или ii) за ограничен набор от стоки или услуги, когато обхватът на ползване е фактически ограничен до краен брой функционално свързани стоки или услуги, независимо от географското местоположение на мястото на продажба, или iii) при условие че това е регламентирано от национален или регионален публичен орган за конкретни социални или данъчни цели за придобиването на конкретни стоки или услуги. Тези инструменти биха могли да включват карти от вериги магазини, карти за бензиностанции, членски карти, карти за обществен транспорт и ваучери за храна или ваучери за специфични услуги, които понякога са предмет на специални данъчни или трудовоправни разпоредби, чиято цел е да насърчава използването на такива инструменти за постигането на целите на социалното законодателство. Когато такъв инструмент със специфична цел се превърне в инструмент с общо предназначение, изключването от обхвата на настоящата директива следва да не се прилага повече. Инструменти, които могат да бъдат използвани за покупки в магазини на свързани търговци, следва да не се изключват от обхвата на настоящата директива, тъй като такива инструменти обикновено са предназначени за непрекъснато разрастваща се мрежа от доставчици на услуги.

- (13) Определени платежни трансакции, извършвани посредством далекосъобщителни или информационни технологични устройства, са освободени от обхвата на Директива 2007/64/ЕО, когато мрежовият оператор действа не само като посредник при предоставянето на цифрови стоки и услуги чрез въпросното устройство, но също така добавя стойност към тези стоки или услуги. По-специално това изключение позволява т.нар. директно фактуриране при оператора за онлайн услуги или директни покупки на сметката за мобилния телефон (първите от които бяха тоновете при позвъняване и услугите с добавена стойност (premium SMS-services) и допринася за развитието на нови бизнес модели, които се основават на продажба на цифрово съдържание с ниска стойност и на гласови услуги. Тези услуги включват забавления (чат, теглене на съдържание от рода на видеоматериали, музика и игри), информация (за времето, новините, спортните събития, фондовите борси), търсене в указатели, участия в телевизионни и радиопредавания (гласуване, състезания, коментари в ефир). Липсват доказателства от пазара, че този метод на плащане, ползващ се с доверието на потребителите, тъй като се смята за удобен за малки по размер плащания, се е развил в обща платежна посредническа услуга. Поради неясната формулировка на това освобождаване обаче правилото се прилага по различен начин в държавите членки. Това води до липсата на правна сигурност за операторите и потребителите, а понякога до искането платежни посреднически услуги да бъдат освободени от прилагането на Директива 2007/64/ЕО. Ето защо е подходящо да се изясни по-добре приложното поле на това освобождаване, което следва да бъде насочено специално към микроплащанията за цифрово съдържание и гласови услуги. Освобождаването следва да се прилага единствено по отношение на платежни услуги, предоставяни от доставчик на електронни съобщителни мрежи или услуги като съпътстващи услуги в допълнение към електронните съобщителни услуги (т.е. основната дейност на съответния оператор).

- (13a) Въведено е ново освобождаване, за да се вземе под внимание развитието в областта на плащанията, по-специално възможността потребителите да нареждат, заплащат, получават и заверяват електронни билети от всяко място и по всяко време с помощта на мобилни телефони или други устройства. Електронните билети позволяват и улесняват предоставянето на услуги, които потребителите биха могли иначе да закупят чрез хартиен билет и включват транспорт, забавления, паркинг и вход за различни събития, но не и материални стоки; по този начин се намаляват производствените разходи и разходите за доставка, свързани с традиционните начини за издаване на билети на хартия, и се увеличава удобството за клиентите, като се осигуряват нови по-прости начини за купуване на билети.
- (13б) С цел да се намали тежестта за образуванията, които събират дарения с благотворителна цел, е въведено още едно освобождаване по отношение на платежните трансакции, свързани с дарения в полза на благотворителни организации. За да може освобождаването да бъде ясно ограничено до плащанията с нисък профил на риска, е въведен праг. Освен това, в съответствие с националното право държавите членки ще имат правото да ограничат освобождаването до дарения, които се събират в полза на регистрирани благотворителни организации.
- (13в) Една от главните цели на въвеждането на единна зона за плащания в евро бе да се улесни създаването на общоевропейски „фабрики“ за плащания и да се позволи създаването на „фабрики“ за събиране на вземания, като се централизират всички трансакции на дадена корпоративна група посредством функционалните възможности за извършване на операции от чуждо име. В това отношение е уместно да се предвиди платежните трансакции между предприятие майка и негово дъщерно предприятие или между дъщерни предприятия на едно и също предприятие майка, без посредническата намеса на доставчик на платежни услуги, различен от предприятие, принадлежащо към същата група, да бъдат освободени от прилагането на настоящата директива. Това освобождаване включва също: i) платежните трансакции, инициирани от предприятие майка от името на негови дъщерни предприятия, или от дъщерно предприятие от името на предприятието майка, или от името на други дъщерни предприятия на същото предприятие майка, при условие че тези платежни трансакции („плащания от чуждо име“) се извършват от доставчик на платежни услуги; ii) услугите по инициране на плащания и услугите по предоставяне на информация за сметка, предоставяни от предприятие майка от името на негови дъщерни предприятия, или от дъщерно предприятие от името на предприятието майка, или от името на други дъщерни предприятия на същото предприятие майка.

- (14) По същия начин Директива 2007/64/ЕО предвижда освобождаване от обхвата на нейните разпоредби на платежни услуги, предлагани от независими от банки или от други доставчици на платежни услуги оператори на терминални устройства АТМ (по-нататък „банкомати“). Тази разпоредба стимулира разрастването на независимите услуги, свързани с банкомати, в много държави членки, по-специално в по-слабо населените райони. Ако обаче тази бързо разрастваща се част от пазара на услуги, свързани с банкомати, остане извън обхвата на директивата, това ще позволи практики, които биха могли да повлияят негативно на яснотата относно таксите за теглене, което често обърква потребителите, а в трансгранични случаи води и до двойно начисляване на такси (от доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката, и от оператора на банкомата) за едно и също теглене. Във всички случаи таксите, прилагани от операторите на банкомати, следва да не засягат Регламент (ЕО) № 924/2009. Ето защо, за да се запази предоставянето на услуги, свързани с банкомати, и същевременно да се осигури яснота относно таксите за теглене, е уместно освобождаването да се запази, но от операторите на банкомати да се изисква да спазват конкретни разпоредби за прозрачност.
- (15) Доставчиците на услуги, които искат да се възползват от освобождаването съгласно Директива 2007/64/ЕО, често не се консултират с компетентните органи за това, дали техните дейности са обхванати или са освободени от разпоредбите на директивата, като вместо това разчитат на собствената си преценка. Това води до много различно прилагане на някои от разпоредбите относно освобождаването в отделните държави членки. Изглежда също някои доставчици на платежни услуги са използвали някои освобождавания, за да променят стопанските си модели, така че предлаганите от тях платежни дейности да попаднат извън обхвата на посочената директива. Това може да доведе до увеличаване на рисковете за ползвателите на платежни услуги и неравнопоставени условия за доставчиците на платежни услуги на вътрешния пазар. Поради това доставчиците на услуги следва да бъдат задължени да уведомяват компетентните органи за определени дейности, така че компетентните органи да могат да преценят дали са спазени изискванията на съответните разпоредби и да гарантират еднакво тълкуване на правилата в рамките на вътрешния пазар. По-специално, за всички освобождавания, които се основават на спазването на определен праг, процедурата за уведомяване е предвидена с оглед да се гарантира спазването на специфичните изисквания. За да се повиши прозрачността, услугите, за които се прави уведомление, се оповестяват публично както от компетентните органи, така и от ЕБО.

- (16) Освен това е важно да се включи изискване потенциалните доставчици на платежни услуги да уведомяват компетентните органи относно дейностите, които извършват в рамките на ограничена мрежа на основата на критериите, изложени в член 3, буква к), подточки i) и ii), в случай че стойността на платежната трансакция е над определен праг. Компетентните органи преценяват дали дейностите, за които са уведомени, действително попадат в обхвата на член 3, буква к), подточка i) или ii), и съответно уведомяват ЕБО.
- (16a) Като цяло следва да се отбележи, че трансакциите, които не попадат в обхвата на директивата, може да бъдат регулирани от приложимото национално право; в резултат на това държавите членки могат да приемат всякакви по-нататъшни или допълнителни мерки на национално равнище, при условие че тези мерки не противоречат на целите на директивата или не пречат за постигането им.
- (17) Новите правила трябва да следват подхода, възприет в Директива 2007/64/ЕО, като покриват всички видове електронни платежни услуги. Затова все още не е целесъобразно новите правила да се прилагат за услуги, при които прехвърлянето на средства от платеща към получателя на плащането или преносът на средствата се извършва единствено в банкноти и монети, или при които прехвърлянето се основава на чек на хартиен носител, менителница на хартиен носител, запис на заповед или други инструменти, като ваучери на хартиен носител или карти, чрез които на доставчика на платежни услуги или на друго лице се нарежда да предостави средства на разположение на получателя.

- (18) След приемането на Директива 2007/64/ЕО се появиха нови видове платежни услуги, особено в областта на плащанията по интернет. По-специално, настъпи развитие на услугите по инициране на плащане в областта на електронната търговия. Тези услуги имат значение за плащанията при електронна търговия, като създават софтуерен мост между уебсайта на търговеца и платформата за онлайн банкиране на банката на платеца с цел да се иницират плащанията по интернет въз основа на кредитен превод. Доставчикът на услуги по инициране на плащане не влиза във владение на средствата на ползвателя на нито един етап от платежната верига. Тези услуги позволяват на доставчика на услуги по инициране на плащане да гарантира на получателя на плащането, че средствата, необходими за определена платежна трансакция, са налични по сметката и че плащането е иницирано. Целта е да се стимулира получателят на плащането да освободи стоката или да предостави услугата без излишно забавяне. Тези услуги предлагат евтино решение както за търговците, така и за потребителите, и предоставят на потребителите възможност да пазаруват онлайн, дори и да не притежават платежни карти. Персонализираните сертификати за сигурност, използвани за сигурно удостоверяване на самоличността на потребителя било то директно от ползвателя на платежните услуги или от доставчика на услуги по инициране на плащане, обикновено са тези, които се издават от доставчиците на платежни услуги, обслужващи сметката. Не е задължително доставчиците на услуги по инициране на плащане да влизат в договорни отношения с доставчиците на платежни услуги, обслужващи сметката. Понастоящем обаче услугите по инициране на плащане са извън обхвата на Директива 2007/64/ЕО, не подлежат непременно на надзор от компетентен орган и не спазват изискванията на Директива 2007/64/ЕО. Това повдига редица правни въпроси, като например въпроси относно защитата на потребителите, сигурността и отговорността, конкуренцията и защитата на данни. Следователно новите правила трябва да уредят тези въпроси. Тези правила имат за цел да се гарантира приемственост на пазара, като се даде възможност съществуващите и новите доставчици на услуги да предлагат услугите си при ясна и хармонизирана регулаторна рамка. До прилагането на тези правила, без да се засяга необходимостта от гарантиране на сигурността на платежните трансакции и защитата на потребителите срещу явни опасности от измама, държавите членки и Комисията следва да гарантират лоялната конкуренция на този пазар, като избягват необоснована дискриминация срещу който и да е съществуващ участник на пазара.

- (18a) Нещо повече, с развитието на технологиите, през последните години се появиха и някои допълнителни услуги, като например услуги по предоставяне на информация за сметките. Тези услуги предоставят на ползвателя на платежни услуги обобщена информация онлайн относно една или повече платежни сметки, държани при един или повече доставчици на платежни услуги и достъпни посредством онлайн интерфейси на доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката, като по този начин дават възможност на ползвателя на платежни услуги да получи незабавно представа за финансовото си положение в даден момент. Тези услуги също следва да бъдат включени в обхвата на настоящата директива с цел потребителите да получат адекватна защита на данните за своите плащания и сметки, както и правна сигурност по отношение на статута си.
- (19) Наличният паричен превод е проста платежна услуга, основаваща се обикновено на пари в наличност, предоставени от платеца на доставчика на платежни услуги, който превежда съответната сума, например посредством комуникационна мрежа, на получател на плащането или на друг доставчик на платежни услуги, който действа от името на получателя. В някои държави членки супермаркети, търговци и други търговци на дребно предоставят на обществеността сходна услуга, даваща възможност за плащане на комунални и други обичайни разходи на домакинствата. Тези услуги за плащане на сметки следва да се разглеждат като налични парични преводи, освен ако компетентните органи преценят, че дейността попада в друга категория платежни услуги или че се ползва от изключенията от обхвата съгласно член 3, буква б).
- (19a) Липсата на определение в Директива 2007/64/ЕО на услугата по приемане породи опити за разграничаване на различни видове модели на приемане с цел избягване на регулирането, което доведе до по-ниска защита за търговците. Ето защо е въведено неутрално определение за приемането на платежна трансакция, за да се отразят не само традиционните модели на приемане, структурирани около използването на платежни карти, но и различните модели на стопанска дейност, включително тези, при които участва повече от един приемащ субект. Това следва да гарантира еднаква защита за всички търговци, независимо от използвания инструмент за извършване на плащането, когато дейността е еднаква с приемането на картови трансакции. Техническите услуги, предоставяни на доставчиците на платежни услуги, като например обикновеното обработване и съхраняване на данни или управлението на терминали, не представляват услуга по приемане. Освен това следва да бъде ясно, че при някои модели на приемане не се предвижда действителен превод на средства от приемащия субект към получателя на плащането предвид факта, че между страните могат да бъдат договорени други форми на сетълмент.

- (20) Необходимо е да се определят категориите доставчици на платежни услуги, които законосъобразно могат да предоставят платежни услуги на територията на Съюза, а именно кредитните институции, които приемат от ползвателите влогове, които могат да бъдат използвани за финансиране на платежни трансакции, и към които следва да продължат да се прилагат пруденциалните изисквания, предвидени в Директива 2013/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁰; институциите за електронни пари, които издават електронни пари, които могат да бъдат използвани за финансиране на платежни трансакции, и към които следва да продължат да се прилагат пруденциалните изисквания, предвидени в Директива 2009/110/ЕО; платежните институции и пощенските джиро институции, които съгласно националното право могат да извършват такава дейност.
- (21) Настоящата директива следва да определи правилата относно изпълнението на платежни трансакции, когато средствата са електронни пари, както е предвидено в Директива 2009/110/ЕО. Настоящата директива обаче не следва да урежда издаването на електронни пари, нито да изменя уредбата относно пруденциалните изисквания, предвидени в посочената директива, по отношение на институциите за електронни пари. Следователно на платежните институции не следва да се разрешава да издават електронни пари.
- (22) С Директива 2007/64/ЕО се създаде пруденциален режим, с който се въведе единен лиценз за всички доставчици на платежни услуги, чиято дейност не е свързана с приемане на влогове или издаване на електронни пари. За целта с Директива 2007/64/ЕО беше въведена нова категория доставчици на платежни услуги — „платежни институции“, като юридическите лица извън съществуващите категории, които желаят да предоставят платежни услуги на територията на Съюза, трябва да получат лиценз, като за целта трябва да отговорят на определени строги и всеобхватни условия. Следователно в целия Съюз следва да се прилагат едни и същи условия по отношение на тези услуги.

¹⁰ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

- (23) Условията за предоставяне и поддържане на лиценз на платежна институция не са се променили съществено. Подобно на Директива 2007/64/ЕО условията включват пруденциални изисквания, съответстващи на операционния и финансовия риск, пред който са изправени тези субекти при упражняване на дейността си. В тази връзка съществува необходимост от надежден режим на началния капитал, съчетан с оборотен капитал, който би могъл своевременно да бъде усъвършенстван в зависимост от потребностите на пазара. Поради разнообразието в областта на платежните услуги настоящата директива следва да позволи използването на различни методи, съчетани с определени надзорни правомощия, за да се гарантира, че към еднаквите по вид рискове се подхожда по еднакъв начин за всички доставчици на платежни услуги. Изискванията по отношение на платежните институции следва да отразяват обстоятелството, че платежните институции извършват по-специализирана и ограничена дейност, като по този начин създават по-малки и лесни за наблюдение и контрол рискове в сравнение с рисковете, които възникват в рамките на по-широкия спектър от дейности на кредитните институции. По-конкретно на платежните институции следва да се забрани да приемат влогове от ползвателите и да им се разреши да използват единствено средства, получени от ползвателите само за предоставяне на платежни услуги. Изискваните пруденциални правила, включително началния капитал, следва да отговарят на риска, свързан със съответните платежни услуги, предоставяни от платежната институция.
- (23а) Целта на настоящата директива е също да се гарантира високо ниво на защита на потребителите при използването на платежни услуги на територията на Съюза. Като се има предвид, че злоупотребите с правото на установяване могат да породят заплаха за това ниво на висока защита на потребителите, е необходимо да се постави изискване за връзка между свързаната с платежни услуги стопанска дейност на дадена платежна институция и държавата членка, в която тази институция има седалище. Подобна връзка би позволила също на компетентните органи да упражняват успешно своите надзорни функции.

- (24) Следва да се предвидят разпоредби във връзка с необходимостта средствата на клиентите да бъдат съхранявани отделно от средствата на платежната институция. Изискванията във връзка със съхранението са необходими, когато платежната институция притежава средствата на клиентите. В специфичната ситуация, когато една и съща платежна институция изпълнява платежна трансакция едновременно за платеща и за получателя на плащането, а на платеща е предоставена кредитна линия, може да се окаже подходящо средствата да бъдат съхранявани в полза на получателя на плащането, след като тези средства се превърнат във вземане на получателя на плащането към платежната институция. По отношение на платежните институции следва да се прилагат и изисквания за ефективно предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма.
- (25) Настоящата директива не следва да въвежда промени в задълженията на платежните институции по отношение на счетоводното отчитане и одита на техните годишни и консолидирани счетоводни отчети. Платежните институции следва да изготвят своите годишни и консолидирани счетоводни отчети съгласно Директива 78/660/ЕИО на Съвета¹¹ и, когато е приложимо, на Директива 83/349/ЕИО на Съвета¹² и Директива 86/635/ЕИО на Съвета¹³. Годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети подлежат на одит, освен ако платежната институция е освободена от това задължение съгласно Директива 78/660/ЕИО и, когато е приложимо, съгласно директиви 83/349/ЕИО и 86/635/ЕИО.
- (27) Когато предоставят една или повече от платежните услуги, включени в настоящата директива, доставчиците на платежни услуги следва винаги да разполагат с платежни сметки, използвани единствено за платежни трансакции. За да могат доставчиците на платежни услуги да предоставят платежни услуги, е абсолютно необходимо те да имат достъп до сметки в кредитни институции. Държавите членки следва да гарантират, че такъв достъп се предоставя по начин, който да отговаря на легитимната цел, изискваща такъв достъп.

¹¹ Директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества (ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11).

¹² Директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 г. относно консолидираните счетоводни отчети (ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1).

¹³ Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции (ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1).

- (28) Настоящата директива следва да уреди отпускането на кредити от платежните институции, например предоставянето на кредитни линии и издаването на кредитни карти само когато това е тясно свързано с извършването на платежни услуги. Целесъобразно е платежните институции да имат право с оглед на техните трансгранични дейности да отпускат подобен кредит само ако кредитът е отпуснат с цел улесняване извършването на платежни услуги, има краткосрочен характер и е отпуснат за период не по-дълъг от 12 месеца, включително ако е револвиращ, и при условие че кредитът е рефинансиран основно чрез използването на собствените средства на платежната институция, както и на средства от капиталовите пазари, но не и на средства, държани за сметка на клиенти за извършване на платежни услуги. Тези правила не следва да засягат разпоредбите на Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁴ или друго съответно законодателство на Съюза или национално законодателство, отнасящо се до условия за отпускане на кредити на потребители, които не са хармонизирани от настоящата директива.
- (29) Като цяло практиката показва, че сътрудничеството между компетентните национални органи, които отговарят за издаването на лиценз на платежните институции, осъществяват текущ контрол и вземат решение за отнемане на тези лицензи, е задоволително. Сътрудничеството между компетентните органи обаче следва да се засили както по отношение на обменната информация, така и на съгласуваното прилагане и тълкуване на директивата в случаите, когато лицензирана платежна институция желае да предоставя платежни услуги и в държава членка, различна от държавата членка по произход, като упражнява правото си на установяване или свободата на предоставяне на услуги, в т.ч. посредством интернет („упражняване на дейност в ЕИП по силата на един лиценз“). ЕБО следва да съдейства на компетентните органи да разрешават споровете помежду си в контекста на трансграничното сътрудничество. Необходимо е ЕБО също да бъде приканен да изготви проекти на регулаторни технически стандарти относно сътрудничеството и обмена на данни.

¹⁴ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66).

- (30) За да се увеличи прозрачността по отношение на работата на платежните институции, които са лицензирани или регистрирани от националните компетентни органи, в т.ч. на техните представители, и да се гарантира високо ниво на защита на потребителите в Съюза, е необходимо да се осигури лесен публичен достъп до списъка на образуванията, лицензирани да предоставят такива услуги, включително всички физически или юридически лица, които се ползват от освобождаване от изискванията по член 27. Поради това ЕБО следва да публикува на уебсайта си и редовно да актуализира списъка с имената на образуванията, лицензирани да предоставят платежни услуги, включително всички физически или юридически лица, които се ползват от освобождаване от изискванията по член 27. Тези мерки следва също да допринесат за укрепване на сътрудничеството между компетентните органи.
- (31) Следва да се осигури повече точна и актуализирана информация, като платежните институции бъдат задължени да информират без неоправдано забавяне компетентните органи в собствената си държава за всяка промяна, която засяга точността на информацията и предоставените във връзка с получаването на лиценз доказателствата, включително допълнителните представители или подизпълнители. В случай на съмнения компетентните органи следва да проверяват верността на получената информация.
- (31a) Държавите членки могат да решат да изискат платежните институции, които извършват дейност на тяхна територия по силата на правото на установяване и чието главно управление се намира на територията на друга държава членка, да назначат централна точка за контакт на тяхна територия, за да улеснят надзора по отношение на мрежите от представители и спазването на дялове III и IV от настоящата директива. ЕБО ще изготви проекти на регулаторни стандарти, в които ще бъдат изложени критериите за определяне в какви случаи е подходящо да бъде назначена централна точка за контакт и какви следва да бъдат нейните функции.

- (32) Въпреки че настоящата директива определя минималния набор от правомощия, с които трябва да се ползват компетентните органи, когато упражняват надзор над спазването от платежните институции на съответните изисквания, тези правомощия трябва да се упражняват при съблюдаване на основните права, включително правото на неприкосновеност на личния живот. За упражняването на тези правомощия, които могат да доведат до сериозна намеса в правото на зачитане на личния и семейния живот, жилището и тайната на съобщенията, държавите членки следва да разполагат с адекватни и ефективни предпазни мерки срещу злоупотреби или пристрастност, например при необходимост чрез предварително разрешение от съдебен орган на съответната държава членка.
- (33) Важно е да се гарантира, че по отношение на всички лица, предоставящи платежни услуги, се прилагат определени минимални правни и регулаторни изисквания. Затова е желателно да се въведе изискване за регистрация на самоличността и местонахождението на всички лица, предоставящи платежни услуги, включително на лицата, които не са в състояние да отговорят на целия спектър от условия за получаване на лиценз като платежни институции.
- Този подход е в съответствие с обосновката на Специална препоръка VI на Финансовата работна група за изпирането на пари, която предвижда създаване на механизъм, чрез който доставчиците на платежни услуги, които не могат да изпълнят всички условия, определени в посочената препоръка, имат право да бъдат третираны като платежни институции. За тази цел държавите членки следва да вписват такива лица в регистъра на платежните институции, без същевременно да прилагат спрямо тях всички или част от условията за издаване на лиценз. От съществено значение обаче е възможността за подобно освобождаване да бъде обвързана със строги изисквания относно стойността на платежните трансакции. Платежните институции, които се ползват от такова освобождаване, не следва да имат нито право на установяване, нито свобода на предоставяне на услуги и не следва да упражняват тези права непряко, когато са част от платежна система.
- (33а) С оглед на специфичния характер на извършваната дейност и на рисковете, свързани с услугите по предоставяне на информация за сметката, е подходящо да се въведе специален пруденциален режим за доставчиците на услуги по предоставяне на информация за сметката; на тези доставчици ще бъде позволено да предоставят услуги на трансгранична основа, като се ползват от правилата за „упражняване на дейност в ЕИП по силата на един лиценз“.

- (34) За всеки доставчик на платежни услуги е от съществено значение да има достъп до услугите на техническите инфраструктури на платежните системи. Такъв достъп обаче следва да бъде подчинен на определени изисквания, за да се осигури целостта и стабилността на тези системи. Всеки доставчик на платежни услуги, който заявява желание за участие в платежна система, следва да докаже на платежната система, че неговата вътрешна организация е достатъчно стабилна, за да понесе всякакви рискове. Обикновено такива платежни системи включват например четиристранните картови системи, както и основни системи за обработка на кредитни преводи и директни дебити. С цел да се гарантира равнопоставеност в целия Съюз между различните категории лицензирани доставчици на платежни услуги според условията на техния лиценз, е необходимо да се изяснят правилата относно достъпа до платежните системи.
- (35) Следва да се предвидят разпоредби за недискриминационно отношение към лицензираните платежни институции и кредитни институции, така че всеки доставчик на платежни услуги, участващ в конкуренцията на вътрешния пазар, да може да ползва при едни и същи условия услугите на техническите инфраструктури на тези платежни системи. Уместно е да се предвиди различно третиране на лицензираните доставчици на платежни услуги и тези, които се ползват от освобождаване по настоящата директива, както и от освобождаване по член 3 от Директива 2009/110/ЕО, предвид различията в съответната им пруденциална рамка. Във всеки случай различия в ценовите условия следва да бъдат позволени само когато са обусловени от различия в направените от доставчиците на платежни услуги разходи. Това следва да не засяга правото на държавите членки да ограничат достъпа до системно важни системи в съответствие с Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁵, както и компетентността на Европейската централна банка и Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) по отношение на достъпа до платежни системи.

¹⁵ Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа (ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45).

- (35a) Настоящата директива не засяга приложното поле на Директива 98/26/ЕО, но за да се осигури лоялна конкуренция между доставчиците на платежни услуги, в нея следва да бъде предвидено, че когато участник в определена платежна система съгласно условията на Директива 98/26/ЕО предоставя услуги във връзка с подобна система на лицензиран или регистриран доставчик на платежни услуги, решението да бъде осигурен достъп до тези услуги на даден лицензиран или регистриран доставчик на платежни услуги при поискване се взема по недискриминационен начин.
- Доставчиците на платежни услуги, на които е предоставен достъп, обаче не следва да бъдат считани за участници съгласно определението в Директива 98/26/ЕО и съответно не следва да се ползват от защитата по силата на въпросната директива.
- (36) Разпоредбите относно достъпа до платежни системи следва да не се прилагат по отношение на системите, които са създадени и се управляват от един доставчик на платежни услуги. Тези платежни системи от затворен тип могат да функционират или в пряка конкуренция с платежните системи, или, по-често, в пазарна ниша, която не е адекватно обхваната от платежните системи. Обикновено те включват тристранни системи, като например тристранни картови системи, платежни услуги, предлагани от доставчици на телекомуникационни услуги, или услуги по изпълнение на налични парични преводи, при които оператор на системата е доставчикът на платежните услуги едновременно за платеца и за получателя на плащането, а също и вътрешни системи на банкови групи. За да се стимулира конкуренцията, която тези платежни системи могат да породят по отношение на установените традиционни платежни системи, по принцип следва да не е целесъобразно да се дава достъп на трети страни до тези частни платежни системи от затворен тип. Независимо от това подобни системи следва винаги да бъдат предмет на правилата за конкуренция в ЕС и на национално равнище, които могат да изискват до системите да се предоставя достъп с цел да се поддържа ефективна конкуренция на пазарите на плащания.

(37) [...]

(38) [...]

(39) Настоящата директива не следва да се прилага за платежни трансакции, извършвани в наличност, тъй като вече съществува единен платежен пазар за плащания в наличност, нито за платежни трансакции, извършвани на основание на чекове на хартиен носител, тъй като поради естеството си тези трансакции не могат да се обработват толкова ефикасно, колкото други средства за плащане. При все това добрата практика в тази област следва да се основава на принципите, установени в настоящата директива.

(40) Потребителите и предприятията не се нуждаят от еднакво ниво на защита, тъй като те не са в еднакво положение. Въпреки че е важно правата на потребителите да се гарантират посредством разпоредби, които не могат да бъдат отменени по силата на договор, разумно е предприятията и организациите да имат право да договорят различни условия, когато тези условия не засягат потребителите.

Държавите членки обаче следва да имат възможността да въведат разпоредби, според които микропредприятията, съгласно определението в Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията¹⁶, се третират по същия начин, както потребителите. При всички случаи някои основни разпоредби на настоящата директива следва да се прилагат винаги, независимо от статута на ползвателя.

(41) С настоящата директива следва да се определят задълженията на доставчиците на платежни услуги във връзка с предоставянето на информация на ползвателите на платежни услуги, които следва да получават ясна вискокачествена информация за платежните услуги, за да могат да вземат добре информирани решения и да избират свободно между всички доставчици в рамките на Съюза. От съображения за прозрачност с настоящата директива следва да се определят хармонизираните изисквания, необходими, за да се гарантира предоставянето на ползвателите на платежни услуги на нужната и достатъчна информация както по отношение на договора за платежни услуги, така и по отношение на платежните трансакции. С цел да се насърчи гладкото функциониране на единния пазар на платежни услуги държавите членки следва да имат възможност да приемат само предвидените в настоящата директива разпоредби относно информацията.

¹⁶ Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

- (42) Потребителите следва да бъдат защитени от нелоялни или подвеждащи практики в съответствие с Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁷, както и Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁸ и Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁹. Допълнителните разпоредби в тези директиви продължават да се прилагат. Нужно е обаче да се поясни по-специално отношението между изискванията за предоставяне на информация преди сключването на договора по силата на настоящата директива и на Директива 2002/65/ЕО.
- (43) Изискваната информация следва да отговаря на потребностите на ползвателите и да се съобщава по стандартен начин. Изискванията за информация при еднократна платежна трансакция обаче следва да се различават от изискванията при рамков договор, предвиждащ изпълнението на поредица от платежни трансакции.
- (44) В практиката рамковите договори и включените в тях платежни трансакции са много по-разпространени и икономически значими, отколкото еднократните платежни трансакции. Рамков договор е необходим при наличието на платежна сметка или специфичен платежен инструмент. Ето защо изискванията за предварителна информация при рамковите договори следва да бъдат всеобхватни и информацията следва винаги да бъде предоставена на хартиен или друг дълготраен носител, като разпечатки от устройства за разпечатване на извлечения по сметки, CD-ROM, DVD, компютърни твърди дискове, на които може да се съхраняват електронни съобщения, както и интернет сайтове, които са достъпни за последващи справки за период от време, достатъчен за целите на информацията, и позволяват непромененото възпроизвеждане на съхранената информация. Доставчикът на платежни услуги и ползвателят на платежни услуги обаче следва да могат да уговорят в рамковия договор начина на предоставяне на последваща информация относно извършените платежни трансакции, например при интернет банкиране цялата информация относно платежната сметка да бъде на разположение онлайн.

¹⁷ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялните търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22).

¹⁸ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. относно определени правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1).

¹⁹ Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. относно дистанционната търговия на потребителски финансови услуги (ОВ L 271, 9.10.2002 г., стр. 16).

- (45) При еднократните платежни трансакции доставчикът на платежни услуги следва винаги по своя инициатива да предоставя само съществената информация. Тъй като платецът обикновено присъства при подаването на платежното нареждане, не е необходимо да се изисква информацията винаги да бъде предоставяна на хартиен или друг дълготраен носител. Доставчикът на платежни услуги може да даде информацията устно на гишето или по друг леснодостъпен начин, например чрез излагане на общите условия на табло в помещенията си. Също така следва да бъде предоставена информация къде може да бъде намерена по-подробна информация (например адрес на уебсайт). По искане на потребителя обаче съществената информация следва да му бъде дадена на хартиен или друг дълготраен носител.
- (46) В настоящата директива следва да бъде предвидено правото на потребителя да получава безплатно необходимата информация, преди да бъде обвързан с какъвто и да било договор за платежни услуги. Потребителят следва също да може да поиска предварителната информация, както и рамковият договор да бъдат предоставени безплатно на хартиен носител, по всяко време на договорните отношения, така че да има възможност да сравни услугите и условията на различни доставчици на платежни услуги и в случай на спор да провери своите права и задължения по договора. Тези разпоредби следва да са съвместими с Директива 2002/65/ЕО. Изричните разпоредби в настоящата директива относно безплатната информация не следва да водят до налагането на такси за предоставяне на информация на потребителите по силата на други приложими директиви.

- (47) При определяне на начина, по който изискваната информация се дава от доставчика на платежни услуги на ползвателя на платежни услуги, следва да се вземат предвид нуждите на ползвателя, както и практическите технически аспекти и съотношението между разходи и ефективност в зависимост от конкретната ситуация и с оглед на уговореното в съответния договор за платежни услуги. Следователно в настоящата директива следва да се направи разграничение между двата начина, по които информацията се предоставя от доставчика на платежни услуги: информацията следва или да се предоставя, т.е. активно да бъде съобщавана, от доставчика на платежни услуги в подходящия момент съгласно изискванията на настоящата директива, без допълнително настояване от страна на ползвателя на платежни услуги, или информацията следва да се осигури на разположение на ползвателя на платежни услуги, като се взема под внимание всяко негово искане за допълнителна информация. В последния случай ползвателят на платежни услуги следва да предприеме активни действия, за да получи информацията, като например изрично да я поиска от доставчика на платежни услуги, да влезе в електронната кутия на банковата си сметка или да постави банкова карта в устройство за разпечатване на извлечения по сметка. За тази цел доставчикът на платежни услуги следва да гарантира, че достъпът до информацията е възможен и че информацията е на разположение на ползвателя на платежни услуги.
- (48) Потребителят следва да получава основна информация относно извършените платежни трансакции, без да заплаща допълнителни такси за това. В случай на еднократна платежна трансакция доставчикът на платежни услуги не следва да налага отделни такси за тази информация. По същия начин последващата месечна информация относно платежни трансакции, извършени по силата на рамковия договор, следва да бъде давана безплатно. При все това, като се вземат предвид значението на прозрачността при ценообразуването и различните нужди на клиентите, страните следва да имат възможност да уговорят заплащане на такси за предоставяне на информация на по-кратки интервали или за предоставянето на допълнителна информация. За да се вземат предвид различните национални практики, на държавите членки следва да бъде разрешено да установяват правила, според които месечните извлечения от платежни сметки на хартиен носител винаги да бъдат давани безплатно.

- (49) С цел улесняване на мобилността на клиентите следва да е възможно потребителите на платежни услуги да прекратяват рамковия договор след една година, без да заплащат такси за това. Срокът за предизвестие за потребителите следва да бъде не по-дълъг от един месец, а за доставчиците на платежни услуги — не по-кратък от два месеца. Настоящата директива не следва да засяга задължението на доставчика на платежни услуги да прекрати договора за платежни услуги при изключителни обстоятелства, произтичащи от други разпоредби на законодателството на Съюза или на националното законодателство, като законодателството в областта на изпирането на пари и финансирането на тероризъм, както и всички действия, целящи замразяването на средства, или специални мерки, свързани с предотвратяването и разследването на престъпления.
- (49a) За да осигурят високо ниво на защита на потребителите, държавите членки следва да могат да запазят или да въведат ограничения или забрани за едностранни промени в условията на рамков договор, например ако няма обоснована причина за подобна промяна.
- (50) Платежните инструменти с ниска стойност следва да представляват евтина и лесна за използване алтернатива за стоки и услуги с ниска цена и не следва да бъдат обременени с прекомерни изисквания. Поради това съответните изисквания за информация и правилата за тяхното изпълнение следва да се ограничат до съществената информация, като се вземат предвид и техническите възможности, които оправдано могат да се очакват от инструменти, предназначени за разплащания с ниска стойност.

Въпреки по-лекия режим ползвателите на платежни услуги следва да се ползват от адекватна защита с оглед на ограничените рискове, произтичащи от тези платежни инструменти, особено по отношение на предплатените платежни инструменти.

- (51) Необходимо е да се определят критерии, според които доставчиците на услуги по инициране на плащане и доставчиците на услуги по предоставяне на информация за сметка имат правото на достъп и ползване на информацията за сметката на ползвателя на платежните услуги при друг доставчик на платежни услуги. По-специално, необходимите изисквания за защита на данните и за сигурност, които са изложени или посочени в настоящата директива или които са включени в проектите на регулаторни технически стандарти на ЕБО, следва да бъдат спазвани, от една страна, от доставчиците на услуги по инициране на плащане и от доставчиците на услуги по предоставяне на информация за сметка, и, от друга страна, от доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката на ползвателя на платежните услуги. Тези регулаторни технически стандарти следва да са съвместими с различните съществуващи технологични решения и във всички случаи гарантират, че доставчикът на платежни услуги, който обслужва сметката, е наясно с факта, че към него се обръща доставчик на услуги по инициране на плащане или доставчик на услуги по предоставяне на информация за сметка, а не самият клиент. Във връзка с това ЕБО, наред с останалото, определя характеристиките на стандартизиран протокол или интерфейс, с който да се гарантира, че доставчиците на услуги по инициране на плащане и доставчиците на услуги по предоставяне на информация за сметка комуникират с доставчика на платежни услуги, който обслужва сметката, и със заинтересованите клиенти по сигурен начин; този стандартизиран протокол или интерфейс следва също да се прилага по отношение на предаването на кодове за удостоверяване на автентичността, с които се доказва, че платецът е дал съгласие доставчикът на услуги по инициране на плащане или доставчикът на услуги по предоставяне на информация за сметка да получат достъп до платежната сметка на платеца, както и да го информират по подходящ начин за степента на този достъп.

(51a) Сигурността на плащанията по интернет е от съществено значение за гарантиране на защитата на ползвателите и за създаване на стабилна среда за електронна търговия. Всички платежни услуги, предлагани по интернет или чрез други дистанционни канали, се извършват по сигурен начин посредством технологии, които могат да гарантират безопасно удостоверяване на автентичността на ползвателя и максимално възможно ограничаване на риска от измами. Изглежда не е необходимо да се гарантира такова ниво на защита за платежните трансакции, които се инициират и изпълняват по различен начин от извършваните с помощта на електронни платформи или устройства, напр. платежните трансакции на хартия, поръчките, изпълнявани по пощата или по телефона. Същественото нарастване на плащанията по интернет и чрез мобилни устройства се съпътства от цялостно укрепване на мерките за сигурност, в т.ч. удостоверяване на автентичността на трансакциите посредством динамични кодове, така че ползвателят по всяко време да е наясно със сумата и получателя на плащането по трансакцията, която разрешава.

Безопасното използване на персонализирани сертификати за сигурност е необходимо, за да се ограничат рисковете, свързани с опитите за кражба на лична информация по електронната поща от фалшиви лица и други измами. В това отношение ползвателят разчита на приемането на мерки, които да защитават поверителността и неприкосновеността на неговите персонализирани сертификати за сигурност. Тези мерки обикновено включват криптиращи системи, основаващи се на лични устройства на платеца, в т.ч. четци на карти или мобилни телефони, или предоставяни на платеца от неговия доставчик на платежни услуги по обслужване на сметка по друг начин (напр. чрез SMS или имейл). Криптиращите системи, които могат да осигурят кодове за удостоверяване на автентичността, като еднократни пароли, могат да повишат сигурността на платежните трансакции; използването на такива кодове за удостоверяване на автентичността от ползвателите на платежни услуги се счита за съвместимо с техните задължения във връзка с платежните инструменти и персонализираните сертификати за сигурност също в случаите, когато участват доставчици на услуги по инициране на плащания или доставчици на услуги по предоставяне на информация за сметка.

- (52) По отношение на услугите по инициране на плащане правата и задълженията на ползвателите на платежните услуги и на участващите доставчици на платежни услуги следва да бъдат адаптирани по подходящ начин. По-конкретно, разпределението на отговорността между доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката, и доставчика на услуги по инициране на плащане, които участват в трансакцията, следва да ги задължи да поемат отговорност за съответните части на трансакцията, които са под техен контрол.
- (53) За да се намалят рисковете и последиците от неразрешени или неточно изпълнени платежни трансакции, ползвателят на платежни услуги следва да информира своевременно доставчика на платежни услуги за всяко оспорване, свързано с предполагаеми неразрешени или неточно изпълнени платежни трансакции, при условие че доставчикът на платежни услуги е изпълнил задълженията си за предоставяне на информация съгласно настоящата директива. Ако ползвателят на платежни услуги е спазил срока за уведомяване, той следва да може да предяви претенцията си в рамките на предвидените в националното законодателство срокове. Настоящата директива не следва да засяга други претенции между ползвателите на платежни услуги и доставчиците на платежни услуги.
- (54) В случай на неразрешена платежна трансакция платецът следва да има право на незабавно възстановяване на размера на съответната трансакция. С цел да се предотвратят всякакви неизгоди за платеца, вальорът на заверяване на сметката при възстановяването следва да е не по-късно от датата, на която съответната сума е била дебитирана. С оглед насърчаване на ползвателите на платежни услуги да уведомяват доставчика без неоснователно забавяне за кражба или загуба на платежен инструмент, намалявайки по този начин риска от неразрешени платежни трансакции, ползвателят следва да носи отговорност само до силно ограничен размер, освен ако ползвателят на платежни услуги е действал с цел измама или при груба небрежност. В този контекст сумата от 50 EUR изглежда подходяща, за да се гарантира хармонизирано и високо ниво на защита на потребителя в рамките на Съюза. Освен това, след като ползвателите са уведомили доставчика на платежни услуги за възможна злоупотреба с платежния им инструмент, от ползвателя не следва да се изисква да покрива допълнителни загуби, произтичащи от неразрешена употреба на този инструмент. Настоящата директива не следва да засяга отговорността на доставчиците на платежни услуги за техническата сигурност на собствените им продукти.

- (55) С цел да се прецени дали ползвателят на платежни услуги е проявил евентуална небрежност, следва да бъдат взети предвид всички обстоятелства. Доказателствата и степента на предполагаемата небрежност следва по принцип да се оценяват в съответствие с националното законодателство. Договорните условия, свързани с предоставянето и използването на платежни инструменти, чиято цел е да се увеличи доказателствената тежест за потребителя или да се намали доказателствената тежест за издателя на инструмента, следва да се считат за нищожни.

Освен това в някои конкретни ситуации и особено ако платежният инструмент не присъства на мястото на продажба, като например в случай на плащания в интернет, е целесъобразно доставчикът на платежни услуги да бъде задължен да предоставя доказателство за предполагаемата небрежност, тъй като в такива случаи средствата на платеца да предостави доказателства са много ограничени.

- (56) Следва да се предвидят разпоредби за разпределението на загубите при неразрешени платежни трансакции. За да се гарантира високо ниво на защита на потребителите, платецът следва винаги да има право да отправя претенцията си за възстановяване на средства към доставчика на платежни услуги, който обслужва сметката му, дори когато в платежната трансакция участва доставчик на услуги по инициране на плащане. Това не засяга разпределението на отговорността между доставчиците на платежни услуги. За ползвателите на платежни услуги, които не са потребители, могат да се прилагат различни разпоредби, тъй като такива ползватели обикновено са в състояние да преценят по-добре риска от измама и да предприемат насрещни мерки.
- (56a) Настоящата директива следва да има за цел повишаване на защитата на потребителите в случаите на платежни трансакции, свързани с карти, при които не е известна точната сума на трансакцията към момента на покупката, в който платецът дава съгласието си за изпълнение на платежната трансакция, например на бензиностанциите за автоматично зареждане, при договори за наемане на автомобил или при резервирането на хотел. Доставчикът на платежни услуги на платеца може да блокира средствата по платежната сметка на платеца само ако платецът е дал съгласието си за точната сума на средствата, които да бъдат блокирани, като тези средства се освобождават незабавно след получаване на платежното нареждане.

- (57) Настоящата директива следва да установи правилата за възстановяване на средства с цел защита на потребителите, когато размерът на изпълнената платежна трансакция надвишава разумно предвидимия размер. Тези правила не засягат процедурите по събиране на данъци от публичните администрации. С цел да се предотврати възникването на финансови щети за платеца, следва да бъде гарантирано, че вальорът на заверяване на сметката при възстановявания на средства е не по-късно от датата, на която съответната сума е била дебитирана. В случай на директни дебити доставчиците на платежни услуги следва да могат да предоставят дори по-благоприятни условия на своите клиенти и например да възстановяват средствата по евентуални оспорвани платежни трансакции. Когато ползвателят предяви претенция за възстановяване на средства по платежна трансакция, правото на възстановяване не следва да засяга отговорността на платеца спрямо получателя на плащането по основното правоотношение, например при поръчани, потребени или законно фактурирани стоки или услуги, нито правата на ползвателя за отмяна на платежното нареждане.
- (58) За целите на финансовото планиране и навременното изпълнение на задълженията за плащане потребителите и предприятията се нуждаят от сигурност относно срока на изпълнение на платежните нареждания. Затова настоящата директива следва да определи момента, в който се пораждат правата и задълженията, а именно момента на получаване на платежното нареждане от доставчика на платежни услуги, включително когато той е имал възможността да го получи посредством договорени в договора за платежни услуги средства за комуникация, независимо от предишно участие в процеса, довел до създаването и предаването на платежното нареждане, например сигурността и възможността за проверка на паричните наличности, информацията относно използването на персоналния идентификационен номер или издаване на обещание за плащане. Освен това получаване на платежно нареждане следва да е налице, когато доставчикът на платежни услуги на платеца получи платежното нареждане за задължаване на сметката на платеца. В тази връзка не следва да имат значение денят или моментът, в който получателят на плащането предава на доставчика на платежни услуги нареждане за събиране на плащането, например при плащания с карти или директни дебити или когато доставчикът на платежни услуги е предоставил на получателя на плащането предварително финансиране за съответните суми (във вид на кредит под условие по неговата сметка). В случай че доставчикът на платежни услуги няма договорно или законово основание за отказ, ползвателите следва да могат да разчитат на точно изпълнение на пълно и валидно платежно нареждане. Ако доставчикът на платежни услуги откаже изпълнението на платежно нареждане, отказът и причината за него следва да се съобщят при първа възможност на ползвателя на платежни услуги съгласно изискванията на законодателството на Съюза и на националното право.

- (59) С оглед на скоростта, с която съвременните напълно автоматизирани платежни системи обработват платежните трансакции, което означава, че след определен момент платежните нареждания не могат да се отменят, без това да доведе до високи разходи за ръчна обработка, е необходимо да се определи ясен краен срок за отмяна на плащането. При все това моментът може да се променя чрез споразумение между страните в зависимост от вида на платежната услуга и на платежното нареждане. В този контекст отмяната следва да се прилага само за правоотношението между ползвателя на платежни услуги и доставчика на платежни услуги, без да се засягат неотменимостта и окончателността на платежните трансакции в платежните системи.
- (60) Подобна неотменимост не следва да засяга правото или задължението на доставчика на платежни услуги съгласно законодателството на някои държави членки да възстанови на платеца сумата на извършената платежна трансакция при спор между платеца и получателя на плащането, произтичащо от рамковия договор на платеца или от националните закони, подзаконови и административни разпоредби или насоки. Такова възстановяване следва да се счита за ново платежно нареждане. Във всички други случаи правните спорове, възникнали по основното за платежното нареждане правоотношение, следва да се разрешават единствено между платеца и получателя на плащането.
- (61) С цел да се извърши напълно интегрирана и автоматизирана обработка на плащанията и да се установи правна сигурност сред ползвателите на платежни услуги по отношение на изпълнението на задълженията по основното правоотношение, от съществено значение е сметката на получателя да бъде заверена с цялата преведена от платеца сума. Съответно за никой от участващите в изпълнението на платежните трансакции посредници не следва да бъде възможно да прави удържки от сумата по превода. Въпреки това получателят на плащането следва да може да сключва договор с доставчика на платежни услуги, по силата на който последният да може да удържа дължимите такси. Независимо от това, с цел да се даде възможност на получателя на плащането да провери дали дължимата сума е точно изплатена, в предоставената относно платежната трансакция информация следва да бъде отбелязан не само целият размер на преведените средства, но и размерът на таксите.

- (62) По отношение на таксите опитът е показал, че поделянето на таксите между платеща и получателя на плащането е най-ефикасната система, тъй като улеснява автоматизираната обработка на плащанията. Поради това следва да се предвиди, че при нормални условия таксите се начисляват директно на платеща и получателя от техните съответни доставчици на платежни услуги. Размерът на събираните такси може да бъде равен на нула, тъй като разпоредбите на настоящата директива не следва да засягат практики, при които доставчикът на платежни услуги не начислява на потребителите такси за заверяване на техните сметки. По същия начин, в зависимост от условията по договора, доставчикът на платежни услуги може да събира такси само от получателя на плащането (търговеца) за използването на платежната услуга, което означава, че на платеща не се налагат такси. Събирането на такси от платежните системи може да се извършва под формата на абонамент. Разпоредбите относно преведената сума или начислените такси нямат преки последици върху ценообразуването между доставчиците на платежни услуги или посредниците.
- (63) Различните национални практики в областта на събиране на такси за използването на даден платежен инструмент (по-нататък „начисляване на допълнителни такси“) са довели до драстични различия на пазара на плащания в Съюза и причиняват объркване сред потребителите, особено в условията на електронната и трансграничната търговия. Търговците, които се намират в държави членки, в които начисляването на такси е разрешено, предлагат продукти и услуги в държави членки, в които това е забранено, но въпреки това начисляват такса на потребителите. Освен това сериозна причина за преразглеждане на практиките по начисляване на такси е фактът, че с Регламент (ЕС) № xxx/гггг се установяват правила за обменни такси при плащания, свързани с карти. Тъй като обменните такси са основният елемент, който осъществява повечето картови плащания, а начисляването на такси на практика се ограничава до картовите плащания, правилата за обменните такси следва да бъдат придружени от преразглеждане на правилата за начисляването на такси. С цел насърчаване на прозрачността на разходите и използването на най-ефективните платежни инструменти държавите членки и доставчиците на платежни услуги не следва да възпрепятстват получателя на плащането да иска от платеща да заплати такса за използването на специфичен платежен инструмент, при надлежно спазване на разпоредбите на член 19 от Директива 2011/83/ЕС. Въпреки това правото на получателя на плащането да начисли допълнителна такса следва да се прилага само за платежните инструменти, за които обменните такси не са регулирани. Това следва да действа като механизъм за ориентиране към най-евтините начини за плащане.

- (64) С оглед подобряване на ефективността на плащанията на територията на Съюза следва да се въведе изискване всички платежни нареждания в евро или във валута на държава членка извън еврозоната, включително кредитни и налични парични преводи, извършвани по инициатива на платеца, да се изпълняват за максимален срок от един ден. Същият еднодневен срок за изпълнение следва да важи за всички останали плащания, като например плащания по инициатива на получателя на плащането или чрез него, включително директни дебити и плащания с карта, когато липсва изрично споразумение между доставчика на платежни услуги и платеца, в което да се определя по-дълъг срок за изпълнение. Ако платежното нареждане е подадено на хартиен носител, посочените срокове следва да могат да бъдат удължени с още един работен ден. По този начин ще продължат да се предоставят платежни услуги на потребителите, които са свикнали да използват само документи на хартиен носител. При ползването на системи за директни дебити доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането следва да изпрати искането за дебитиране в уговорения между получателя на плащането и доставчика на платежни услуги срок, за да се даде възможност за плащане на уговорения падеж. Предвид обстоятелството, че платежните инфраструктури често са високоефективни и с цел да се предотврати евентуално влошаване на съществуващите равнища на обслужване, държавите членки следва да имат право да запазят или да въведат правила, които предвиждат срокове за изпълнение, по-кратки от един работен ден, когато това е уместно.
- (65) Разпоредбите относно превода на пълния размер на сумата и относно срока за изпълнение следва да представляват добра практика, когато един от доставчиците на платежни услуги се намира извън територията на Съюза.
- (66) За да могат ползвателите на платежни услуги да направят своя избор, е важно да знаят какви са реалните разходи и такси за платежните услуги. Съответно не следва да се допуска използване на непрозрачни методи на ценообразуване, тъй като е всеизвестно, че тези методи значително затрудняват ползвателите да установят реалната цена на платежната услуга. По-конкретно не следва да се разрешава използването на валъор, който е в ущърб на ползвателя.

- (67) Гладкото и ефективно функциониране на платежната система зависи от възможността на ползвателя да разчита на това, че доставчикът на платежни услуги ще изпълни платежната трансакция точно и в уговорения срок. Обикновено доставчикът на платежни услуги е в състояние да прецени рисковете, свързани с платежната трансакция. Именно той е този, който предоставя платежната система, предприема мерки за обратно изтегляне на погрешно преведени средства и в повечето случаи решава кои посредници да използва при изпълнението на определена платежна трансакция. Предвид всички тези съображения е напълно целесъобразно, освен при извънредни и непредвидими обстоятелства, доставчикът на платежни услуги да носи отговорност за изпълнението на приета от ползвателя платежна трансакция, освен в случаите на действия или бездействия от страна на доставчика на платежни услуги на получателя на плащането, за чийто избор е отговорен единствено получателят на плащането. С цел да не се допусне обаче платецът да остане незащитен в необичайната ситуация, когато може да остане открит (*non liquet*) въпросът дали платената сума е била надлежно получена от доставчика на платежни услуги на получателя на плащането, доставчикът на платежни услуги на платеца следва да носи съответстващата доказателствена тежест. По правило може да се очаква посредническата институция, обикновено „независимо“ образувание като централна банка или клирингова къща, което прехвърля сумата от изпращащия на получаващия доставчик на платежни услуги, да съхранява данните по сметката и да ги предостави при необходимост. Когато сметката на получаващия доставчик на платежни услуги е била заверена със сумата, получателят на плащането следва незабавно да придобие право да отправи претенция към доставчика на платежни услуги за заверяване на сметката.
- (68) Доставчикът на платежни услуги на платеца следва да носи отговорност за точното изпълнение на плащането, включително за цялата сума на платежната трансакция и за срока на изпълнение, както и пълна отговорност за неизпълнение от страна на други лица по платежната верига до сметката на получателя. Вследствие на тази отговорност, в случай че сметката на доставчика на платежни услуги на получателя не е заверена или е заверена със закъснение с цялата сума, доставчикът на платежни услуги на платеца следва да коригира платежната трансакция или своевременно да възстанови на платеца съответната сума от трансакцията, без да се засягат други претенции, които могат да бъдат предявени съгласно националното право. Поради отговорността, която носи доставчикът на платежни услуги, платецът или получателят на плащането не следва да поемат разходите, свързани с неправилното плащане. Държавите членки следва да гарантират, че в случай на неизпълнение, неправилно или късно изпълнение на платежни трансакции вальорът на коригиращото плащане, извършено от доставчиците на платежни услуги, винаги съвпада с вальора на правилното изпълнение.

- (69) Настоящата директива следва да се отнася само до договорни задължения и отговорности между ползвателя на платежни услуги и доставчика на платежни услуги. За точното извършване на кредитните преводи и другите платежни услуги обаче се изисква доставчиците на платежни услуги и техните посредници, например тези, които осъществяват обработката на данни, да имат договори, в които са уредени техните насрещни права и задължения. Въпросите, свързани с отговорността, са основен елемент на тези типови договори. С цел да се осигури надеждност между доставчиците на платежни услуги и на посредниците, участващи в платежната трансакция, е необходима правна сигурност за това, че доставчикът на платежни услуги, който не е отговорен, ще бъде обезщетен за претърпените загуби или за изплатените суми съгласно уреждащите отговорността разпоредби на настоящата директива. Допълнителните права и подробностите относно съдържанието на правото на регресен иск и уреждането на исковете към доставчика на платежни услуги или посредника, свързани с неточно извършената платежна трансакция, следва да бъдат определени съгласно условията на договора.
- (70) Доставчикът на платежни услуги следва да може недвусмислено да определи информацията, необходима за точното изпълнение на платежното нареждане. От друга страна обаче, за да не се създадат условия за разпокъсване и заплахата за изграждането на интегрирани платежни системи в Съюза, на държавите членки следва да бъде забранено да изискват използването на специфичен идентификатор за платежни трансакции. Това обаче не бива да пречат държавите членки да изискват от доставчика на платежни услуги на платеца да действа добросъвестно и да проверява, когато е технически възможно и без да се изисква ръчна намеса, съответствието на уникалния идентификатор, а в случай на несъответствие — да откаже платежното нареждане и да информира платеца за това. Отговорността на доставчика на платежни услуги следва да бъде ограничена до точното изпълнение на платежната трансакция в съответствие с платежното нареждане на ползвателя на платежни услуги. Ако средствата по платежна трансакция достигнат до погрешен получател поради предоставянето на неправилен уникален идентификатор от платеца, доставчиците на платежни услуги на платеца и на получателя на плащането не носят отговорност, но са задължени да съдействат при полагането на разумни усилия, а също и като съобщават съответната информация, за възстановяването на средствата. Тази информация може да включва самоличността и адреса на получателя на плащането.

- (71) За улесняване на ефективното предотвратяване на измамите и борбата срещу измамите при плащания в Съюза следва да се предвидят разпоредби за обработката и ефективния обмен на данни от страна на платежните системи и доставчиците на платежни услуги и между тях, като тези системи и доставчици следва да имат правото да събират, обработват и обменят лични данни за лицата, участващи в измами при плащания. Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁰, националните правила, с които се транспонира Директива 95/46/ЕО, и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета²¹ са приложими за обработката на лични данни за целите на настоящата директива.
- (72) Настоящата директива зачита основните права и е съобразена с принципите, признати от Хартата на основните права на Европейския съюз, включително правото на зачитане на личния и семейния живот, правото на защита на личните данни, свободата на стопанска инициатива, правото никой да не бъде съден или наказван два пъти за едно и също престъпление. Настоящата директива трябва да се прилага в съответствие с тези права и принципи.
- (73) Необходимо е да се осигури ефективното прилагане на разпоредбите на националното право, приети в изпълнение на настоящата директива. Поради това следва да се установят подходящи процедури, чрез които ще бъде възможно да се предявяват възражения срещу доставчиците на платежни услуги, които не спазват тези разпоредби, и да се гарантира, когато е уместно, налагането на подходящи ефективни, съразмерни и възпиращи санкции. С оглед гарантиране на ефективното спазването на настоящата директива държавите членки следва да определят компетентните органи, които отговарят на условията по Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета²² и които действат независимо от доставчиците на платежни услуги. За по-голяма прозрачност държавите членки следва да уведомят Комисията за определените от тях органи, като ясно опишат задълженията им съгласно настоящата директива.

²⁰ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

²¹ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

²² Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр.12).

- (73a) Държавите членки следва да определят компетентните органи, които са оправомощени да упражняват контрол върху изпълнението на настоящата директива, и да направят необходимото тези органи да получат правомощията да водят разследване, правоприлагащи правомощия, както и достатъчно ресурси, за да могат да изпълняват своите задължения. Компетентните органи биха могли да отговарят за определени аспекти от настоящата директива, като се обръщат към компетентните съдилища за законно решение, в т.ч., когато е подходящо, въз основа на обжалване. Това би могло да позволи на държавите членки, особено в случаите, когато настоящата директива е пренесена в гражданското право, да оставят контрола върху изпълнението на тези разпоредби на посочените по-горе органи и съдилища. Държавите членки следва да могат да определят различни компетентни органи, за да приложат широкия обхват от задължения, посочени в настоящата директива. Например за някои разпоредби държавите членки биха могли да определят компетентни органи, които да отговарят за контрола върху прилагането на защитата на потребителите или защитата на данните, а за други — биха могли да определят органи за пруденциален надзор. Възможността да бъдат определени различни компетентни органи не следва да влияе отрицателно върху задълженията за упражняване на текущ надзор и за сътрудничество между компетентните органи, предвидени в настоящата директива.
- (74) Без да се засяга правото на потребителите да предявяват искове по съдебен ред, държавите членки следва да гарантират, че съществуват лесно достъпни и ефективни способности за извънсъдебно разрешаване на спорове между доставчиците на платежни услуги и потребителите, произтичащи от предвидените в настоящата директива права и задължения. Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета²³ предвижда, че защитата, с която се ползват потребителите по силата на задължителните правни норми на държавата, в която пребивават обичайно, не може да бъде намалена посредством договорни уговорки относно приложимото право. С оглед изграждането на ефикасна и ефективна процедура за решаване на спорове е уместно държавите членки да гарантират, че доставчиците на платежни услуги имат ефективна процедура за разглеждане на жалби от потребителите, която техните потребители могат да използват, преди въпросът да бъде отнесен за извънсъдебно или съдебно решение. Процедурата за разглеждане на жалби следва да включва кратки и ясно определени срокове, в рамките на които доставчикът на платежни услуги следва да отговори на жалбоподателя.

²³ Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорни задължения (Рим I), ОВ L 177, 4.7.2008 г., стр. 6).

- (75) Държавите членки следва да определят дали компетентните органи, натоварени с издаването на лицензи на платежните институции, биха могли също да бъдат компетентни органи в извънсъдебните процедури за разглеждане на възражения и разрешаване на спорове.
- (76) Разпоредбите на настоящата директива не следва да засягат разпоредбите на националното право по отношение на отговорността за грешки при отразяването или предаването на данни.
- (77) Настоящата директива следва да се прилага без да се засягат разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета²⁴, свързани с третирането на платежните услуги за целите на ДДС.
- (77a) Навсякъде, където в настоящата директива са посочени суми в евро, се има предвид равностойността на тези суми в национална валута, определена от всяка държава членка извън еврозоната.
- (78) В интерес на правната сигурност е целесъобразно да се предвидят преходни разпоредби, предвиждащи, че лицата, които преди влизането в сила на настоящата директива са започнали да упражняват дейност като платежни институции в съответствие с действащото национално законодателство, с което се транспонира Директива 2007/64/ЕО, могат да продължат да упражняват тази дейност в съответната държава членка за определен период от време.
- (79) В съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове за адаптиране на позоваването на Препоръка 2003/361/ЕО, ако тази препоръка бъде изменена, както и в случай на инфлация да промени средния размер на платежните трансакции, извършени от доставчика на платежни услуги, използван като праг за държавите членки, които прилагат възможността за (частична) отмяна на изискванията за лицензиране на по-малките платежни институции. Изключително важно е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегирани актове Комисията следва да гарантира едновременното и своевременно изпращане по подходящ начин на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета.

²⁴ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

- (80) За да се осигури последователно прилагане на настоящата директива, Комисията следва да може да разчита на експертните познания и подкрепата на ЕБО, на когото следва да бъде възложено разработването на насоки и на проекти на регулаторни технически стандарти, свързани със сигурността на платежните услуги, по-специално със сигурното установяване на автентичността на клиента, както и на сътрудничеството между държавите членки в контекста на предоставянето на услуги и на установяването на лицензирани платежни институции в други държави членки. Комисията следва да бъде оправомощена да приеме тези проекти на регулаторни технически стандарти. Тези специфични задачи са изцяло в съответствие с ролята и отговорностите на ЕБО, определени в Регламент (ЕС) № 1093/2011, по силата на които е създаден органът.
- (81) Тъй като целта на настоящата директива, и по-специално по-нататъшната интеграция на единния пазар на платежни услуги, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, защото това налага хармонизиране на множество различни правила, действащи понастоящем в правните системи на държавите членки, и следователно може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (82) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи²⁵ държавите членки се задължават в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. Законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано по отношение на настоящата директива.
- (83) Поради големия брой промени, които трябва да бъдат внесени в Директива 2007/64/ЕО, е целесъобразно тя да бъде отменена и заменена с нова,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

²⁵ Съвместна политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи (ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14).

ДЯЛ I ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1 *Предмет*

1. С настоящата директива се определят правилата, в съответствие с които държавите членки разграничават следните шест категории доставчици на платежни услуги:
- а) кредитните институции съгласно определението по член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета²⁶, включително, съгласно националното право, техните клонове по смисъла на член 4, параграф 1, точка 17 от същия регламент, когато тези клонове са разположени на територията на Съюза, а главното управление на техните кредитни институции е разположено във или — съгласно член 47 от Директива 2013/36/ЕС — извън Съюза;
 - б) институциите за електронни пари по смисъла на член 2, параграф 1 от Директива 2009/110/ЕО, в т.ч., в съответствие с член 8 от същата директива и с националното право, техните клонове, когато тези клонове са разположени в Съюза, а главното им управление е разположено извън Съюза, и само доколкото предоставяните от тези клонове платежни услуги са свързани с издаването на електронни пари;
 - в) пощенските джиро институции, оправомощени съгласно националното право да предоставят платежни услуги;
 - г) платежните институции по смисъла на член 4, параграф 4 от настоящата директива;
 - д) Европейската централна банка и националните централни банки, когато не действат в качеството си на органи на паричната политика или на други публични органи;
 - е) държавите членки или техните регионални или местни органи, когато не действат в качеството си на публични органи.

²⁶ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (*ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1*).

2. С настоящата директива се установяват и правила относно прозрачността на условията и изискванията за предоставяне на информация за платежните услуги, както и съответните права и задължения на ползвателите на платежни услуги и на доставчиците на платежни услуги във връзка с предоставянето на платежни услуги като редовно занятие или като стопанска дейност.

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива се прилага по отношение на платежните услуги, предоставяни в рамките на Съюза.
- 1а. Дял III и дял IV се прилагат по отношение на платежните трансакции във валута на държава членка, когато и доставчикът на платежни услуги на платеца, и доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането, или единственият доставчик на платежни услуги по платежната трансакция се намират на територията на държавата членка.
- 1б. Дял III, с изключение на член 38, параграф 1, буква б), член 45, параграф 2, буква д), член 45, параграф 5, буква е) и член 49, и дял IV, с изключение на член 55, параграфи 2 и 4, членове 67, 68, 72—77, 80 и 82, също се прилагат по отношение на платежните трансакции във валута, която не е на държава членка, когато и доставчикът на платежни услуги на платеца, и доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането, или единственият доставчик на платежни услуги по платежната трансакция се намират на територията на Съюза, по отношение на онези части от платежната трансакция, които се извършват в рамките на Съюза.
- 1в. Дял III, с изключение на член 38, параграф 1, буква б), член 45, параграф 2, буква д), член 45, параграф 5, буква е) и член 49, и дял IV, с изключение на член 55, параграфи 2 и 4, членове 67, 68, 72, член 74, параграф 1 и членове 80 и 82, също се прилагат по отношение на платежните трансакции, когато само един от доставчиците на платежни услуги се намира на територията на Съюза, по отношение на онези части от платежната трансакция, които се извършват в рамките на Съюза.
- 1г. Държавите членки могат да разширят приложението на разпоредбите, посочени в параграфи 1б и 1в, или на част от тях, така че да включва платежните трансакции, посочени в тези параграфи.
2. Държавите членки могат да освободят от задължението за прилагане на всички или на част от разпоредбите на настоящата директива институциите по член 2, параграф 5, точки 4—23 от Директива 2013/36/ЕС.

Член 3
Исключения от обхвата

Настоящата директива не се прилага за:

- а) платежните трансакции, извършвани изключително в наличност, директно от платеща към получателя на плащането, без участието на посредник;
- б) платежните трансакции, извършвани от платеща към получателя на плащането посредством търговски представител, упълномощен чрез споразумение да води преговори или да сключва договор за продажбата или покупката на стоки или услуги от името на:
 - i) платеща или получателя на плащането;
 - ii) платеща и получателя на плащането, при условие че търговският представител в нито един момент не влиза във владение на средствата на ползвателя на платежните услуги;
- в) физическото превозване на банкноти и монети по занятие, включително тяхното събиране, обработка и доставка;
- г) платежните трансакции, свързани със събирането или доставката на пари в наличност, извършвани не по занятие, а в рамките на дейност с нестопанска цел или на благотворителна дейност;
- д) услугите, при които получателят на плащането предоставя пари в наличност на платеща като част от платежна трансакция по изрично искане от страна на ползвателя на платежната услуга, непосредствено преди изпълнението на платежната трансакция чрез плащане за покупката на стоки или услуги;
- е) дейността по паричен обмен, т.е. за операциите с парични наличности, когато средствата не се държат по платежна сметка;

- ж) платежните трансакции на основание на някой от следните документи, предявени на доставчика на платежни услуги с оглед предоставяне на средства на получателя на плащането:
- i) чекове на хартиен носител, уредени в Женевската конвенция от 19 март 1931 г., която предвижда единен закон за чековете;
 - ii) чекове на хартиен носител, подобни на посочените в подточка i) и уредени в законите на държави членки, които не са страна по Женевската конвенция от 19 март 1931 г., която предвижда единен закон за чековете;
 - iii) менителнични ефекти на хартиен носител съгласно Женевската конвенция от 7 юни 1930 г., която предвижда единен закон за менителниците и записите на заповед;
 - iv) менителнични ефекти на хартиен носител, подобни на посочените в подточка iii) и уредени от законите на държави членки, които не са страна по Женевската конвенция от 7 юни 1930 г., която предвижда единен закон за менителниците и записите на заповед;
 - v) ваучери на хартиен носител;
 - vi) пътнически чекове на хартиен носител;
 - vii) пощенски записи на хартиен носител съгласно определението на Всемирния пощенски съюз;
- з) платежните трансакции, извършени чрез система за сетълмент на плащания или на ценни книжа между агенти по сетълмента, централни контрагенти, клирингови къщи и/или централни банки и други участници в системата, и доставчици на платежни услуги, без да се засяга действието на член 29;
- и) платежните трансакции във връзка с услуги, свързани с обслужването на ценни книжа, включително дивиденди, доходи или други разпределения, обратно изкупуване или продажба, извършени от лицата, посочени в буква з), или от инвестиционни посредници, кредитни институции, предприятия за колективно инвестиране или дружества за управление на активи, предоставящи инвестиционни услуги, както и всички други образувания, които имат право да осъществяват попечителство на финансови инструменти;

- й) услугите, предоставяни от доставчици на технически услуги на доставчиците на платежни услуги, подпомагащи предоставянето на платежни услуги, без да влизат в нито един момент във владение на средствата по превода, включително обработката и съхранението на данни, доверителните услуги или услугите за защита на личния живот, удостоверяването на автентичността на данни и образувания, предоставянето на информационни технологии (ИТ) и съобщителни мрежи, предоставянето и поддръжката на терминали и устройства, използвани за платежни услуги;
- к) услугите, основаващи се на специални платежни инструменти, които могат да бъдат използвани само по ограничен начин и отговарят на едно от следните условия:
- i) инструментите позволяват на държателя да закупи стоки или услуги само в помещенията на издателя на инструмента или в рамките на ограничена мрежа от доставчици на услуги по силата на пряк търговски договор с професионален издател;
 - ii) инструментите могат да се използват само за придобиване на ограничен набор от стоки или услуги;
 - iii) инструментите са валидни само в една държава членка и се регулират от национален или регионален публичен орган за конкретни социални или данъчни цели за придобиването на специфични стоки или услуги от доставчици, сключили търговско споразумение с издателя.

Един и същ инструмент не може да бъде използван за извършването на платежни трансакции за придобиване на стоки и услуги в рамките на повече от една ограничена мрежа, нито за придобиването на неограничен набор от стоки и услуги;

- л) платежните трансакции, които се извършват от доставчик на електронни съобщителни мрежи или услуги като спомагателни услуги към електронните съобщителни услуги за абонат на мрежата или услугата и за закупуване на цифрово съдържание и гласови услуги, независимо от устройството, използвано за закупуване или потребление на цифровото съдържание, при условие че стойността на всяка еднократна платежна трансакция не превишава 50 EUR и:
- а) общата стойност на платежните трансакции за един единствен абонат през всеки отчетен месец не превишава 200 EUR, или
 - б) когато абонатът захранва предварително своята сметка при доставчика на електронната съобщителна мрежа или услуга, общата стойност на платежните трансакции не превишава 200 EUR през всеки календарен месец;
- ла) платежните трансакции от доставчик на електронни съобщителни мрежи или услуги за абонат на мрежата или услугата, които се извършват от или чрез електронно устройство и се таксуват на съответната сметка в рамките на благотворителна дейност, при условие че нито една отделна платежна трансакция не превишава 50 EUR и общата стойност на платежните трансакции не превишава 200 EUR на месец за всеки абонат;

- лб) платежните трансакции от доставчик на електронни съобщителни мрежи или услуги за абонат на мрежата или услугата, които се извършват от или чрез електронно устройство и се таксуват на съответната сметка за закупуването на билети, при условие че нито една отделна платежна трансакция не превишава 50 EUR и общата стойност на платежните трансакции не превишава 200 EUR на месец за всеки абонат;
- м) платежните трансакции, извършвани между доставчици на платежни услуги, техни представители или клонове за тяхна собствена сметка;
- н) платежните трансакции между предприятие майка и негово дъщерно предприятие или между дъщерни предприятия на едно и също предприятие майка, без посредническата намеса на доставчик на платежни услуги, различен от предприятие, принадлежащо към същата група;
- о) услугите от доставчици по теглене на пари в наличност посредством банкомати от името на един или повече издатели на карти, които не са страна по рамковия договор с потребителя, теглещ пари от платежна сметка, при условие че тези доставчици не извършват други платежни услуги, изброени в приложение I, с изключение на членове 38, 41 и 42, които съответно се прилагат за операторите, предоставящи тази услуга.

Член 4

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „държава членка по произход“ означава всяка от следните:
 - i) държавата членка, в която се намира седалището на доставчика на платежни услуги; или
 - ii) когато доставчикът на платежни услуги няма седалище съгласно националното му право — държавата членка, в която се намира главното му управление;
2. „приемаща държава членка“ означава държавата членка, различна от държавата членка по произход, в която доставчикът на платежни услуги има представител или клон, или предоставя платежни услуги;
3. „платежна услуга“ означава всяка една от стопанските дейности, изброени в приложение I;
4. „платежна институция“ означава юридическо лице, на което е издаден лиценз в съответствие с член 10 за предоставяне и извършване на платежни услуги на територията на целия Съюз;
5. „платежна трансакция“ означава действие, предприето от платеца или от негово име или от получателя на плащането, по внасяне, прехвърляне или теглене на средства, независимо от основното правоотношение между платеца и получателя на плащането;
6. „платежна система“ означава система за прехвърляне на средства, функционираща въз основа на формални и стандартизирани процедури и общи правила за обработка, клиринг и/или сетълмент на платежни трансакции;
7. „платец“ означава физическо или юридическо лице, което е титуляр на платежна сметка и разрешава изпълнението на платежно нареждане от тази сметка или, когато такава липсва, физическо или юридическо лице, което дава платежно нареждане;
8. „получател на плащането“ означава физическо или юридическо лице, определено като краен получател на средствата, предмет на дадена платежна трансакция;

9. „доставчик на платежни услуги“ означава субектите, посочени в член 1, параграф 1, както и физическите и юридическите лица, за които се прилага освобождаването по член 27 и член 27а;
10. „доставчик на платежни услуги, обслужващ сметка“ означава доставчик на платежни услуги, който предоставя и поддържа платежната сметка, от която платецът иска да бъде изпълнена конкретната платежна трансакция;
11. „доставчик на услуги по инициране на плащане“ означава доставчик на платежни услуги, осъществяващ стопанските дейности, посочени в приложение I, точка 7;
- 11а. „доставчик на услуги по предоставяне на информация за сметка“ означава доставчик на платежни услуги, осъществяващ стопанските дейности, посочени в приложение I, точка 8;
12. „ползвател на платежни услуги“ означава физическо или юридическо лице, което се ползва от платежната услуга в качеството си на платец или получател на плащането, или и в двете качества;
13. „потребител“ означава физическо лице, което при договори за предоставяне на платежни услуги, уредени с настоящата директива, извършва дейност, различна от неговото редовно занятие, професионална или стопанска дейност;
14. „рамков договор“ означава договор за платежни услуги, с който се урежда бъдещото изпълнение на отделни трансакции или на поредица от платежни трансакции и който може да съдържа задължението и условията за откриване на платежна сметка;
15. „наличен паричен превод“ означава платежна услуга, при която средствата се получават от платеща, без да са открити платежни сметки на името на платеща или на получателя на плащането, с единствена цел прехвърляне на съответната сума към получателя на плащането или на друг доставчик на платежни услуги, действащ от името на получателя на плащането, и/или когато тези средства се получават от името на получателя на плащането и са му предоставени на разположение;
16. „платежна сметка“ означава сметка, водена на името на един или повече ползватели на платежни услуги и използвана за изпълнението на платежни трансакции;
17. „средства“ означава банкноти и монети, безналични пари и електронни пари по смисъла на член 2, параграф 2 от Директива 2009/110/ЕО;

18. „платежно нареждане“ означава всяко нареждане от платеща или получателя на плащането към доставчика на платежни услуги за извършването на платежна трансакция;
19. „валюр“ означава референтната дата, използвана от доставчик на платежни услуги за изчисляване на лихвите по средствата, с които е задължена или заверена платежната сметка;
20. „референтен обменен курс“ означава обменният курс, използван като основа за изчисляване на всякакъв валутен курс и който се предоставя от доставчика на платежни услуги или от общодостъпен източник;
21. „удостоверяване на автентичността“ означава процедурите, които позволяват на доставчика на платежни услуги да провери самоличността на ползвателя на платежната услуга или валидността на използването на конкретен платежен инструмент, в т.ч. използването на персонализираните сертификати за сигурност;
22. „задълбочено удостоверяване на автентичността на клиента“ означава процедура за удостоверяване на автентичността, основаваща се на незабавното използване на два или повече елемента, категоризирани като знания, притежание и принадлежност[], които са независими, така че нарушаването на един елемент не влияе на надеждността на останалите, а процедурата е създадена по начин, който защитава поверителността на данните за удостоверяване на автентичността;
- 22а. „персонализирани сертификати за сигурност“ означава персонализирани характеристики, предоставени от доставчика на платежните услуги на клиент за целите на удостоверяване на автентичността;
- 22б. „дистанционна платежна трансакция“ означава платежна трансакция, инициирана по интернет или посредством устройство, което може да бъде използвано за комуникация от разстояние;
- 22в. „чувствителни данни за плащанията“ означава данни, в т.ч. персонализирани сертификати за сигурност, които позволяват контрол над сметката на ползвателя на платежни услуги или могат да бъдат използвани за извършването на измама;
23. „референтен лихвен процент“ означава лихвения процент, използван като основа за изчисляване на всякакъв лихвен процент и който произтича от общодостъпен източник, който може да бъде проверен от двете страни по договор за предоставяне на платежна услуга;
24. „уникален идентификатор“ означава комбинация от букви, цифри или символи, която доставчикът на платежни услуги съобщава на ползвателя на платежни услуги и която трябва да бъде предоставена от ползвателя на платежни услуги, за да може при платежна трансакция еднозначно да бъде установен другият ползвател на платежни услуги и/или платежната сметка на другия ползвател на платежна услуга;

25. „представител“ означава физическо или юридическо лице, което действа от името на платежна институция при предоставяне на платежни услуги;
26. „платежен инструмент“ означава персонализирано(и) устройство(а) и/или набор от процедури, договорени между ползвателя на платежни услуги и доставчика на платежни услуги и използвани с цел подаване на платежно нареждане;
27. „средства за дистанционна комуникация“ се отнася за всякакви средства, с помощта на които може да се сключи договор за платежна услуга без едновременното физическо присъствие на доставчика на платежни услуги и ползвателя на платежни услуги;
28. „дълготраен носител“ означава всеки инструмент, който позволява на ползвателя на платежни услуги да съхранява информация, адресирана лично до ползвателя на платежната услуга, по начин, достъпен за последващи справки и за период от време, достатъчен за целите на информацията, и който позволява непромененото възпроизвеждане на съхранената информация;
29. „микропредприятие“ означава предприятие, което към момента на сключване на договора за платежни услуги е предприятие по смисъла на член 1 и член 2, параграфи 1 и 3 от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО във версията ѝ от 6 май 2003 г.;
30. „работен ден“ означава ден, в който съответният доставчик на платежни услуги на платеца или доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането, който участва в изпълнението на платежната трансакция, осъществява дейността, необходима за изпълнението на платежната трансакция;
31. „директен дебит“ означава национална или трансгранична платежна услуга по задължаване на платежна сметка на платец, когато платежната трансакция се извършва по инициатива на получателя на плащането въз основа на даденото от платеца съгласие на получателя на плащането, на доставчика на платежни услуги на получателя или на доставчика на платежни услуги на платеца;
32. „услуга по инициране на плащане“ означава услуга, при която се иницира платежно нареждане по искане на ползвателя на платежната услуга по отношение на платежна сметка, държана при друг доставчик на платежни услуги;
33. „услуга по предоставяне на информация за сметки“ означава онлайн услуга, при която се предоставя консолидирана информация за една или повече платежни сметки, държани от ползвателя на платежните услуги при един или повече други доставчици на платежни услуги;

34. „клон“ означава място на стопанска дейност, различно от главното управление, което е част от платежна институция, няма правосубектност и пряко извършва някои или всички трансакции, присъщи за стопанската дейност на платежната институция; всички места на стопанска дейност, установени в рамките на една държава членка от платежна институция с главно управление в друга държава членка, се считат за един клон;
35. „група“ означава група предприятия, които са свързани помежду си чрез връзка, посочена в член 22, параграф 1, параграф 2 или параграф 7 от Директива 2013/34/ЕС, или предприятия, определени съгласно членове 4, [5 и 6] от Делегиран регламент ЕС/241/2014 на Комисията и които са свързани помежду си чрез връзка, посочена в член 10, параграф 1, член 113, параграф 6 или член 113, параграф 7 от Регламент ЕС/575/2013;
36. „електронна съобщителна мрежа“ означава мрежа, както е определено в член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁷;
37. „електронна съобщителна услуга“ означава услуга, както е определено в член 2, буква в) от Директива 2002/21/ЕО;
38. „цифрово съдържание“ означава стоки или услуги, които са произведени и предоставени в цифров вид и чието използване или потребление е ограничено в рамките на техническо устройство, което не позволява по никакъв начин използването или потреблението на физически стоки и услуги;
39. „приемане на платежни трансакции“ означава платежна услуга, предоставена от доставчик на платежни услуги, който се договаря с получател на плащане да приема и обработва платежни трансакции, които водят до прехвърлянето на средства в полза на получателя на плащането;
40. „издаване на платежни инструменти“ означава платежна услуга, при която доставчик на платежни услуги предоставя на платеца платежен инструмент за инициране и обработка на платежните трансакции на платеца;

²⁷ Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33).

41. „собствени средства“ означава собствените средства съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013, при което най-малко 75 % от капитала от първи ред е под формата на базов собствен капитал от първи ред, както е посочено в член 50 от същия регламент, а капиталът от втори ред е по-малък или равен на една трета от капитала от първи ред;
42. [...]
- 42б. „съвместяване на марки“ означава включване на две или повече марки в един и същ платежен инструмент, свързан с карта;
- 42в. „марка“ означава определена марка, обозначаваща платежна картова система, в рамките на която се извършват платежни трансакции, свързани с карти;

ДЯЛ II
ДОСТАВЧИЦИ НА ПЛАТЕЖНИ УСЛУГИ

ГЛАВА 1
Платежни институции

Раздел 1
Общи правила

Член 5
Заявления за лиценз

1. Заявлението за получаване на лиценз за извършване на дейност като платежна институция се подава до компетентните органи на държавата членка по произход заедно със следните документи:
 - а) програма на дейностите, в която се посочва по-специално видът на предвижданите платежни услуги;
 - б) бизнес план, включващ прогнозен бюджет за първите три финансови години, който показва, че заявителят е в състояние да използва подходящи и съразмерни системи, ресурси и процедури, необходими за надеждното извършване на неговата дейност;
 - в) доказателство, че платежната институция разполага с началния капитал, предвиден в член 6;
 - г) за платежните институции, посочени в член 9, параграф 1 — описание на предприетите мерки за защита на средствата на ползвателите на платежни услуги в съответствие с член 9;
 - д) описание на управленската структура и механизмите за вътрешен контрол, включително механизмите за управление на риска, административните и счетоводните процедури на заявителя, което показва, че тази управленска структура, механизми и процедури за контрол са съразмерни, подходящи, надеждни и достатъчни;

- е) описание на процедурата, чрез която се наблюдава, обработва и проследява свързан със сигурността инцидент и свързани със сигурността жалби на клиенти, като процедурата включва механизъм за докладване на инциденти предвид установените в член 86 задължения на платежната институция да предоставя информация;
- ж) описание на процеса за регистриране, наблюдение, проследяване и ограничаване на достъпа до чувствителни данни за плащанията;
- з) описание на организацията за непрекъснатост на дейността, включително ясно описание на най-важните дейности, на ефективните планове за действие при непредвидени обстоятелства и процедура за редовни тестове и преглед на адекватността и ефективността на тези планове;
- и) описание на принципите и определенията, прилагани при събирането на статистически данни за резултатите от работата, трансакциите и измамите;
- й) документ относно политиката по сигурността, съдържащ подробна оценка на риска по отношение на платежните услуги и описание на мерките за контрол на сигурността и за смекчаване на въздействието от рисковете, предприети, за да се защитят ефикасно потребителите на платежни услуги срещу установените рискове, включително измамите и незаконното използване на чувствителни и лични данни;
- к) описание на механизмите за вътрешен контрол, установени от заявителя в изпълнение на задълженията му по отношение на изпирането на пари и финансирането на тероризма съгласно Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета²⁸;
- л) описание на организационната структура на заявителя, включително, ако е приложимо, описание на планираното използване на представители и клонове, а също и на проверките на място и от разстояние, които заявителят се ангажира да извършва по отношение на тези представители и клонове най-малко веднъж годишно, както и описание на условията за възлагане на дейности на подизпълнители и на участието му в национална или международна платежна система;

²⁸ Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2006 г. относно информацията за платеца, придружаваща парични преводи (ОВ L 345, 8.12.2006 г., стр. 1).

- м) самоличността на лицата, които пряко или косвено притежават квалифицирано дялово участие в капитала на заявителя по смисъла на член 3, параграф 1, точка 33 от Директива 2013/36/ЕС, размера на дяловото им участие и доказателство за това, че са подходящи предвид необходимостта да се гарантира стабилно и разумно управление на платежната институция;
- н) самоличността на директорите и на лицата, отговарящи за управлението на платежната институция, и когато е целесъобразно, на лицата, отговарящи за управлението на свързаната с платежни услуги дейност на платежната институция, както и доказателство, че те са с добра репутация и притежават подходящата квалификация и опит за предоставяне на платежни услуги, определени от държавата членка по произход на платежната институция;
- о) където е приложимо, идентификационни данни на задължителните одитори и одиторски дружества, определени в Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета;
- п) правен статут и устав на заявителя;
- р) адрес на главното управление на заявителя.

За целите на букви г), д), е) и л) заявителят представя описание на правилата си за одит и правилата си за дейност, установени с оглед предприемане на всички разумни стъпки за защита на интересите на ползвателите и за осигуряване на непрекъснатост и надеждност при предоставянето на платежни услуги.

По отношение на посочените в буква й) мерки за контрол на сигурността и мерки за смекчаване на въздействието от рисковете се обяснява по какъв начин те гарантират висока степен на техническа сигурност, включително на софтуера и информационните системи, използвани от заявителя или от предприятията, които той е отдал на подизпълнители за всички или за част от дейностите си. Тези мерки включват също и мерките за сигурност, предвидени в член 86, параграф 1. При тях се вземат под внимание посочените в член 86, параграф 2 насоки за мерките за сигурност на Европейския банков орган (ЕБО), след като бъдат приети.

2. Държавите членки изискват от предприятията, кандидатстващи за лиценз или за регистрация за предоставяне на платежни услуги съгласно приложение I, точки 7 и 8, като условие за получаването на лиценза или за регистрирането си да разполагат със застраховка за професионално обезщетение или равностойна застраховка, валидна за всяка територия, на която предлагат услуги, или друга сравнима гаранция срещу отговорност, така че да е сигурно, че могат да изпълнят задълженията си по членове 65, 80 и 82.
3. ЕБО изготвя насоки за компетентните органи съгласно настоящата директива относно критериите, по които да се определя минималната парична стойност на застраховката за професионално обезщетение или сравнимата гаранция по параграф 2, в срок от една година от датата на влизане в сила на настоящата директива.

При изготвянето на насоките по първа алинея ЕБО взема под внимание:

- рисковия профил на предприятието;
- дали предприятието предоставя други платежни услуги, изброени в приложение I, или осъществява друга дейност;
- размера на тази дейност. За предприятията, които кандидатстват за лиценз за предоставяне на платежни услуги по приложение I, точка 7, се взема предвид стойността на инициираните трансакции; за предприятията, които кандидатстват за регистрация за предоставяне на платежни услуги по приложение I, точка 8, се взема предвид броят на клиентите, които използват услугите по предоставяне на информация за сметка.

ЕБО преразглежда редовно насоките.

4. Информацията по параграф 3 се съобщава на компетентните органи в съответствие с параграф 1.

Член 5а

Контрол над акционерното дружество

1. Всяко физическо или юридическо лице, взело решение да придобие или да увеличи, пряко или непряко, квалифицирано дялово участие по смисъла на член 4, параграф 1, точка 36 от Регламент (ЕС) № 575/2013 в платежна институция, в резултат на което делът от капитала или от правото на глас би достигнал или надвишил 20 %, 30 % или 50 %, или по такъв начин, че платежната институция би станала негово дъщерно дружество, уведомява предварително в писмен вид за намеренията си компетентните органи на тази платежна институция. Същото се отнася за всяко физическо или юридическо лице, взело решение да продаде, пряко или непряко, квалифицирано дялово участие или да намали квалифицираното си дялово участие, в резултат на което делът от капитала или от правото на глас би спаднал под 20 %, 30 % или 50 %, или по такъв начин, че платежната институция би престанала да бъде негово дъщерно дружество.
2. Предлаганият приобретател на квалифицирано дялово участие предоставя на компетентния орган информация, в която се посочват размерът на предвижданото дялово участие и съответната информация, посочена в член 23, параграф 4 от Директива 2013/36/ЕС.
3. Държавите членки изискват, когато влиянието, упражнявано от лицата, посочени в параграф 2, е вероятно да навреди на благоразумното и надеждно управление на институцията, компетентните органи да изразяват своето несъгласие или да предприемат други подходящи мерки, за да се сложи край на това положение. Мерките могат да включват обезпечителни мерки, санкции срещу ръководните лица или управителите или спиране на упражняването на право на глас, произтичащо от акциите, притежавани от акционерите или членовете на въпросната платежна институция.
4. Подобни мерки се прилагат по отношение на физическите или юридическите лица, които не са изпълнили задължението да предоставят предварителна информация, както е предвидено в настоящия член.
5. Ако въпреки възражението на компетентните органи бъде придобито дялово участие, държавите членки, независимо от всякаква друга санкция, която може да бъде приета, предвиждат спиране упражняването на съответните права на глас, обявяване на подадените гласове за невалидни или възможност за тяхното анулиране.

Член 6

Начален капитал

Държавите членки изискват от платежните институции да разполагат към момента на получаване на лиценза с начален капитал, включващ позициите, посочени в член 12, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, както следва:

- а) когато платежната институция предоставя само платежната услуга, посочена в точка 6 от приложение I, в нито един момент капиталът ѝ не трябва да бъде под 20 000 EUR;
- б) когато платежната институция предоставя само платежната услуга, посочена в точка 7 от приложение I, в нито един момент капиталът ѝ не трябва да бъде под 50 000 EUR;
- в) когато платежната институция предоставя някоя от платежните услуги, посочени в точки 1—5 от приложение I, в нито един момент капиталът ѝ не трябва да бъде под 125 000 EUR.

Член 7

Собствени средства

1. Размерът на собствените средства на платежните институции в съответствие с определението по член 4, точка 41 не може да бъде по-малък от сумата по член 6 или член 8 от настоящата директива, която от двете е по-голяма.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки за предотвратяване на многократното използване на елементите, изпълняващи условията за собствени средства, когато платежната институция принадлежи към една и съща група с друга платежна институция, кредитна институция, инвестиционен посредник, дружество за управление на активи или застрахователно предприятие. Настоящият параграф се прилага и когато платежната институция има хибриден характер и осъществява дейности, различни от предоставяне на платежни услуги.
3. Ако са изпълнени условията по член 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, държавите членки или техните компетентни органи могат да решат да не прилагат член 8 от настоящата директива по отношение на платежните институции, включени в консолидирания надзор върху кредитната институция майка съгласно Директива 2013/36/ЕС.

Член 8

Изчисляване на собствените средства

1. Независимо от изискванията за начален капитал, установени в член 6, държавите членки изискват от платежните институции да разполагат по всяко време със собствени средства, изчислени по един от следните три метода, определени от компетентните органи в съответствие с националното законодателство:

Метод А

Собствените средства на платежната институция представляват сума, равна най-малко на 10 % от фиксираните разходи за предходната година. Компетентните органи могат да коригират това изискване в случай на съществена промяна в стопанската дейност на платежната институция спрямо предходната година. Когато платежната институция не е осъществявала стопанска дейност една пълна година към датата на изчисляването, изискването е собствените средства да са в размер на най-малко 10 % от съответните фиксирани административни разходи, заложи в бизнес плана, освен ако компетентните органи изискат да се извърши корекция на този план.

Метод Б

Собствените средства на платежната институция представляват сума, равна най-малко на сбора от следните елементи, умножен по коефициента k , определен в параграф 2, където обемът на плащанията (ОП) представлява една дванадесета част от общия размер на платежните трансакции, извършени или инициирани от платежната институция през предходната година:

- а) 4,0 % от частта от ОП до 5 милиона EUR,
плюс
- б) 2,5 % от частта от ОП над 5 милиона EUR и до 10 милиона EUR,
плюс
- в) 1 % от частта от ОП над 10 милиона EUR и до 100 милиона EUR,
плюс
- г) 0,5 % от частта от ОП над 100 милиона EUR и до 250 милиона EUR,
плюс
- д) 0,25 % от частта от ОП над 250 милиона EUR.

Метод В

Собствените средства на платежната институция представляват сума, равна най-малко на съответния показател, определен в буква а), умножен по коефициента за умножение, определен в буква б), и по коефициента к, определен в параграф 2:

а) Съответният показател е сборът от следните елементи:

1. приходите от лихви;
2. разходите за лихви;
3. получените комисиони и такси; и
4. другите приходи от дейността.

Всеки елемент се включва в сбора с положителния или отрицателния си знак. При изчисляването на съответния показател не могат да се използват приходи от извънредни или нередовни пера. Разходите за възлагане на дейности на трети лица могат да намалят съответния показател, ако разходите са извършени от предприятие, което е обект на надзор съгласно настоящата директива. Съответният показател се изчислява въз основа на дванадесетмесечното наблюдение, извършено в края на предходната финансова година. Съответният показател се изчислява въз основа на предходната финансова година. Независимо от това размерът на изчислените по метод В собствени средства не трябва да спада под 80 % от средната стойност за съответния показател през предходните три финансови години. При отсъствие на проверени от одитор данни могат да се използват стопански прогнози.

б) Коефициентът за умножение е:

- i) 10 % от частта от съответния показател до 2,5 милиона EUR,
- ii) 8 % от частта от съответния показател от 2,5 милиона до 5 милиона EUR,
- iii) 6 % от частта от съответния показател от 5 милиона до 25 милиона EUR,
- iv) 3 % от частта от съответния показател от 25 милиона EUR до 50 милиона EUR,
- v) 1,5 % над 50 милиона EUR.

2. Коефициентът k , който следва да се използва при методи Б и В, е:
- а) 0,5, когато платежната институция предоставя единствено платежната услуга, посочена в приложение I, точка 6;
 - б) 1, когато платежната институция предоставя някоя от платежните услуги, посочени в приложение I, точки 1—5 или точка 7.
3. Въз основа на оценка на процесите на управление на риска, базата данни за рисковете от загуби и механизмите за вътрешен контрол на платежната институция компетентните органи могат да изискат от платежната институция да разполага със собствени средства, които са с до 20 % по-големи от сумата, която би се получила в резултат на прилагането на изборния в съответствие с параграф 1 метод, или да разрешат на платежната институция да разполага със собствени средства, които са с до 20 % по-малки от сумата, която би се получила в резултат на прилагането на изборния в съответствие с параграф 1 метод.

Член 9

Изисквания за защитни мерки

1. Държавите членки или компетентните органи изискват от платежната институция, която предоставя платежни услуги по приложение I, точки 1—6, да прилага защитни мерки по отношение на всички средства, получени от ползвателите на платежни услуги или от друг доставчик на платежни услуги, за изпълнението на платежни трансакции, по един от следните начини:
 - а) средствата не се смесват в нито един момент със средствата на което и да е физическо или юридическо лице, различно от ползвателите на платежни услуги, от името на които се държат средствата, и когато тези средства се държат от платежната институция и все още не са предадени на получателя на плащането или не са преведени на друг доставчик на платежни услуги до края на работния ден, следващ деня, в който са получени, те се депозират в отделна сметка в кредитна институция или се инвестират в сигурни, ликвидни и нискорискови активи, определени от компетентните органи на държавата членка по произход; и средствата са защитени в съответствие с националното законодателство на държавите членки в интерес на ползвателите на платежни услуги срещу претенции на други кредитори на платежната институция, по-конкретно в случай на неплатежоспособност;
 - б) средствата са покрити от застрахователна полица или друга сравнима гаранция от застрахователно дружество или кредитна институция, които не принадлежат към същата група, към която принадлежи самата платежна институция, за сума, равностойна на сумата, която би била заделена при отсъствие на застрахователната полица или друга сравнима гаранция, и която е платима в случай на невъзможност на платежната институция да изпълни финансовите си задължения.
2. Когато от платежната институция се изисква да осигурява защита на средствата съгласно параграф 1 и част от тези средства следва да се използва за бъдещи платежни трансакции, а остатъкът — за неплатежни услуги, изискванията по параграф 1 се прилагат и по отношение на частта от средствата, която следва да се използва за бъдещи платежни трансакции. Когато тази част е променлива или не е предварително известна, държавите членки разрешават на платежните институции да прилагат настоящия параграф въз основа на представителна част от средствата, за която се приема, че се използва за платежни услуги, при условие че тази представителна част може разумно да се определи в удовлетворителна за компетентните органи степен въз основа на данни за минали периоди.

Член 10
Издаване на лиценз

1. Държавите членки изискват от предприятията, различни от посочените в член 1, параграф 1, букви а), б), в), д) и е) и различни от юридическите или физическите лица, за които се прилага освобождаване по член 27 и член 27а, които възнамеряват да предоставят платежни услуги, да получат лиценз за извършване на дейност като платежна институция, преди да започнат да предоставят платежни услуги. Лиценз се издава единствено на юридически лица, установени в държава членка.
2. Лиценз се издава, при условие че информацията и доказателствата, придружаващи заявлението, съответстват на всички изисквания по член 5 и компетентните органи, разгледали заявлението, са дали цялостна положителна оценка. Преди издаването на лиценза компетентните органи могат да се консултират, когато е необходимо, с националната централна банка или с други подходящи публични органи.
3. Главното управление на платежната институция, която съгласно националното законодателство на държавата членка по произход трябва да има седалище, се намира в същата държава членка, в която се намира седалището, и платежната институция осъществява там поне част от дейността си, свързана с платежни услуги.
4. Компетентните органи издават лиценз само ако предвид необходимостта от осигуряване на стабилно и разумно управление на платежната институция, тя прилага надеждни мерки за управление на свързаната с платежни услуги стопанска дейност, които включват ясна организационна структура и ясно определени, прозрачни и последователни правила за отговорност, ефективни процедури за установяване, управление, контрол и докладване на рисковете, на които институцията е или би могла да бъде изложена, както и подходящи механизми за вътрешен контрол, включително надеждни административни и счетоводни процедури; тези правила, процедури и механизми са всеобхватни и съответстват на естеството, мащаба и сложността на предоставяните от платежната институция платежни услуги.

5. Когато платежната институция предоставя някоя от платежните услуги, изброени в приложение I, точки 1—7, и същевременно извършва други стопански дейности, компетентните органи могат да изискат установяването на отделно образувание за осъществяване на свързаната с платежни услуги стопанска дейност, когато свързаните с неплатежни услуги дейности на платежната институция засягат или могат да засегнат финансовата стабилност на платежната институция или способността на компетентните органи да следят за изпълнението от платежната институция на всички предвидени в настоящата директива задължения.
6. Компетентните органи отказват да издадат лиценз, ако с оглед на необходимостта да се осигури стабилно и разумно управление на платежната институция, не считат акционерите или членовете с квалифицирано дялово участие за подходящи.
7. Когато между платежната институция и други физически или юридически лица съществуват тесни връзки по смисъла на член 4, параграф 1, точка 38 от Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентните органи издават лиценз само ако тези връзки не препятстват ефективното упражняване на надзорните им функции.
8. Компетентните органи издават лиценз само ако законовите, подзаконовите или административните разпоредби на трета държава, които се прилагат за едно или повече физически или юридически лица, с които платежната институция се намира в тесни връзки, или затрудненията при прилагането на тези закони, подзаконови или административни разпоредби не препятстват ефективното упражняване на техните надзорни функции.
9. Лицензът е валиден във всички държави членки и дава възможност на съответната платежна институция да предоставя платежни услуги на територията на Съюза съгласно принципа на свободно предоставяне на услуги или на свобода на установяване, при условие че услугите са включени в лиценза.

Член 11
Съобщаване на решението

В срок от три месеца от получаване на заявлението или, ако заявлението е непълно, от получаване на цялата необходима за вземане на решение информация, компетентните органи информират заявителя дали дават съгласие или отказват да издадат лиценз. Отказът за издаване на лиценз се мотивира.

Член 12
Отнемане на лиценз

1. Компетентните органи могат да отнемат издадения на платежната институция лиценз за извършване на дейност само когато институцията спада към един или повече от следните случаи:
 - а) 12 месеца след издаването на лиценза още не го е използвала, отказала се е изрично от лиценза или е престанала да извършва дейност в продължение на повече от шест месеца, ако съответната държава членка не е включила разпоредба за прекратяване на действието на лиценза в такива случаи;
 - б) получила е лиценз посредством представяне на невярна информация или чрез друго нарушение;
 - в) вече не отговаря на условията за издаване на лиценз или не е информирала компетентния орган относно основни събития в това отношение;
 - г) би могла да застраши стабилността на платежната система или доверието в нея при продължаване на дейността си по предоставяне на платежни услуги;
 - д) попада в един от другите случаи, в които националното законодателство предвижда отнемане на лиценз.
2. Всяко решение за отнемане на лиценз се мотивира и се съобщава съответно на заинтересованите лица.
3. Решението за отнемане на лиценз се оповестява публично, включително в регистрите, посочени в членове 13 и 14.

Член 13

Регистрация в държавата членка по произход

Държавите членки водят публичен регистър на лицензираните платежни институции и на техните представители, както и на физическите и юридическите лица, за които се прилага освобождаване в съответствие с член 27 и член 27а, и на институциите, посочени в член 2, параграф 3, които имат право да предоставят платежни услуги съгласно националното законодателство. Клоновете на платежни институции, които предоставят услуги в държава членка, различна от тяхната държава членка по произход, се вписват в регистъра на държавата членка по произход. Те се вписват в регистъра на държавата членка по произход след уведомяване на компетентните органи, които отговарят за тях.

В този регистър се посочват платежните услуги, за които платежната институция е получила лиценз или за които е регистрирано физическото или юридическото лице. Лицензираните платежни институции се вписват в регистъра отделно от физическите и юридическите лица, регистрирани в съответствие с член 27 и член 27а. Регистърът е отворен за справки от широката общественост, достъпен е по електронен път и се актуализира своевременно.

Член 14

Регистър на ЕБО

1. Компетентните органи уведомяват ЕБО за всеки лиценз, предоставен съгласно член 10 на физическите или юридическите лица, за които се прилага освобождаване в съответствие с член 27 и член 27а, както и на институциите, посочени в член 2, параграф 3, които имат право да предоставят платежни услуги съгласно националното законодателство.
2. ЕБО публикува на уебсайта си списък с имената на образуванията по параграф 1 и редовно го актуализира.
3. В списъка по параграф 2 се отбелязва за кои физически или юридически лица се прилага освобождаване в съответствие с член 27 и член 27а.
4. Компетентните органи уведомяват ЕБО за всяко отнемане на лиценз и за всяко отнемане на освобождаване в съответствие с член 27 и 27а, както и за основанията за отнемането.

Член 15

Поддържане на лиценза

В случай че настъпи промяна, която засяга точността на информацията и доказателствата, предоставени в съответствие с член 5, платежната институция уведомява незабавно компетентните органи на своята държава членка по произход за промяната.

Член 16

Счетоводна отчетност и задължителен одит

1. По отношение на платежните институции се прилагат *mutatis mutandis* разпоредбите на Директива 78/660/ЕИО и, където и приложимо – на директиви 83/349/ЕИО и 86/635/ЕИО, както и на Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета²⁹.
2. Освен ако са освободени съгласно Директива 78/660/ЕИО и, когато е приложимо, директиви 83/349/ЕИО и 86/635/ЕИО, годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на платежните институции се проверяват от задължителни одитори или одиторски дружества по смисъла на Директива 2006/43/ЕО.
3. За целите на надзора държавите членки изискват от платежните институции да предоставят отделна счетоводна информация за платежните услуги и за дейностите, изброени в член 17, параграф 1, за които се изготвя одиторски доклад. Когато е приложимо, този доклад се изготвя от задължителните одитори или одиторски дружества.
4. Задълженията, предвидени в член 63 от Директива 2013/36/ЕС, се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на задължителните одитори или одиторски дружества, извършващи задължителен одит на платежните институции във връзка с дейността им по предлагане на платежни услуги.

²⁹ Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. относно прилагането на международните счетоводни стандарти (ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1).

Член 17
Дейности

1. Освен предоставянето на платежни услуги платежните институции могат да осъществяват следните дейности:
 - а) предоставяне на оперативни и тясно свързани с тях спомагателни услуги, като осигуряване на изпълнението на платежни трансакции, услуги по обмяна на валута, дейности по съхранение на ценности, съхраняване и обработка на данни;
 - б) управление на платежни системи, без да се засягат разпоредбите на член 29;
 - в) стопански дейности, различни от предоставянето на платежни услуги, при спазване на приложимото законодателство на Съюза и национално законодателство.
2. Когато платежните институции извършват дейности по предоставяне на една или повече платежни услуги, те могат да държат само платежни сметки, използвани единствено за платежни трансакции.
3. Никакви получени от платежни институции средства от ползватели на платежни услуги с оглед предоставяне на платежни услуги не представляват влог или друг вид възстановими средства по смисъла на член 9 от Директива 2013/36/ЕС, нито електронни пари по смисъла на член 2, параграф 2 от Директива 2009/110/ЕО.

4. Платежните институции могат да отпускат кредит, свързан с платежните услуги, посочени в точка 4 или 5 от приложение I, само ако са изпълнени следните условия:
- а) кредитът има спомагателен характер и се отпуска единствено и само във връзка с изпълнението на определена платежна трансакция;
 - б) независимо от националните правила за предоставяне на кредит по кредитни карти кредитът, отпуснат във връзка с плащане и предоставен в съответствие с член 10, параграф 9 и член 26, се погасява в кратък срок, който при никакви обстоятелства не надвишава 12 месеца;
 - в) такъв кредит не се отпуска от средствата, които са получени или се държат с цел изпълнение на определена платежна трансакция, и
 - г) собствените средства на платежната институция са достатъчни по всяко време и по задоволителен за надзорните органи начин предвид общия размер на отпуснатия кредит.
5. Платежните институции не приемат влогове или други възстановими средства по смисъла на член 9 от Директива 2013/36/ЕС.
6. Настоящата директива не засяга разпоредбите на Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁰, нито други приложими разпоредби на законодателството на Съюза или нехармонизирани с настоящата директива национални мерки, отнасящи се до условията за отпускане на кредити на потребители, които са в съответствие със законодателството на Съюза.

³⁰ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66).

РАЗДЕЛ 2

ДРУГИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 18

Използване на представители или подизпълнители

1. Когато дадена платежна институция възнамерява да предоставя платежни услуги чрез представител, тя съобщава следната информация на компетентните органи в своята държава членка по произход:
 - а) име и адрес на представителя;
 - б) описание на механизмите за вътрешен контрол, които ще използват представителите с оглед спазване на задълженията във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма съгласно Директива 2005/60/ЕО и които подлежат на актуализиране при настъпването на съществени промени в данните, съобщени при първоначалното уведомяване;
 - в) самоличността на директорите и лицата, отговорни за управлението на представителя, който ще бъде използван при предоставянето на платежни услуги, а за представители, които не са доставчици на платежни услуги — и доказателства за това, че тези лица са подходящи и благонадеждни;
 - г) платежните услуги на платежната институция, за които се дава мандат на представителя, и
 - д) ако е приложимо, уникалния идентификационен код или номер на представителя.

2. В срок от два месеца от получаване на информацията по параграф 1, букви а)–д) компетентният орган съобщава на платежната институция дали представителят е вписан в регистъра по член 13. След като бъдат вписани в регистъра по член 13, представителите могат да започнат да предоставят платежни услуги.
3. Ако считат, че предоставената информация е неточна, компетентните органи предприемат допълнителни действия за проверка на данните преди да впишат представителя в регистъра.
4. Ако след предприемането на действия за проверка на информацията компетентните органи не са удовлетворени от точността на предоставената съгласно параграф 1 информация, те отказват да впишат представителя в регистъра по член 13 и уведомяват платежната институция за това.
5. Ако платежната институция желае да предоставя платежни услуги в друга държава членка чрез представител или като открие клон, тя следва процедурите, предвидени в член 26.
6. [...]
7. В случай че платежната институция има намерение да възложи на подизпълнител изпълнението на оперативни функции, свързани с платежни услуги, тя информира за това компетентните органи на своята държава членка по произход.

Възлагането на подизпълнители на изпълнението на важни оперативни функции, в т.ч. доставката на ИТ системи и модули, не може да се извършва по начин, който съществено уврежда качеството на вътрешния контрол на платежната институция и възможността на компетентните органи да контролират и проследяват ретроспективно изпълнението от платежната институция на всички предвидени в настоящата директива задължения.

За целите на втора алинея дадена оперативна функция се счита за важна, ако недостатък или пропуск при нейното изпълнение биха нарушили съществено непрекъснатото спазване от дадена платежна институция на изискванията, определени в лиценза, изискван съгласно настоящия дял, или на другите ѝ задължения съгласно настоящата директива, финансовите ѝ показатели или надеждността ѝ, или непрекъснатото предоставяне от нея на платежни услуги. Държавите членки гарантират, че когато платежни институции възлагат изпълнението на важни оперативни функции на подизпълнител, платежните институции спазват следните условия:

- а) при използването на подизпълнител висшият ръководен състав не може да делегира своята отговорност;
- б) отношенията и задълженията на платежната институция спрямо ползвателите на предоставяните от нея съгласно настоящата директива платежни услуги не се променят;
- в) условията, които платежната институция е длъжна да спазва, за да получи и запази лиценза си в съответствие с настоящия дял, не се нарушават;
- г) нито едно от останалите условия, на основание на които е издаден лицензът на платежната институция, не се отменя или променя.

- 8. Платежните институции гарантират, че представителите, които действат от тяхно име, информират за това ползвателите на платежни услуги.
- 9. Платежните институции информират компетентните органи на своята държава членка по произход без излишно забавяне за всички промени по отношение на използването на представители, включително допълнителни представители, или подизпълнители. Прилага се процедурата по параграфи 2—4.

Член 19
Отговорност

1. Държавите членки изискват платежните институции да носят отговорност за осигуряването на постоянно спазване на разпоредбите на настоящата директива от страна на всички представители или клонове, използвани за предоставянето на платежни услуги.
- 1а. Държавите членки гарантират, че когато платежните институции са възложили на трети страни осъществяването на оперативни функции, тези институции предприемат разумни стъпки, за да осигурят спазването на предвидените в настоящата директива изисквания.
2. Държавите членки изискват от платежните институции да носят пълна отговорност за всяко действие на техните служители, представители, клонове или подизпълнители.

Член 20
Съхраняване на документи

Държавите членки изискват от платежните институции да съхраняват всички подходящи документи за целите на настоящия дял в продължение на най-малко пет години, без да се засягат разпоредбите на Директива 2005/60/ЕО или друго приложимо законодателство на Съюза.

РАЗДЕЛ 3

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ И НАДЗОР

Член 21

Определяне на компетентните органи

1. Държавите членки определят за компетентни органи, отговорни за издаването на лицензи и за упражняването на пруденциален надзор на платежните институции, които ще изпълняват функциите, предвидени в настоящия дял, публични органи или субекти, признати от националното законодателство или от публични органи, изрично оправомощени за целта според националното законодателство, включително националните централни банки.

Компетентните органи гарантират независимостта си от икономически субекти и не допускат конфликт на интереси. Без да се засягат разпоредбите на първа алинея, платежните институции, кредитните институции, институциите за електронни пари и пощенските джиро институции не могат да бъдат определени за компетентни органи.

Държавите членки уведомяват Комисията за това.

2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи, определени съгласно параграф 1, притежават всички необходими правомощия за изпълнение на функциите си.
3. Когато на територията на държава членка съществува повече от един орган, компетентен по уредените в настоящия дял въпроси, държавата членка гарантира, че тези органи работят в тясно сътрудничество, така че да могат ефективно да изпълняват функциите си. Същото важи и в случаите, когато органите, които са компетентни по уредените в настоящия дял въпроси, не са компетентните органи за надзора на кредитни институции.

4. Задачите на определените съгласно параграф 1 компетентни органи се определят от компетентните органи на държавата членка по произход.
5. Разпоредбите на параграф 1 не предполагат задължение за компетентните органи да упражняват надзор върху стопанските дейности на платежните институции, различни от предоставянето на платежни услуги, и дейностите, посочени в член 17, параграф 1, буква а).

Член 22

Надзор

1. Държавите членки гарантират, че упражняваният от компетентните органи контрол за непрекъснатото спазване на разпоредбите на настоящия дял е пропорционален, подходящ и съответстващ на рисковете, на които са изложени платежните институции.

С цел да проверят спазването на разпоредбите на настоящия дял компетентните органи имат право да предприемат следните стъпки и по-конкретно:
 - а) да изискват от платежните институции да предоставят всякаква информация, необходима за наблюдение на спазването на изискванията;
 - б) да извършват проверки на място на платежните институции, на представителите и клоновете, предоставящи платежни услуги от името и за сметка на платежната институция, или на подизпълнители, на които е възложено извършването на дейности;
 - в) да издават препоръки, насоки и, когато е приложимо, задължителни административни разпоредби;
 - г) да отнемат лиценз в случаите по член 12.
2. Без да се засягат процедурите за отнемане на лиценз и наказателноправните разпоредби, държавите членки предвиждат, че съответните им компетентни органи могат да налагат санкции на платежните институции или на лицата, ефективно упражняващи контрол върху дейността на платежните институции, които нарушават законовите, подзаконовите или административните разпоредби относно надзора или упражняването на свързана с предоставяне на платежни услуги стопанска дейност, или да приемат мерки, насочени към преустановяване на констатираните нарушения или отстраняване на причините за тях.

3. Независимо от изискванията по член 6, член 7, параграфи 1 и 2 и член 8 държавите членки гарантират, че компетентните органи имат право да предприемат действията, описани в параграф 1 от настоящия член, с оглед осигуряване наличието на достатъчен капитал за платежните услуги, по-конкретно когато свързаната с неплатежни услуги дейност на платежната институция засяга или може да засегне финансовата стабилност на платежната институция.

Член 23

Професионална тайна

1. Държавите членки гарантират, че за всички лица, които работят или са работили за компетентните органи, както и експертите, действащи от името на компетентните органи, е в сила задължение за опазване на професионалната тайна, без да се засягат случаите, уредени от наказателното право.
2. При обмена на информация по член 25 задължението за опазване на професионална тайна се прилага стриктно, за да се гарантира защитата на лични и търговски права.
3. Държавите членки могат да прилагат настоящия член, като вземат предвид *mutatis mutandis* членове 53—61 от Директива 2013/36/ЕС.

Член 24

Право на съдебно обжалване

1. Държавите членки гарантират, че решенията на компетентните органи по отношение на платежните институции по силата на закони, подзаконови и административни разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, подлежат на съдебно обжалване.
2. Разпоредбите на параграф 1 се прилагат и при бездействие.

Член 25
Обмен на информация

1. Компетентните органи в различните държави членки си сътрудничат помежду си и, когато е целесъобразно, с Европейската централна банка и националните централни банки на държавите членки, ЕБО, както и с други съответни компетентни органи, определени съгласно законодателството на Съюза или националното законодателство, приложимо по отношение на доставчиците на платежни услуги.
2. В допълнение държавите членки разрешават обмена на информация между своите компетентни органи и следните субекти:
 - а) компетентните органи на други държави членки, отговорни за издаването на лицензи и упражняването на надзор върху платежните институции;
 - б) Европейската централна банка и националните централни банки на държавите членки в качеството им на парични и надзорни органи и, когато е целесъобразно, други публични органи, отговорни за надзора на платежните системи и системите за сепълмент;
 - в) други органи, определени съгласно настоящата директива, Директива 2005/60/ЕО и друго законодателство на Съюза, приложимо по отношение на доставчиците на платежни услуги, като например законодателството относно изпирането на пари и финансирането на тероризма;
 - г) ЕБО, предвид неговата способност да допринася за последователното и съгласувано функциониране на надзорните механизми, както е посочено в член 1, параграф 5, буква а) от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 25а

Уреждане на спорове между компетентните органи на различни държави членки

1. Когато компетентен орган на държава членка счита, че по конкретен въпрос трансграничното сътрудничество с компетентните органи на друга държава членка, посочено в членове 25, 26, 26а, 26б и 26в, не съответства на приложимите условия по тези членове, той може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска неговото съдействие съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
2. Когато ЕБО действа в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, той взема решенията по член 19, параграф 3 без необосновано забавяне. ЕБО може също да съдейства на компетентните органи за постигането на споразумение по своя собствена инициатива в съответствие с член 19, параграф 1, втора алинея от посочения регламент. И в двата случая участващите компетентни органи отлагат вземането на решения, докато спорът не бъде разрешен по силата на член 19 от регламента.

Член 26

Заявление за упражняване на правото на установяване и свободата на предоставяне на услуги

1. Всяка лицензирана платежна институция, която желае да предоставя платежни услуги за пръв път в държава членка, различна от нейната държава членка по произход, чрез упражняване на правото си на установяване или на свободата на предоставяне на услуги, съобщава следната информация на компетентните органи на своята държава членка по произход:
 - а) име, адрес и номер на лиценза, ако е приложимо, на платежната институция;
 - б) държавата членка или държавите членки, на чиято територия възнамерява да извършва дейност;
 - в) платежната услуга или платежните услуги, които ще бъдат предоставяни;
 - г) в случай че платежната институция възнамерява да използва посредник, информацията, изброена в член 18, параграф 1, букви а) — д);
 - д) в случай че платежната институция възнамерява да използва клон, информацията, изброена в член 5, параграф 1, букви б) и д), по отношение на стопанската дейност, свързана с платежни услуги, извършвана на територията на приемащата държава членка, описание на организационната структура на клона и самоличността на лицата, отговарящи за управлението на този клон;

В случай че платежната институция възнамерява да възложи оперативни функции по предоставянето на платежни услуги на подизпълнители на територията на приемащата държава членка, тя уведомява съответно компетентните органи на държавата членка по произход.
- 1а. В срок от един месец от получаване на цялата информация по параграф 1 компетентните органи на държавата членка по произход я предават на компетентните органи на приемащата държава членка.

В срок от един месец от получаване на информацията от компетентните органи на държавата членка по произход компетентните органи на приемащата държава членка я подлагат на оценка и предоставят на компетентните органи на държавата членка по произход съответната информация във връзка с предвижданото предоставяне на платежни услуги от платежната институция при упражняване на правото на установяване или на правото на предоставяне на услуги. Компетентните органи на приемащата държава членка информират компетентните органи на държавата членка по произход по-специално относно наличието на разумни основания за безпокойство, във връзка с предвижданото използване на представители или откриване на клон, по отношение на изпирането на пари или финансирането на тероризма по смисъла на Директива 2005/60/ЕО.

Ако компетентните органи на държавата членка по произход не предприемат последващи действия във връзка с оценката на компетентните органи на приемащата държава членка, те предоставят на тези органи основанията за своето решение.

Ако оценката на компетентните органи на държавата членка по произход, по-специално в светлината на информацията, получена от компетентните органи на приемащата държава членка, е неблагоприятна, те отказват да регистрират представителя или клона, или оттеглят регистрацията, ако вече е направена.

16. В срок от три месеца от получаване на информацията по първа алинея компетентните органи на държавата членка по произход съобщават решението си на компетентните органи на приемащата държава членка и на платежната институция.

След като бъде вписан в регистъра по член 13, представителят или клонът може да започне да осъществява своите дейности в съответната приемаща държава членка или съответните приемащи държави членки.

Платежната институция уведомява компетентните органи на държавата членка по произход за датата, от която започва да осъществява своите дейности посредством представителя или клона в съответната приемаща държава членка или съответните приемащи държави членки. Компетентните органи на държавата членка по произход съответно уведомяват компетентните органи на приемащата държава членка.

- 1в. Платежните институции информират компетентните органи на държавата членка по произход без излишно забавяне за всички значими промени по отношение на информацията, предоставена в съответствие с параграф 1, включително допълнителни представители, клонове или подизпълнители в държавите членки, в които осъществяват дейност. Прилага се процедурата по параграфи 1а и 1б.
2. [...]
3. [...]
4. [...]
5. [...]
6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, определящи рамката за предвидените в параграф 1 от настоящия член сътрудничество и обмен на информация между компетентните органи на държавата членка по произход и компетентните органи на приемащата държава членка в съответствие с настоящия член. В проектите на регулаторни технически стандарти се уточняват методът, средствата и конкретните условия на сътрудничеството при уведомяването във връзка с платежни институции, действащи на трансгранична основа, и по-специално обхватът и обработката на информацията, която следва да бъде предоставена, включително обща терминология и стандартни образци за уведомяване, за да се гарантира последователен и ефикасен процес на уведомяване.
- ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до *(да се впише дата)* [...в рамките на две години от датата на влизане в сила на настоящата директива].
7. [...]
8. На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в параграф 6 регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 26а

Надзор над упражняването от платежните институции на правото на установяване и на свободата на предоставяне на услуги

1. С оглед извършване на проверки и предприемане на необходимите стъпки, предвидени в настоящия дял, както и в разпоредбите на националното право, приети съгласно дялове III и IV, в съответствие с член 89, параграф 3, по отношение на представител или клон на платежна институция, намиращи се на територията на друга държава членка, компетентните органи на държавата членка по произход си сътрудничат с компетентните органи на приемащата държава членка.

В рамките на сътрудничеството по първа алинея компетентните органи на държавата членка по произход уведомяват компетентните органи на приемащата държава членка, когато възнамеряват да извършат проверка на място на територията на последната.

Компетентните органи на държавата членка по произход могат обаче да делегират на компетентните органи на приемащата държава членка задачата да извършат проверка на място на съответната институция.

2. Компетентните органи на приемащите държави членки може да въведат изискване платежните институции, които имат представители или клонове на тяхна територия, да им докладват периодично относно дейностите, които осъществяват на тяхна територия.

Такива доклади се изискват за информационни или статистически цели и, доколкото представителите и клоновете извършват стопанска дейност по предоставяне на платежни услуги съгласно правото на установяване, с цел контрол над спазването на разпоредбите на националното право, приети в съгласно дялове III и IV. Спрямо тях се прилагат изисквания за професионална тайна, най-малко равностойни на изискванията по член 23.

3. Компетентните органи си предоставят взаимно всяка съществена и/или подходяща информация, по-специално в случай на нарушения или предполагаеми нарушения от страна на представител или клон, както и ако са извършени в контекста на упражняване на свободата на предоставяне на услуги. Във връзка с това компетентните органи съобщават при поискване цялата имаща отношение информация и по своя инициатива — цялата съществена информация, в т.ч. относно спазването на изискванията по член 10, параграф 3 от страна на платежната институция.
4. [...]
5. Държавите членки могат да въведат изискване платежните институции, които осъществяват дейност на тяхна територия посредством представители съгласно правото на установяване и чието главно управление е на територията на друга държава членка, да определят централна точка за контакт на тяхна територия, за да гарантират адекватна комуникация и докладване на информация относно спазването на дялове III и IV, без да се засягат разпоредбите относно борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризъм, и за да улеснят надзора от страна на компетентните органи на държавата членка по произход и на приемащата държава членка, в т.ч. като предоставят на компетентните органи документи и информация при поискване.
6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които са изложени критериите за определяне на обстоятелствата, при които е подходящо да бъде определена централна точка за контакт съгласно параграф 5 по-горе, и какви следва да бъдат функциите на централните точки за контакт. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на една година от датата на влизане в сила на настоящата директива.
7. На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в параграф 6 регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

8. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определя рамката за сътрудничество и обмен на информация между компетентните органи на държавата членка по произход и тези на приемащата държава членка в съответствие с разпоредбите на настоящия дял, както и за контрол над спазването на разпоредбите на националното право, приети съгласно дялове III и IV. В проектите на регулаторни технически стандарти се уточнява методът, средствата и конкретните условия на сътрудничеството при надзора над платежните институции, действащи в трансгранична среда, и по-специално обхватът и обработката на информацията, която ще бъде обменяна, за да се гарантира последователен и ефективен надзор над платежните институции, които предоставят трансгранични платежни услуги.

В проектите на регулаторни технически стандарти се уточняват и средствата и конкретните условия за представяне на доклади, които приемащите държави членки могат да изискват от платежните институции по отношение на стопанските дейности, свързани с плащания, които се извършват на тяхна територия в съответствие с параграф 2, в т.ч. честотата, с която трябва да бъдат представяни тези доклади.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до (да се впише дата) [...в рамките на две години от датата на влизане в сила на настоящата директива].

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в параграф 8 регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 26б

Мерки в случай на неспазване на изискванията, в т.ч. предпазни мерки

1. Без да се засяга отговорността на компетентните органи на държавата членка по произход, когато компетентният орган на приемащата държава членка се увери, че дадена платежна институция, която има представители или клонове на територията на неговата държава членка, не спазва разпоредбите на настоящия дял и на националното право, приети съгласно дял III или дял IV, той уведомява своевременно компетентния орган на държавата членка по произход.

Компетентният орган на държавата членка по произход, след като направи оценка на получената информация, своевременно взема всички подходящи мерки, така че въпросната платежна институция да преустанови неправомерното положение.

Компетентният орган на държавата членка по произход съобщава своевременно за тези мерки на компетентния орган на приемащата държава членка и на компетентните органи на евентуалните други заинтересовани държави членки.

- 1а. В извънредни ситуации, когато са необходими незабавни действия за преодоляването на сериозна заплаха за колективните интереси на ползвателите на платежни услуги в приемащите държави членки, компетентните органи на приемащата държава членка могат, успоредно с трансграничното сътрудничество между компетентните органи и до приемането на мерки от страна на компетентните органи на държавата членка по произход, изложени в член 26а, да предприемат предпазни мерки.

2. Всички предпазни мерки по параграф 1а са съответни и пропорционални на своето предназначение да осигурят защита срещу сериозна заплаха за колективните интереси на ползвателите на платежни услуги в приемащата държава членка. Те не водят до предимство за ползвателите на платежни услуги на платежната институция в приемащата държава членка спрямо ползвателите на платежни услуги на платежната институция в други държави членки.

Тези мерки са временни и се прекратяват, щом бъдат предприети действия срещу набелязаните сериозни заплахи, в т.ч. със съдействието на компетентните органи на държавата членка по произход или на ЕБО или в сътрудничество с тях, както е предвидено в член 25а, параграф 1.

3. Компетентните органи на държавата членка по произход и тези на евентуалните други заинтересовани държави членки, Комисията и ЕБО се уведомяват предварително, когато извънредната ситуация, пред която са изправени компетентните органи в приемащата държава членка, го позволява, и при всички случаи без необосновано забавяне за предпазните мерки, предприети по силата на параграф 1а, както и за тяхната обосновка.

Член 26в

Основания и уведомяване

1. На засегнатата платежна институция се представя подходяща обосновка и информация за всяка мярка, която се предприема по силата на член 22, член 26, член 26а или член 26б, включваща глоби или ограничения във връзка с упражняването на свободата на предоставяне на услуги или свободата на установяване.
2. Членове 26—26б не засягат задължението на компетентните органи съгласно Директива 2005/60/ЕО и Регламент (ЕО) № 1781/2006, по-конкретно по член 37, параграф 1 от Директива 2005/60/ЕО и член 15, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1781/2006, за надзор или мониторинг на спазването на изискванията, предвидени в тези правни актове.

РАЗДЕЛ 4

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ИЗИСКВАНИЯТА

Член 27

Условия

1. Държавите членки могат да предоставят освобождаване или да позволят на своите компетентни органи да предоставят освобождаване от прилагането на всички или на част от процедурите и условията, установени в раздели 1—3, с изключение на членове 13, 14, 21, 23, 24 и 25, за физическите или юридическите лица, предоставящи платежни услуги, изброени в приложение I, точки 1—6, когато:
 - а) за предходните дванадесет месеца средната стойност на общата сума на платежните трансакции, извършени от съответното лице, включително от представител, за когото лицето носи неограничена отговорност, не надвишава определен от държавата членка праг, който във всички случаи не надхвърля 3 млн. евро месечно. Това изискване се оценява въз основа на заложената в бизнес плана обща сума на платежните трансакции, освен ако компетентните органи изискат планът да бъде променен, и
 - б) никое от физическите лица, отговорни за управлението или осъществяването на стопанската дейност, не е осъждано за престъпления, свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризъм, или за други финансови престъпления.
2. Всяко физическо и юридическо лице, регистрирано в съответствие с параграф 1, е длъжно да има главно управление или местопребиваване в държавата членка, в която действително упражнява дейността си.
3. Лицата, посочени в параграф 1 от настоящия член, се третират като платежни институции, без за тях да се прилагат разпоредбите на член 10, параграф 9, член 26, член 26а и член 26б.
4. Държавите членки могат също да предвидят, че всяко регистрирано в съответствие с параграф 1 от настоящия член физическо или юридическо лице може да извършва само някои от дейностите по член 17.

5. Лицата, посочени в параграф 1 от настоящия член, уведомяват компетентните органи за всяка промяна в своето положение, свързана с условията, определени в посочения параграф. Държавите членки предприемат необходимите мерки, с които да се гарантира, че когато не са изпълнени условията, установени в параграфи 1, 2 или 4, заинтересованото лице подава заявление за лиценз в срок от 30 календарни дни съгласно процедурата по член 10.

Член 27а

Доставчици на услуги по предоставяне на информация за сметка

1. Физическите или юридическите лица, които предоставят платежни услуги, изброени в приложение I, точка 8, са освободени от прилагането на процедурата и условията, изложени в раздели 1 и 2, с изключение на член 5, параграф 1, букви а), б), д)—з), й), л), н), п) и р), член 5, параграф 2, член 13 и член 14. Раздел 3 се прилага, с изключение на член 22, параграф 3.
2. Лицата, посочени в параграф 1 от настоящия член, се третират като платежни институции, като за тях не се прилагат дялове III и IV, с изключение на член 38, член 45, когато е приложимо, членове 59, 61 и 85—87а.

Член 28

Уведомяване и информация

Ако държава членка се възползва от освобождаването по член 27, тя уведомява Комисията за своето решение съответно до [да се впише дата (крайния срок за транспониране)], както и незабавно уведомява Комисията за всички последващи промени. В допълнение държавата членка информира Комисията за броя на съответните физически и юридически лица и ежегодно — за общата сума на извършените платежни трансакции към 31 декември на всяка календарна година съгласно член 27, параграф 1, буква а).

ГЛАВА 2

Общи разпоредби

Член 29

Достъп до платежните системи

1. Държавите членки гарантират, че правилата за достъп на лицензираните или регистрираните доставчици на платежни услуги, които са юридически лица, до платежни системи са безпристрастни, недискриминационни и съразмерни и че тези правила не ограничават достъпа повече от необходимото, за да се осигури защита от специфични видове риск, като риск при сетълмент, операционен риск и бизнес риск, и защита на финансовата и оперативната стабилност на платежната система.

Платежните системи не могат да налагат на доставчиците на платежни услуги, на ползвателите на платежни услуги или на други платежни системи никое от следните изисквания:
 - а) рестриктивно правило относно действително участие в други платежни системи;
 - б) правило, което поражда неравнопоставеност между лицензираните доставчици на платежни услуги или между регистрираните доставчици на платежни услуги по отношение на правата, задълженията и привилегиите на участниците; или
 - в) ограничения, основани на правния статут на институциите.
2. Параграф 1 не се прилага за:
 - а) платежни системи, определени съгласно Директива 98/26/ЕО; нито за
 - б) платежни системи, съставени изключително от доставчици на платежни услуги, които принадлежат към една група.

3. За целите на параграф 2, буква а) държавите членки гарантират, че когато от участник в определена платежна система, който предоставя услуги във връзка с подобна система, бъде поискан достъп до такива услуги от лицензиран или регистриран доставчик на платежни услуги, участникът взема решение относно искането по недискриминационен начин.

За всяко отхвърляне на посоченото в първа алинея искане участникът в определена платежна система представя надлежна обосновка.

Член 29а

Достъп до сметките, държани в кредитна институция

Държавите членки гарантират, че когато от кредитна институция бъде поискан достъп до платежните сметки от страна на лицензирани или регистрирани доставчици на платежни услуги, кредитната институция взема решение относно искането по недискриминационен начин.

За всяко отхвърляне на посоченото в първа алинея искане кредитната институция представя надлежна обосновка.

Член 30

Забрана за лица, различни от доставчици на платежни услуги, да предоставят платежни услуги и задължение за уведомяване

1. Държавите членки забраняват на физически и юридически лица, които не са доставчици на платежни услуги, нито са изрично изключени от обхвата на настоящата директива, да предоставят платежни услуги.
2. Държавите членки въвеждат изискване доставчиците на услуги, които осъществяват дейност по член 3, буква к), подточки i) и ii), за които средната стойност от предходните 12 месеца на всички изпълнени платежни трансакции надхвърля 1 млн. евро, да изпращат уведомление до компетентните органи, в което да описват предоставяните услуги и да уточняват по силата на кое освобождаване, посочено в член 3, буква к), подточки i) и ii), се смята, че осъществяват тази дейност.
3. Държавите членки въвеждат изискване доставчиците на услуги, които осъществяват дейност по член 3, букви л), ла) и лб), да изпращат уведомление до компетентните органи, както и да предоставят на компетентните органи заключение от годишен одит, в което се удостоверява, че дейността съответства на ограниченията, предвидени в член 3, букви л), ла) и лб).
- 3а. Независимо от разпоредбите на параграф 1, компетентните органи уведомяват ЕБО относно услугите, за които е изпратено уведомление по силата на параграфи 2 и 3, като заявяват по силата на кое освобождаване се предоставят услугите.
4. Описанието на услугите, за които е изпратено уведомление съгласно параграфи 2 и 3, се обявява публично в регистъра, предвиден в член 13, и на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 14.

ДЯЛ III
ПРОЗРАЧНОСТ НА УСЛОВИЯТА И ИЗИСКВАНИЯТА ЗА
ПРЕДОСТАВЯНАТА ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПЛАТЕЖНИТЕ
УСЛУГИ

РАЗДЕЛ 1
Общи правила

Член 31

Обхват

1. Настоящият дял се прилага за еднократни платежни трансакции, рамкови договори и платежни трансакции, предмет на тези договори. Страните могат да се договарят, че той не се прилага изцяло или отчасти, ако ползвателят на платежната услуга не е потребител.
2. Държавите членки могат да предвидят разпоредбите на настоящия дял да се прилагат за микропредприятията по същия начин, както за потребителите.
3. Настоящата директива не засяга разпоредбите на Директива 2008/48/ЕО или друго приложимо право на Съюза или нехармонизирани с настоящата директива национални мерки, отнасящи се до условията за отпускане на кредити на потребители, които са в съответствие с правото на Съюза.

Член 32

Други разпоредби в законодателството на Съюза

Разпоредбите на настоящия дял не засягат по никакъв начин законодателството на Съюза, предвиждащо допълнителни изисквания за предоставянето на предварителна информация.

Въпреки това в случаите, в които се прилага и Директива 2002/65/ЕО, изискванията за информация по член 3, параграф 1 от посочената директива — с изключение на изискванията по точка 2, букви в)—ж), точка 3, букви а), г) и д) и точка 4, буква б) от посочения параграф — се заменят с членове 37, 38, 44 и 45 от настоящата директива.

Член 33

Такси за предоставяне на информация

1. Доставчикът на платежни услуги не начислява на ползвателя на платежни услуги такси за предоставяне на информация по настоящия дял.
2. Доставчикът на платежни услуги и ползвателят на платежни услуги могат да уговорят заплащане на такси за допълнителна информация или за информация, предоставяна на по-кратки интервали, или за информация, предадена чрез средства за комуникация, различни от установените в рамковия договор, и предоставена по искане на ползвателя на платежни услуги.
3. Ако доставчикът на платежни услуги има право да наложи такси за предоставяне на информация в съответствие с параграф 2, те трябва да бъдат подходящи и да съответстват на действителните разходи на доставчика на платежни услуги.

Член 34

Доказателствена тежест при изискванията за информация

Държавите членки въвеждат разпоредби, съгласно които доставчикът на платежни услуги носи отговорността да докаже, че изпълнява предвидените в настоящия дял изисквания за предоставяне на информация.

Член 35

Дерогация от изискванията за предоставяне на информация за платежни инструменти с ниска стойност и за електронни пари

1. За платежни инструменти, които според рамковия договор се използват единствено за отделни платежни трансакции, ненадвишаващи 30 EUR, или които имат лимит на плащанията от 150 EUR, или в които се съхраняват средства, които не надхвърлят в нито един момент 150 EUR, може да се уговори следното:
 - а) чрез дерогация от членове 44, 45 и 49 доставчикът на платежни услуги предоставя на платеца само информация за основните характеристики на платежната услуга, включително информация за начина, по който платежният инструмент може да се използва, за отговорността, начислените такси и друга съществена информация, необходима за вземането на информирано решение, както и указание за това къде може да бъде намерена по леснодостъпен начин всяка друга информация и условията по член 45;
 - б) може да бъде договорено чрез дерогация от член 47 от доставчика на платежни услуги да не се изисква да предлага промени в условията на рамковия договор по начина, предвиден в член 44, параграф 1;

в) може да бъде договорено чрез дерогация от членове 50 и 51 след изпълнение на платежната трансакция:

- i) доставчикът на платежни услуги да предоставя или осигурява на разположение само справка, позволяваща на ползвателя на платежни услуги да идентифицира платежната трансакция, сумата по нея и таксите за нея и/или в случай на няколко платежни трансакции от един и същи вид, извършени към един и същи получател на плащане, само информация за общия им размер и таксите за тези платежни трансакции;
- ii) от доставчика на платежни услуги да не се изисква да предоставя или да осигурява на разположение информацията, посочена в подточка i), ако платежният инструмент е използван анонимно или доставчикът на платежни услуги не разполага с техническата възможност да я предостави. Въпреки това доставчикът на платежни услуги предоставя на платеца възможността да проверява размера на наличните средства.

2. За национални платежни трансакции държавите членки или компетентните им органи могат да намалят или да удвоят сумите, посочени в параграф 1. За предплатените платежни инструменти държавите членки могат да увеличат тези размери до 500 EUR.

ГЛАВА 2

Еднократни платежни трансакции

Член 36

Обхват

1. Настоящата глава се прилага към еднократни платежни трансакции, неуредени с рамков договор.
2. Когато платежното нареждане за еднократна платежна трансакция е предадено посредством платежен инструмент, уреден с рамков договор, доставчикът на платежни услуги не е задължен да предоставя или да осигурява на разположение информацията, която ползвателят на платежни услуги вече е получил въз основа на рамковия договор с друг доставчик на платежни услуги или която ще получи съгласно този рамков договор.

Член 37

Предварителна обща информация

1. Държавите членки изискват преди ползвателят на платежни услуги да е обвързан с договор или предложение за еднократна платежна услуга доставчикът на платежни услуги да осигури на разположение на ползвателя на платежни услуги по леснодостъпен начин информацията и условията, посочени в член 38. По искане на ползвателя на платежни услуги доставчикът на платежни услуги предоставя информацията и условията на хартиен или друг дълготраен носител. Информацията и условията се дават под формата на разбираем текст и в ясен и достъпен формат на официалния език на държавата членка, в която се предлага платежната услуга, или на който и да е друг език, уговорен между страните.

2. Ако договорът за еднократна платежна услуга е сключен по искане на ползвателя на платежни услуги с помощта на средства за дистанционна комуникация, което не дава възможност на доставчика на платежни услуги да спази разпоредбите на параграф 1, доставчикът на платежни услуги изпълнява своите задължения по този параграф незабавно след изпълнението на платежната трансакция.
3. Задълженията по параграф 1 от настоящия член могат да бъдат изпълнени и чрез осигуряване на копие от проекта на договор за еднократна платежна услуга или от авизо за платежно нареждане, съдържащи информацията и условията, посочени в член 38.

Член 38

Информации и условия

1. Държавите членки гарантират, че на ползвателя на платежни услуги са предоставени или осигурени на разположение следната информация и условия:
 - а) посочване на информацията или на уникалния идентификатор, които трябва да бъдат предоставени от ползвателя на платежни услуги, за да бъде точно инициатирано или изпълнено платежното нареждане;
 - б) максимален срок за изпълнение на предоставяната платежната услуга;
 - в) всички такси, които ползвателят на платежни услуги дължи на своя доставчик на платежни услуги, и когато е приложимо, разбивката им по стойност;
 - г) когато е приложимо, действащият или референтният обменен курс, който ще се прилага за платежната трансакция.

2. Държавите членки гарантират, че доставчиците на услуги по инициране на плащане предоставят или осигуряват на разположение на ползвателя на платежната услуга ясна и изчерпателна информация относно предлаганата услуга и името на доставчика на услугите по инициране на плащане, географския адрес на главното му управление, както и, когато е приложимо, географския адрес на неговия представител или клон в държавата членка, в която се предлага платежната услуга, а също и всички други адреси, в т.ч. на електронна поща, които могат да бъдат използвани за връзка с доставчика на услугите по инициране на плащане.
3. Когато е приложимо, на ползвателя на платежни услуги се осигурява на разположение по леснодостъпен начин всякаква друга необходима информация и условия, посочени в член 45.

Член 39

Информация, предоставяна на платеца и получателя на плащането в случаите на услуга по инициране на плащане

В допълнение към информацията и условията, посочени в член 38, когато платежното нареждане се иницира посредством доставчик на услуги по инициране на плащане, непосредствено след иницирането на плащането въпросният доставчик на платежни услуги предоставя или осигурява на разположение на платеца и на получателя на плащането следните данни:

- а) потвърждение за изпълнението на платежното нареждане за доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката на платеца;
- б) справка, даваща възможност на платеца и на получателя на плащането да идентифицират платежната трансакция и, когато е целесъобразно — на получателя на плащането да идентифицира платеца, както и всякаква информация, предадена при платежната трансакция;
- в) размера на платежната трансакция;
- г) когато е приложимо, размера на евентуалните такси, платими на доставчика на услугите по инициране на плащане за платежната трансакция, и, когато е приложимо, разбивка за тях.

Член 40

Информация, предоставяна на платеца и на доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката на платеца, в случаите на услуга по инициране на плащане

При иницирането на платежно нареждане посредством доставчик на услуги по инициране на плащане, този доставчик осигурява на разположение на платеца и на доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката, референтни данни относно трансакцията.

Член 41

Информация, предоставяна на платеца след получаване на платежното нареждане

Незабавно след получаването на платежното нареждане доставчикът на платежни услуги на платеца му предоставя или осигурява на разположение следната информация по начина, предвиден в член 37, параграф 1:

- а) справка, позволяваща на платеца да идентифицира платежната трансакция и по целесъобразност информация, свързана с получателя на плащането;
- б) размера на платежната трансакция във валутата, посочена в платежното нареждане,
- в) размера на всички такси за платежната трансакция, дължими от платеца, и, когато е приложимо, разбивка по стойност на тези такси;
- г) когато е приложимо, обменния курс, използван при платежната трансакция от доставчика на платежни услуги на платеца, или позоваване на този курс, когато е различен от предвидения в съответствие с член 38, параграф 1, буква г), както и размера на платежната трансакция след валутното конвертиране;
- д) датата на получаване на платежното нареждане.

Член 42

Информация, предоставяна на получателя на плащането след изпълнение на нареждането

Веднага след изпълнението на платежната трансакция доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането предоставя или осигурява на разположение на получателя на плащането следната информация по начина, предвиден в член 37, параграф 1:

- а) справка, позволяваща на получателя на плащането да идентифицира платежната трансакция, и, когато е приложимо — платеца, както и всякаква информация, предадена при платежната трансакция;
- б) размера на платежната трансакция във валутата, в която средствата са на разположение на получателя на плащането;
- в) размера на всички такси за платежната трансакция, дължими от получателя на плащането, и, когато е приложимо, разбивка по стойност на такива такси;
- г) когато е приложимо — обменния курс, използван при платежната трансакция от доставчика на платежни услуги на получателя на плащането, и стойността на платежната трансакция преди валутното конвертиране;
- д) вальора на заверяване на сметката.

ГЛАВА 3

Рамкови договори

Член 43

Обхват

Настоящата глава се прилага по отношение на платежни трансакции, които са предмет на рамков договор.

Член 44

Предварителна обща информация

1. Държавите членки изискват от доставчика на платежни услуги да предостави на ползвателя на платежни услуги на хартиен или друг дълготраен носител информацията и условията, посочени в член 45, в разумен срок преди обвързването на ползвателя на платежни услуги с рамков договор или предложение за такъв. Информацията и условията се дават под формата на разбираем текст и в ясен и достъпен формат на официалния език на държавата членка, в която се предлага платежната услуга, или на който и да е друг език, уговорен между страните.
2. Ако рамковият договор е сключен по искане на ползвателя на платежни услуги с помощта на средство за дистанционна комуникация, което не дава възможност на доставчика на платежни услуги да спази разпоредбите на параграф 1, доставчикът на платежни услуги изпълнява задълженията си по този параграф незабавно след сключването на рамковия договор.
3. Задълженията по параграф 1 могат да бъдат изпълнени и чрез предоставяне на копие от проекта на рамковия договор, съдържащо информацията и условията, посочени в член 45.

Член 45
Информации и условия

Държавите членки гарантират, че следната информация и условия се предоставят на ползвателя на платежни услуги:

1. относно доставчика на платежни услуги:
 - а) името на доставчика на платежни услуги, географския адрес на централното му управление и, когато е приложимо, географския адрес на неговия представител или клона, установен в държавата членка, в която се предлага платежната услуга, както и всеки друг адрес, включително на електронна поща, необходим за връзка с доставчика на платежни услуги;
 - б) данните за съответните надзорни органи и за регистъра по член 13 или за всеки друг публичен регистър, в който е вписан лицензът на доставчика на платежни услуги и регистрационният му номер или равностоеен начин за идентификация в този регистър;
2. относно използването на платежната услуга:
 - а) описание на основните характеристики на платежната услуга, която се предоставя;
 - б) посочване на информацията или на уникалния идентификатор, които трябва да бъдат предоставени от ползвателя на платежни услуги, за да бъде точно инициатирано или изпълнено платежното нареждане;
 - в) формата и реда за даване на съгласието за инициране или изпълнение на платежната трансакция и оттеглянето на това съгласие в съответствие с членове 57 и 71;
 - г) справка за момента на получаване на платежното нареждане, определен съгласно член 69, и за крайния срок — в случай, че има такъв, определен от доставчика на платежни услуги;
 - д) максималния срок за изпълнение на платежните услуги;

- е) възможността за уговаряне на лимит на плащанията при използване на платежния инструмент в съответствие с член 60, параграф 1;
- ж) в случай на съвместяване на марки при платежни инструменти, свързани с карти, правата на избор на определена марка от предлаганите от издателя, преди издаването на платежния инструмент, както и на промяна на този приоритетен избор на мястото на продажба;

3. относно таксите, лихвения процент и обменния курс:

- а) всички такси, платими от ползвателя на платежната услуга на доставчика на платежната услуга, в т.ч. тези, които са свързани с начина и честотата на предоставяне или осигуряване на разположение на информацията по настоящата директива, както и, когато е приложимо, разбивката им по стойност;
- б) когато е приложимо — лихвения процент и обменния курс, които се прилагат или, ако се налага използването на референтен лихвен процент и обменен курс — начина за изчисляване на прилагания лихвен процент и обменен курс, и съответната дата и индекс или база за определяне на такъв референтен лихвен процент или обменен курс;
- в) ако е договорено — незабавното прилагане на промените в референтния лихвен процент или обменен курс и изискванията в съответствие с член 47, параграф 2 за предоставяне на информация, свързана с промените;

4. относно осъществяването на комуникация:

- а) когато е приложимо — средствата за комуникация, включително техническите изисквания към оборудването и софтуера на ползвателя на платежни услуги, уговорени между страните за предаване на информация или уведомления по настоящата директива;
- б) начинът или периодичността, с която информацията по настоящата директива се предоставя или се осигурява на разположение;

- в) езикът или езиците, на които ще се сключи рамковият договор и ще се осъществява комуникацията по време на договорните отношения;
- г) правото на ползвателя на платежни услуги да получи условията на рамковия договор, както и информацията и условията в съответствие член 46;

5. относно защитните и коригиращите мерки:

- а) когато е приложимо — описание на стъпките, които ползвателят на платежни услуги трябва да предприеме с цел опазване сигурността на определен платежен инструмент, и на начините за уведомяване на доставчика на платежни услуги за целите на член 61, параграф 1, буква б);
- (aa) защитената процедура за уведомяване на потребителя от доставчика на платежни услуги в случай на предполагаема или действителна измама или заплахата за сигурността;
- б) ако е договорено — условията, при които доставчикът на платежни услуги запазва правото си да блокира определен платежен инструмент в съответствие с член 60;
- в) отговорността на платеца в съответствие с член 66, включително информация за размера на съответната сума;
- г) как и в какъв срок ползвателят на платежни услуги трябва да уведоми доставчика на платежни услуги в съответствие с член 63 за всякакви неразрешени или неточно инициирани или изпълнени платежни трансакции, както и отговорността на доставчика на платежни услуги за неразрешени платежни трансакции съгласно член 65;
- д) отговорността на доставчика на платежни услуги за инициирането или изпълнението на платежните трансакции в съответствие с член 80;
- е) условията за възстановяване на средства в съответствие с членове 67 и 68;

6. относно изменението и прекратяването на рамковия договор:
- а) ако е договорено — информация, че ползвателят на платежни услуги ще се счита за приел промените в условията в съответствие с член 47, освен ако той е уведомил доставчика на платежни услуги, че не приема тези промени преди датата, на която е предложено те да влязат в сила;
 - б) срока на договора;
 - в) правото на ползвателя на платежни услуги съгласно член 47, параграф 1 и член 48 да прекрати рамковия договор и всякакви споразумения, свързани с това прекратяване;
7. относно процедури за разрешаване на спорове:
- а) всяка клауза в договора относно приложимото към рамковия договор право и/или компетентните съдилища;
 - б) извънсъдебните процедури за възражение и решаване на спорове, достъпни за ползвателя на платежни услуги в съответствие с членове 88—91.

Член 46

Достъпност на информацията и условията на рамковия договор

1. Във всеки момент на договорните отношения ползвателят на платежни услуги има право по свое искане да получи на хартиен или друг дълготраен носител условията на рамковия договор, както и информацията и условията, посочени в член 45.

Член 47

Промени в условията на рамковия договор

1. Всички промени в рамковия договор, както и информацията и условията, посочени в член 45, се предлагат от доставчика на платежни услуги по начина, определен в член 44, параграф 1, и не по-късно от два месеца преди датата, на която е предложено да започнат да се прилагат. Ползвателят на платежни услуги може или да приеме, или да отхвърли промените преди датата, на която е предложено да влязат в сила.

Когато е приложимо, доставчикът на платежни услуги информира в съответствие с член 45, параграф 6, буква а) ползвателя на платежни услуги, че се счита, че последният е приел тези промени, ако не е уведомил доставчика на платежни услуги, че не ги приема преди датата, на която е предложено те да влязат в сила.

Доставчикът на платежни услуги уведомява също така ползвателя на платежни услуги, че ако отхвърли тези промени, той има правото да прекрати рамковия договор безплатно, считано от датата, на която промените е трябвало да започнат да се прилагат.

2. Промените в лихвените проценти или обменните курсове могат да се прилагат незабавно и без предизвестие, ако рамковият договор предвижда това право и промените се основават на референтния лихвен процент или обменен курс, уговорени в съответствие с член 45, параграф 3, букви б) и в). Ползвателят на платежни услуги бива информиран за всяка промяна в лихвения процент при първа възможност и по начина, определен в член 44, параграф 1, освен ако страните са договорили определена периодичност или начин, по който информацията трябва да се предостави или да се осигури на разположение. Промените в лихвения процент или обменния курс обаче, които са по-благоприятни за ползвателите на платежни услуги, могат да бъдат прилагани без предизвестие.
3. Промените в лихвения процент или обменния курс, използвани при изпълнението на платежни трансакции, се прилагат и изчисляват по обективен начин, който не ощетява ползвателите на платежни услуги.

Член 48
Прекратяване

1. Ползвателят на платежни услуги може да прекрати рамковия договор по всяко време, освен ако страните са договорили срок на предизвестие. Този срок не може да надхвърля един месец.
2. Прекратяването на рамков договор, който е сключен за определен срок, надвишаващ 12 месеца, или на безсрочен договор е безплатно за ползвателя на платежни услуги след изтичането на 12 месеца. Във всички останали случаи таксите за прекратяване на договора са подходящи и съобразени с разходите.
3. Ако е уговорено в рамковия договор, доставчикът на платежни услуги може да прекрати безсрочен рамков договор, като даде предизвестие от поне два месеца по начина, определен в член 44, параграф 1.
4. Таксите за платежни услуги, начислявани периодично, се дължат от ползвателя на платежни услуги единствено пропорционално на изтеклия период до момента на прекратяване на договора. Ако такива такси са платени авансово, те се възстановяват пропорционално.
5. Разпоредбите на настоящия член не засягат законовите и подзаконовите разпоредби на държавите членки, уреждащи правото на страните да обявят рамковия договор за неподлежащ на изпълнение или нищожен.
6. Държавите членки могат да предвидят по-благоприятни разпоредби за ползвателите на платежни услуги.

Член 49
**Информация, която се предоставя преди изпълнението на отделни платежни
транзакции**

В случай на отделна платежна транзакция по рамков договор, инициирана от платеца, доставчикът на платежни услуги предоставя за тази платежна транзакция изрична информация по искане на платеца за максималния срок за изпълнение и таксите, дължими от платеца, и когато е приложимо, разбивката им по стойност.

Член 50

Информация, предоставяна на платеца при отделни платежни трансакции

1. След като сметката на платеца бъде задължена със сумата на отделна платежна трансакция или, когато платецът не използва платежна сметка — след получаване на платежното нареждане, доставчикът на платежни услуги на платеца му предоставя без неоснователно забавяне и по начина, определен в член 44, параграф 1, следната информация:
 - а) справка, даваща възможност на платеца да идентифицира всяка платежна трансакция и, когато е целесъобразно, информация, свързана с получателя на плащането;
 - б) размера на платежната трансакция във валутата, в която е задължена платежната сметка на платеца, или във валутата, използвана за платежното нареждане.
 - в) размера на всички такси, свързани с платежната трансакция и, когато е приложимо, разбивка за тях, или на лихвите, дължими от платеца;
 - г) когато е приложимо — обменния курс, използван при платежната трансакция от доставчика на платежни услуги на платеца, и стойността на платежната трансакция след валутното конвертиране;
 - д) вальора на задължаване на сметката или датата на получаване на платежното нареждане.
2. Рамковият договор може да включва условието информацията, посочена в параграф 1, да се предоставя или осигурява на разположение периодично поне веднъж месечно и по уговорен начин, който позволява на платеца да съхранява и да възпроизвежда информацията в непроменен вид.
3. Държавите членки обаче могат да изискат от доставчиците на платежни услуги да предоставят безплатно информацията на устойчив носител поне веднъж месечно.

Член 51

Информация, предоставяна на получателя на плащането при отделни платежни трансакции

1. След изпълнението на отделна платежна трансакция, доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането му предоставя без неоснователно забавяне и по начина, определен в член 44, параграф 1, следната информация:
 - а) справка, даваща възможност на получателя на плащането да идентифицира платежната трансакция и, когато е целесъобразно — платеца, както и всякаква информация, предадена при платежната трансакция;
 - б) размера на платежната трансакция във валутата, с която е заверена платежната сметка на получателя на плащането;
 - в) размера на всички такси за платежната трансакция и, когато е приложимо, разбивка за тях, или на лихвите, дължими от получателя;
 - г) когато е приложимо — обменния курс, използван при платежната трансакция от доставчика на платежни услуги на получателя на плащането, и стойността на платежната трансакция преди валутното конвертиране;
 - д) вальора на заверяване на сметката.
2. Рамковият договор може да включва условието информацията, посочена в параграф 1, да се предоставя или осигурява на разположение периодично поне веднъж месечно и по уговорен начин, който позволява на получателя на плащането да съхранява и да възпроизвежда информация в непроменен вид.
3. Държавите членки обаче могат да изискат от доставчиците на платежни услуги да предоставят безплатно информацията на устойчив носител поне веднъж месечно.

ГЛАВА 4

Общи разпоредби

Член 52

Валута и валутно конвертиране

1. Плащанията се извършват във валутата, уговорена между страните.
2. Когато се предлага услуга по валутно конвертиране преди инициирането на платежната трансакция и когато тази услуга по валутно конвертиране се предлага на мястото на продажбата или от получателя на плащането, страната, предлагаща на платеца услугата по валутно конвертиране, му съобщава всички такси, както и обменния курс, който ще използва за конвертиране на платежната трансакция.

Платецът приема услугата по валутно конвертиране въз основа на тази информация.

Член 53

Информация относно допълнителни такси или отстъпки

1. Когато получателят на плащането изисква такса или предлага отстъпка за използването на даден платежен инструмент, той информира за това платеца преди инициирането на платежната трансакция.
2. Когато доставчик на платежни услуги или трета страна изисква такса за използването на даден платежен инструмент, той информира за това ползвателя на платежни услуги преди инициирането на платежната трансакция.

ДЯЛ IV

ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ПРЕДОСТАВЯНЕТО И ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ПЛАТЕЖНИ УСЛУГИ

ГЛАВА 1

Общи разпоредби

Член 54

Обхват

1. Когато ползвателят на платежни услуги не е потребител, ползвателят на платежни услуги и доставчикът на платежни услуги могат да се договорят, че разпоредбите на член 55, параграф 1, член 57, параграф 3 и членове 64, 66, 67, 68, 71 и 80 не се прилагат изцяло или частично. Ползвателят на платежни услуги и доставчикът на платежни услуги могат също така да се договорят за срок, различен от предвидения в член 63.
2. Държавите членки могат да предвидят, че член 91 не се прилага, когато ползвателят на платежни услуги не е потребител.
3. Държавите членки могат да предвидят разпоредбите на настоящия дял да се прилагат за микропредприятията по същия начин, както за потребителите.
4. Настоящата директива не засяга разпоредбите на Директива 2008/48/ЕО или други приложими разпоредби на правото на Съюза или нехармонизирано с настоящата директива национално законодателство, отнасящо се до условията за отпускане на кредити на потребители, което е в съответствие с правото на Съюза.

Член 55
Приложими такси

1. Доставчикът на платежни услуги не може да налага такси на ползвателя на платежни услуги за изпълнение на задълженията си за предоставяне на информация или за предприемане на коригиращи и предпазни мерки по настоящия дял, освен когато в член 70, параграф 1, член 71, параграф 5 и член 79, параграф 2 е предвидено друго. Тези такси се договарят между ползвателя на платежни услуги и доставчика на платежни услуги и са подходящи и съответстват на действителните разходи на доставчика на платежни услуги.
2. При платежните трансакции, които се предоставят в рамките на Съюза и при които доставчиците на услуги както на платеца, така и на получателя на плащането, или единственият доставчик на платежни услуги по платежната трансакция, са разположени в Съюза, държавите членки изискват получателят на плащането да заплаща таксите, начислени от неговия доставчик на платежни услуги, а платецът да заплаща таксите, начислени от неговия доставчик на платежни услуги.
3. Доставчикът на платежни услуги не възпрепятства получателя на плащането да начисли на платеца такса, да му предложи отстъпка или по друг начин да го ориентира към използването на даден платежен инструмент. Всички приложими такси не може да надвишават разходите, направени от получателя на плащането за използването на конкретния платежен инструмент. Държавите членки обаче могат да забранят или да ограничат правото на получателя на плащането да начислява такси, предвид необходимостта да се насърчава конкуренцията и използването на ефикасни платежни инструменти.
4. Във всички случаи държавите членки гарантират, че получателят на плащането не начислява такси за използването на платежни инструменти, обменните такси за които се регулират съгласно Регламент (ЕС) № [XX/XX/XX/] [ОП, моля въведете номер на регламента, след като бъде приет], както и за платежните услуги, по отношение на които се прилага Регламент (ЕС) № 260/2012.

Член 56

Дерогация за платежни инструменти с ниска стойност и електронни пари

1. За платежни инструменти, които според рамковия договор се използват единствено за отделни платежни трансакции, ненадвишаващи 30 EUR или които имат лимит на плащанията от 150 EUR, или на които се съхраняват средства, които не надхвърлят 150 EUR в нито един момент, доставчиците на платежни услуги могат да договорят с ползвателите на платежни услуги следното:
 - а) член 61, параграф 1, буква б) и член 62, параграф 1, букви в) и г), както и член 66, параграф 2 не се прилагат, ако платежният инструмент не позволява блокиране или предотвратяване на по-нататъшното му използване;
 - б) членове 64 и 65 и член 66, параграфи 1 и 2 не се прилагат, ако платежният инструмент се използва анонимно или доставчикът на платежни услуги не е в състояние да докаже по други причини, присъщи на платежния инструмент, че платежната трансакция е била разрешена;
 - в) чрез дерогация от разпоредбите на член 70, параграф 1 доставчикът на платежни услуги не е длъжен да уведомява ползвателя на платежни услуги за отказа за изпълнение на платежно нареждане, ако неизпълнението е очевидно от конкретните обстоятелства;
 - г) чрез дерогация от разпоредбите на член 71 платецът не може да отменя платежното нареждане, след като е предал платежното нареждане или е дал съгласие на получателя за изпълнение на платежната трансакция;
 - д) чрез дерогация от разпоредбите на членове 74 и 75 се прилагат други срокове за изпълнение.
2. За национални платежни трансакции държавите членки или компетентните им органи могат да намалят или да удвоят сумите, посочени в параграф 1. За предплатените платежни инструменти те могат да увеличат сумите до 500 EUR.
3. Членове 65 и 66 от настоящата директива се прилагат също така за електронните пари по смисъла на член 2, параграф 2 от Директива 2009/110/ЕО, с изключение на случаите, в които доставчикът на платежни услуги на платеца няма възможност да замрази платежната сметка, в която се съхраняват електронните пари, или да блокира платежния инструмент. Държавите членки могат да ограничат тази дерогация до платежните сметки, в които се съхраняват парите, или до платежни инструменти с определена стойност.

ГЛАВА 2

Разрешаване на платежни трансакции

Член 57

Съгласие и оттегляне на съгласието

1. Държавите членки гарантират, че платежната трансакция се счита за разрешена само ако платецът е дал съгласие за изпълнение на платежната трансакция. Платежната трансакция може да бъде разрешена от платеца преди или — ако е договорено между платеца и доставчика на платежни услуги, след изпълнението на платежната трансакция.
2. Съгласието за изпълнение на платежната трансакция или на поредица от платежни трансакции се дава по договорения между платеца и доставчика на платежни услуги начин. Съгласието за изпълнение на платежната трансакция може да бъде дадено и посредством получателя на плащането или доставчика на услуги по инициране на плащане.

При липса на съгласие платежната трансакция се счита за неразрешена.
3. Съгласието може да бъде оттеглено от платеца по всяко време, но не по-късно от датата, на която платежната трансакция става неотменима съгласно член 71.
Съгласието за изпълнение на поредица от платежни трансакции също може да бъде оттеглено, в резултат на което всички бъдещи платежни трансакции трябва да се считат за неразрешени.
4. Редът за даване на съгласие се договаря между платеца и съответния доставчик платежни услуги.

Член 58

Задължения в случай на услуги по инициране на плащане

1. Държавите членки гарантират, че платецът има право да използва доставчик на услуги по инициране на плащане, за да получи платежните услуги, посочени в приложение I, точка 7. Правото да бъде използван доставчик на услуги по инициране на плащане не се прилага, когато платежната сметка не е достъпна онлайн.
- 1а. Когато платецът даде изрично съгласие дадено плащане да бъде изпълнено в съответствие с член 57, доставчикът на платежни услуги, обслужващ сметката, извършва посочените в параграф 2 действия, за да гарантира правото на платеца да използва услугата по инициране на плащане.1б. Доставчикът на услуги по инициране на плащане има следните задължения:
 - аа) в нито един момент да не влиза във владение на средствата на платеца във връзка с предоставянето на услугата по инициране на плащане;
 - а) да гарантира, че всяка информация относно ползвателя на платежната услуга, получена при предоставянето на услугите по инициране на плащане, е недостъпна за трети страни;
 - б) всеки път, когато бъде иницирано плащане, да удостоверява своята самоличност пред доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката на титуляря на сметка, както и да комуникира с доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката, с платеца и получателя на плащането по сигурен начин, в съответствие с член 87а, параграф 1, буква г);

- г) да не съхранява чувствителни данни за плащанията на ползвателя на платежни услуги и да не изисква от него никакви други данни освен тези, които са необходими за инициране на плащането;
- д) да не използва и да не съхранява никакви данни за цели, различни от изпълнението на услугата по инициране на плащане, която платецът изрично е поискал;
- е) да не модифицира сумата, получателя или друга характеристика на трансакцията.

2. Доставчикът на платежни услуги, обслужващ сметка, е длъжен:

- а) да осигури средства за сигурна комуникация с доставчиците на платежни услуги по инициране на плащане в съответствие с член 87а, параграф 1, буква г);
- б) веднага след като получи платежното нареждане от доставчик на услуги по инициране на плащане, да предостави информация относно иницирането на платежната трансакция на доставчика на услуги по инициране на плащане, и
- в) да третира платежните нареждания, предадени посредством услугите на доставчик на услуги по инициране на плащане, по недискриминационен начин, по-специално по отношение на сроковете, приоритета или таксите, в сравнение с платежните нареждания, предадени пряко от самия платец, освен ако това не е обосновано по обективни причини.

Член 59

Задължения в случай на услуги по предоставяне на информация за сметка

1. Държавите членки гарантират, че ползвателят на платежни услуги има правото да използва услуги, които позволяват достъп до информацията за платежни сметки, посочена в приложение I, точка 8. Тези права не се прилагат, когато платежната сметка не е достъпна онлайн.
2. Доставчикът на услуги по предоставяне на информация за сметка има следните задължения:
 - а) да предоставя услуги единствено въз основа на изричното съгласие на ползвателя на платежни услуги;
 - б) за всяко предаване на информация да удостоверява своята самоличност пред доставчика(доставчиците) на платежни услуги, обслужващ(и) сметките на ползвателя на платежни услуги, както и да комуникира с доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката, и с ползвателя на платежни услуги по сигурен начин в съответствие с член 87а, параграф 1, буква г);
 - г) да ползва само информация от определени платежни сметки и свързаните с тях платежни трансакции;
 - д) да не изисква чувствителни данни за плащанията от платежните сметки;
 - е) да не използва и да не съхранява никакви данни за цели, различни от изпълнението на услугата по предоставяне на информация за сметка, която ползвателят на платежни услуги изрично е поискал, в съответствие с правилата за защита на данните.
3. По отношение на платежните сметки доставчикът на платежни услуги, обслужващ сметка, е длъжен:
 - а) да осигури средства за сигурна комуникация с доставчиците на услуги по предоставяне на информация за сметка в съответствие с член 87а, параграф 1, буква г), и
 - б) да третира исканията за данни, предадени посредством услугите на доставчик на услуги по предоставяне на информация за сметка, по недискриминационен начин, освен ако това не е обосновано по обективни причини.

Член 60

Ограничения на използването на платежния инструмент и на достъпа до платежни сметки от страна на доставчиците на платежни услуги

1. Когато за даване на съгласие се използва конкретен платежен инструмент, платецът и доставчикът на платежни услуги на платеца могат да уговорят лимити на платежните трансакции, изпълнени чрез платежния инструмент.
2. Ако е предвидено в рамковия договор, доставчикът на платежни услуги може да запази правото си да блокира платежен инструмент по обективни причини, свързани със сигурността на платежния инструмент, съмнение за неразрешена употреба или употреба на инструмента с цел измама или, в случай на платежен инструмент с кредитна линия — значително нараснал риск платецът да не е способен да изпълни задължението си за плащане.
3. В такива случаи доставчикът на платежни услуги информира платеца за блокирането на платежния инструмент и причините за това по договорения начин преди платежният инструмент да бъде блокиран, когато е възможно, или най-късно непосредствено след това, освен ако даването на такава информация е недопустимо поради обективни съображения за сигурност или е забранено от друго приложимо законодателство на Съюза или национално законодателство.
4. Доставчикът на платежни услуги деблокира платежния инструмент или го замества с нов платежен инструмент, след като причините за блокирането отпаднат.
5. Доставчикът на платежни услуги, обслужващ сметка, може да откаже достъп до платежната сметка на доставчик на услуги по предоставяне на информация за сметка или на доставчик на услуги по инициране на плащане по обективни и надлежно подкрепени с доказателства причини, свързани с неразрешен достъп до платежната сметка или достъп до нея с цел измама, включително неразрешено инициране на платежна трансакция или инициране на такава с цел измама. В такива случаи се прилагат съответно параграфи 3 и 4.

Член 61

Задължения на ползвателя на платежни услуги по отношение на платежните инструменти и персонализираните сертификати за сигурност

1. Ползвателят на платежни услуги, който има право да използва определен платежен инструмент, има следните задължения:
 - а) да използва платежния инструмент в съответствие с условията за неговото издаване и използване, които трябва да са обективни, недискриминационни и съразмерни;
 - б) да уведоми своевременно доставчика на платежни услуги или образуванието, посочено от последния, ако научи за загуба, кражба, присвояване или неразрешена употреба на платежния инструмент.
2. Ползвателят на платежни услуги предприема всички разумни мерки, за да опази сигурността на своите персонализирани сертификати за сигурност; в случаите, посочени в член 87, параграф 1, ползвателят на платежни услуги прилага мерките, предвидени от доставчика на платежни услуги в съответствие с член 87, параграф 1б, за да опази поверителността и неприкосновеността на своите персонализирани сертификати за сигурност.

Член 62

Задължения на доставчика на платежни услуги по отношение на платежните инструменти

1. Доставчикът на платежни услуги, който издава платежен инструмент, има следните задължения:
 - а) да гарантира, че персонализираните сертификати за сигурност на платежния инструмент не са достъпни за лица, различни от ползвателя на платежни услуги, който има право да използва платежния инструмент, без да се засягат задълженията на ползвателя на платежни услуги, посочени в член 61;
 - б) да се въздържа от изпращане на платежен инструмент, за който няма постъпило искане, освен когато трябва да се подмени вече даден на ползвателя на платежни услуги платежен инструмент;
 - в) да гарантира, че по всяко време са налице подходящи способи, позволяващи на ползвателя на платежни услуги да извърши уведомлението по член 61, параграф 1, буква б) или да поиска деблокиране съгласно член 60, параграф 4; при поискване доставчикът на платежни услуги предоставя на ползвателя на платежни услуги в продължение на 18 месеца, считано от уведомлението, средства, с които последният да може да докаже, че е извършил такова уведомление;
 - г) да предоставя на платеца възможност да извърши безплатно уведомлението по член 61, параграф 1, буква б) и да начислява само разходите, ако изобщо има такива, за подмяна, които могат да бъдат свързани пряко с платежния инструмент;
 - д) да предотвратява всяко използване на платежния инструмент, след като е направено уведомление съгласно член 61, параграф 1, буква б).
2. Доставчикът на платежни услуги носи риска, свързан с изпращането на платежен инструмент на платеца или с изпращането на неговите персонализирани защитни характеристики.

Член 63

Корекция и уведомяване за неразрешени или неправилно изпълнени платежни трансакции

1. Ползвателят на платежни услуги може да очаква доставчикът на платежни услуги да коригира платежната трансакция само ако го уведоми своевременно, че е установил неразрешена или неправилно изпълнена платежна трансакция, която поражда възможност за предявяване на претенция, включително по смисъла на член 80, и не по-късно от 13 месеца след датата на задължаване на сметката, освен ако, когато е приложимо, доставчикът на платежни услуги не е предоставил или осигурил на разположение информацията за тази платежна трансакция в съответствие с дял III.
2. Когато участва доставчик на услуги по инициране на плащане, платецът може да очаква доставчикът на платежни услуги, обслужващ сметката, да направи корекция по силата на параграф 1 от настоящия член, без да се засягат разпоредбите на член 65, параграф 2 и член 80, параграф 1.

Член 64

Доказване на установяването на автентичността и на изпълнението на платежни трансакции

1. Държавите членки изискват, когато потребител на платежни услуги отрича да е разрешил изпълнението на платежна трансакция или твърди, че платежната трансакция е изпълнена неправилно, доставчикът на платежни услуги да докаже, че автентичността на платежната трансакция е била установена, че самата трансакция е правилно регистрирана, осчетоводена, както и че не е била повлияна от техническа неизправност или друга нередност в услугата, предоставяна от доставчика.

Ако ползвателят на платежни услуги иницира платежната трансакция посредством доставчик на услуги по инициране на плащане, този доставчик носи отговорността да докаже, че в рамките на неговата компетентност автентичността на платежната трансакция е била установена, че самата трансакция е правилно регистрирана и не е била повлияна от техническа неизправност или други нередности, свързани с платежната услуга, за която той отговаря.

2. Когато ползвателят на платежни услуги отрича да е разрешавал изпълнена платежна трансакция, използването на платежен инструмент, регистрирано от доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката, само по себе си не е достатъчно да докаже, че платежната трансакция е била разрешена от платеца, или че платецът е действал с цел измама или не е изпълнил умишлено или поради груба небрежност едно или повече от задълженията по член 61.

Член 65

Отговорност на доставчика на платежни услуги при неразрешени платежни трансакции

1. Без да се засягат разпоредбите на член 63 държавите членки гарантират, че в случай на неразрешена платежна трансакция доставчикът на платежни услуги на платеца незабавно възстановява на платеца сумата на неразрешената платежна трансакция и, когато е приложимо, възстановява задължената платежна сметка в положението, в което тя би била, ако не е била изпълнена неразрешената платежна трансакция. Те също така гарантират, че вальорът за заверяване на платежната сметка на платеца е не по-късно от датата, на която сумата е била дебитирана.

2. [...]

Когато платежната трансакция е иницирана посредством доставчик на услуги по инициране на плащане, доставчикът на платежни услуги, обслужващ сметката, възстановява незабавно сумата на неразрешената платежна трансакция и, когато е приложимо, възстановява задължената платежна сметка в състоянието, в което същата би се намирала, ако неразрешената платежна трансакция не е била изпълнена.

Ако доставчикът на услуги по инициране на плащане е отговорен за неразрешената платежна трансакция, той незабавно компенсира доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката, по негово искане за всички понесени загуби или суми, платени в резултат на възстановяването на средствата на платеца, в т.ч. размера на неразрешената платежна трансакция. В съответствие с член 64, параграф 1 доставчикът на услуги по инициране на плащане носи отговорността да докаже, че в рамките на неговата компетентност автентичността на платежната трансакция е била установена, че самата трансакция е правилно регистрирана и не е била повлияна от техническа неизправност или други нередности, свързани с платежната услуга, за която той отговаря.

3. Допълнително парично обезщетение може да бъде определено в съответствие с правото, приложимо към договора, сключен между платеца и доставчика на платежни услуги, или договора, сключен между платеца и доставчика на услуги по инициране на плащане, ако е приложимо.

Член 66

Отговорност на платеца за неразрешени платежни трансакции

1. Чрез дерогация от разпоредбите на член 65 платецът може да бъде задължен да понесе загубите, свързани с неразрешени платежни трансакции, в максимален размер до 50 EUR, произтичащи от използването на изгубен или откраднат платежен инструмент или, в случай че платецът не е опазил сигурността на своите персонализирани сертификати за сигурност, от незаконното присвояване на платежен инструмент, в съответствие с член 61, параграф 2. Платецът не носи отговорност за неразрешени платежни трансакции, ако загубата е била причинена от неправомерни действия на служители или представител, клон или образувание на доставчик на платежни услуги, действащи като подизпълнители.
- 1а. Платецът понася всички загуби, свързани с неразрешени платежни трансакции, ако ги е причинил с цел измама или вследствие на умишлено неизпълнение или на неизпълнение поради груба небрежност на едно или повече от задълженията по член 61. В такива случаи не се прилага максималният размер по параграф 1 от настоящия член.
- 1б. В случай че платецът нито е действал с цел измама, нито умишлено не е изпълнил задълженията по член 61, държавите членки могат да намалят отговорността му по параграф 1а от настоящия член, като отчитат по-специално обстоятелствата, при които платежният инструмент е бил загубен, откраднат или незаконно присвоен.
- 1в. Когато доставчикът на платежни услуги на платеца не изисква задълбочено установяване на автентичността на клиента, платецът понася финансови последици само когато е действал с цел измама. Ако получателят на плащането или доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането не успеят да приемат задълбоченото удостоверяване на автентичността на клиента, те възстановяват финансовите щети, причинени на доставчика на платежни услуги на платеца.

2. Платецът не понася никакви финансови последици, произтичащи от използването на загубен, откраднат или незаконно присвоен платежен инструмент, след като е извършил уведомлението в съответствие с член 61, параграф 1, буква б), с изключение на случаите, когато е действал с цел измама. Ако доставчикът на платежни услуги не осигури подходящи начини за уведомление по всяко време за загубен, откраднат или незаконно присвоен платежен инструмент съгласно изискванията по член 62, параграф 1, буква в), платецът не носи отговорност за финансовите последици, произтичащи от използване на този платежен инструмент, с изключение на случаите, когато е действал с цел измама.

Член 66а

Платежни трансакции, при които сумата на трансакцията не е известна предварително

1. В случай че платежна трансакция бъде иницирана от получателя на плащането или чрез него в контекста на картова платежна трансакция и точната сума на трансакцията не е известна към момента, в който платецът дава съгласието си за извършване на платежната трансакция, доставчикът на платежни услуги на платеца може да блокира средствата по платежната сметка на платеца само ако платецът е дал съгласие за блокиране на точната сума от тези средства.
2. Доставчикът на платежни услуги на платеца освобождава блокираните средства по платежната сметка на платеца съгласно параграф 1 без необосновано забавяне, след като получи информация за точния размер на сумата на платежната трансакция и най-късно веднага след като получи платежното нареждане.

Член 67

Възстановяване на средства по платежни трансакции, инициирани от получателя на плащането или чрез него

1. Държавите членки гарантират, че платецът има право на възстановяване на средствата от доставчика на платежни услуги във връзка с вече изпълнена разрешена платежна трансакция, инициирана от получателя на плащането или чрез него, ако са спазени следните условия:
 - а) в момента на даване на разрешение за изпълнение на платежната трансакция не е посочен точният размер на платежната трансакция, и
 - б) размерът на платежната трансакция надвишава сумата, която платецът би могъл основателно да очаква предвид естеството на предходните разходи, условията на рамковия договор и специфичните за случая обстоятелства.

По искане на доставчика на платежни услуги платецът носи отговорността да докаже, че тези условия са спазени.

Възстановяването на средствата включва цялата сума на извършената платежна трансакция. Това включва условието, че вальорът за заверяване на платежната сметка на платеца е не по-късно от датата, на която сумата е била дебитирана.

По отношение на директните дебити доставчикът на платежни услуги на платеца може да приеме в рамковия договор, че платецът има право на възстановяване на средства от своя доставчик на платежни услуги дори когато условията за възстановяване по първа алинея не са изпълнени.

2. Въпреки това за целите на буква б) от първа алинея на параграф 1 платецът не може да се позовава на причини, свързани с обмена на валута, ако е бил приложен референтният обменен курс, договорен с доставчика на платежни услуги в съответствие с член 38, параграф 1, буква г) и член 45, параграф 3, буква б).
3. В рамковия договор между платеца и доставчика на платежни услуги може да се договори, че платецът няма право на възстановяване на средства, когато е дал съгласието си за изпълнението на платежната трансакция директно на доставчика на платежни услуги и, когато е приложимо — когато доставчикът на платежни услуги или получателят на плащането е предоставил или е осигурил на разположение на платеца по договорения начин информацията относно предстоящата платежна трансакция най-малко четири седмици преди падежа.

Член 68

Искания за възстановяване на средства по платежни трансакции, инициирани от или чрез получателя на плащането

1. Държавите членки гарантират, че платецът може да поиска предвиденото в член 67 възстановяване на средства по разрешена платежна трансакция, инициирана от или чрез получателя на плащането, в рамките на осем седмици от датата, на която сметката е задължена.
2. В срок от 10 работни дни от получаване на искането за възстановяване на средствата доставчикът на платежни услуги или възстановява цялата сума на платежната трансакция, или представя основанията за отказа за възстановяването, като посочва органите, пред които платецът може да отнесе въпроса в съответствие с членове 88—91, ако не приема изложените основания за отказа.

Предвиденото в първата алинея право на доставчика на платежни услуги да откаже възстановяване на средствата не се прилага в случая, посочен в член 67, параграф 1, четвърта алинея.

ГЛАВА 3

Изпълнение на платежни трансакции

РАЗДЕЛ 1

ПЛАТЕЖНИ НАРЕЖДЕНИЯ И ПРЕВЕДЕНИ СУМИ

Член 69

Получаване на платежни нареждания

1. Държавите членки гарантират, че моментът на получаване е моментът, в който доставчикът на платежни услуги на платеца получава платежното нареждане. Ако моментът на получаване не е работен ден за доставчика на платежни услуги на платеца, платежното нареждане се счита за получено на следващия работен ден. Доставчикът на платежни услуги може да определи краен срок близо до края на работния ден, след който всяко получено платежно нареждане се счита за получено на следващия работен ден.
2. Ако ползвателят на платежни услуги, който подава платежно нареждане, и доставчикът на платежни услуги се договорят, че изпълнението на платежното нареждане започва на определен ден или в края на определен срок, или в деня, когато платецът предостави средства на разположение на доставчика на платежни услуги, за момент на получаване на платежното нареждане по член 74 се счита договореният ден. Ако договореният ден не е работен ден за доставчика на платежни услуги, полученото платежно нареждане се счита за получено на следващия работен ден.

Член 70

Отказ на платежни нареждания

1. Ако доставчикът на платежни услуги откаже да изпълни платежно нареждане, ползвателят на платежни услуги бива уведомен за отказа и по възможност за причините за него, както и за процедурата за поправяне на фактическите грешки, довели до този отказ, освен ако това е забранено от други приложими разпоредби на законодателството на Съюза или на националното законодателство.

Доставчикът на платежни услуги извършва или осигурява на разположение уведомлението по уговорения начин при първа възможност и във всички случаи в определените в член 74 срокове.

Рамковият договор може да включва условие, че доставчикът на платежни услуги може да начислява такса за такова уведомление, ако отказът е обективно обоснован.
2. В случаите, когато са изпълнени всички условия, посочени в рамковия договор с платеца, доставчикът на платежни услуги, обслужващ сметката на платеца, не може да откаже да изпълни разрешено платежно нареждане, освен ако това е забранено от други приложими разпоредби на законодателството на Съюза или на националното законодателство.
3. За целите на членове 74 и 80 платежното нареждане, чието изпълнение е отказано, се счита за неполучено.

Член 71

Неотменимост на платежно нареждане

1. Държавите членки гарантират, че ползвателят на платежни услуги не може да отменя платежно нареждане след получаването му от доставчика на платежни услуги на платеца, освен ако в настоящия член не е предвидено друго.
2. Когато платежната трансакция е инициирана от доставчик на услуги по инициране на плащане или от получателя на плащането или чрез него, платецът не може да отменя платежното нареждане, след като е дал съгласие на доставчика на услуги по инициране на плащане да иницира платежната трансакция или след като е предал платежното нареждане на получателя на плащането или му е дал съгласието си за изпълнение на платежната трансакция.

3. Въпреки това, в случай на директен дебит и без да се засяга правото на възстановяване на средства, платецът може да отмени платежното нареждане най-късно до края на работния ден, предхождащ договорения ден за дебитиране на средствата.
4. В посочения в член 69, параграф 2 случай ползвателят на платежни услуги може да отмени платежното нареждане най-късно до края на работния ден, предхождащ договорения ден.
5. След изтичане на сроковете, определени в параграфи 1—4, платежното нареждане може да бъде отменено само ако и доколкото ползвателят на платежни услуги и съответните доставчици на платежни услуги са се договорили за това. В посочения в параграфи 2 и 3 случай се изисква и съгласието на получателя на плащането. Ако това е предвидено в рамковия договор, съответният доставчик на платежни услуги може да начислява такса за отмяна на платежно нареждане.

Член 72

Преведени и получени суми

1. Държавите членки изискват от доставчика(ците) на платежни услуги на платеца, доставчика(ците) на платежни услуги на получателя и всички посредници на доставчиците на платежни услуги да превеждат цялата сума на платежната трансакция и да се въздържат от удържане на такси от преведената сума.
2. Въпреки това получателят на плащането и доставчикът на платежни услуги могат да се договорят съответният доставчик на платежни услуги да удържа своите такси от преведената сума, преди да завери с нея сметката на получателя. В такъв случай цялата сума на платежната трансакция и таксите се посочват поотделно в предоставената на получателя информация.
3. В случай на удържане от преведената сума на такси, различни от посочените в параграф 2, доставчикът на платежни услуги на платеца гарантира, че получателят на плащането получава цялата сума на платежната трансакция, инициирана от платеца. В случай че платежната трансакция се инициира от или чрез получателя, доставчикът на платежни услуги гарантира, че получателят на плащането получава цялата сума на платежната трансакция.

РАЗДЕЛ 2

СРОК ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ И ВАЛЪОР

Член 73

Обхват

1. Настоящият раздел се прилага по отношение на:
 - а) платежните трансакции в евро;
 - б) националните платежни трансакции във валутата на държава членка извън еврозоната;
 - в) платежните трансакции с еднократно валутно конвертиране между евро и официалната валута на държава членка извън еврозоната, при условие че необходимото валутно конвертиране се извършва в съответната държава членка извън еврозоната и че в случай на трансгранични платежни трансакции трансграничният превод се осъществява в евро.
2. Настоящият раздел се прилага за други платежни трансакции, освен ако между ползвателя на платежни услуги и доставчика на платежни услуги е договорено друго, с изключение на случая по член 78, в който страните нямат свобода на договаряне. Когато обаче ползвателят на платежни услуги и доставчикът на платежни услуги се договорят за по-дълъг от определения в член 74 срок за платежни трансакции в рамките на Съюз, този срок не може да надвишава 4 работни дни след момента на получаване на платежното нареждане в съответствие с член 69.

Член 74

Платежни трансакции по платежна сметка

1. Държавите членки изискват доставчикът на платежни услуги на платеца да гарантира, че след момента на получаване на платежното нареждане в съответствие с член 69, платежната сметка на доставчика на платежни услуги на получателя на плащането се заверява със сумата на платежната трансакция най-късно до края на следващия работен ден. Този срок може да бъде удължен с още един работен ден за инициирани на хартиен носител платежни трансакции.
2. Държавите членки изискват доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането да посочва вальора и да осигурява на разположение сумата на платежната трансакция по платежната сметка на получателя на плащането, след като доставчикът на платежни услуги е получил средствата в съответствие с член 78.
3. Държавите членки изискват доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането да предава на доставчика на платежни услуги на платеца платежно нареждане, инициирано от или чрез получателя на плащане, в рамките на договорените между получателя на плащането и доставчика на платежни услуги срокове, като по този начин се предоставя възможност за сетълмент на директни дебити на уговорения падеж.

Член 75

Случаи, при които доставчикът на платежни услуги не разполага с платежната сметка на получателя на плащането

Когато получателят на плащането няма платежна сметка при доставчика на платежни услуги, средствата се осигуряват на разположение на получателя на плащането от доставчика на платежни услуги, който получава средствата за получателя на плащането в срока, посочен в член 74.

Член 76

Пари в наличност, депозирани по платежна сметка

Когато потребител депозира пари в наличност по платежна сметка при доставчика на платежни услуги във валутата, в която е открита съответната платежна сметка, доставчикът на платежни услуги гарантира, че сумата се предоставя на разположение с вальор, незабавно след момента на получаване на средствата. Когато ползвателят на платежни услуги не е потребител, сумата се предоставя на разположение с вальор най-късно на следващия работен ден след получаване на средствата.

Член 77

Национални платежни трансакции

За националните платежни трансакции държавите членки могат да предвидят по-кратки максимални срокове за изпълнение от предвидените в настоящия раздел.

Член 78

Вальор и налични средства

1. Държавите членки гарантират, че вальорът за заверяване на платежната сметка на получателя е не по-късно от работния ден, в който сметката на доставчика на платежни услуги на получателя на плащането е заверена със сумата на платежната трансакция. Доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането гарантира, че сумата на платежната трансакция е на разположение на получателя на плащането незабавно след като сметката на доставчика на платежни услуги на получателя на плащането бъде заверена с тази сума, когато платежната сметка на получателя на плащането е във валутата на получената сума, включително за плащания в рамките на един и същ доставчик на платежни услуги.
2. Държавите членки гарантират, че вальорът за задължаване на платежната сметка на платеца е не по-рано от момента, в който тази платежна сметка се задължава със сумата на платежната трансакция.

РАЗДЕЛ 3

ОТГОВОРНОСТ

Член 79

Неточни уникални идентификатори

1. Ако платежното нареждане се изпълнява в съответствие с уникален идентификатор, платежното нареждане се счита за точно изпълнено по отношение на обозначения с уникалния идентификатор получател.
2. Ако уникалният идентификатор, предоставен от ползвателя на платежни услуги, е неточен, доставчикът на платежни услуги не носи отговорност по член 80 за неизпълнението или неправилното изпълнение на платежната трансакция.
3. Доставчикът на платежни услуги на платеца обаче полага усилия в рамките на разумното да възстанови средствата по платежната трансакция. Доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането е длъжен да съдейства за целта, в т.ч. като съобщи на платеца цялата имаща отношение информация.
4. Ако е предвидено в рамковия договор, доставчикът на платежни услуги може да начислява на ползвателя на платежни услуги такса за възстановяването на средствата.
5. Ако ползвателят на платежни услуги предостави допълнителна информация, освен посочената в член 38, параграф 1, буква а) или член 45, параграф 2, буква б), доставчикът на платежни услуги носи отговорност единствено за изпълнението на платежната трансакция в съответствие с уникалния идентификатор, предоставен от ползвателя на платежни услуги.

Член 80

Отговорност на доставчика на платежни услуги при неизпълнение, погрешно изпълнение или закъснение при изпълнението на платежни трансакции

1. Без да се засягат разпоредбите на член 63, член 79, параграфи 2 и 3 и член 83, когато платежното нареждане е подадено директно от платеца, доставчикът на платежни услуги носи отговорност пред платеца за правилното изпълнение на платежната трансакция, освен ако същият може да докаже на платеца и, когато е приложимо — на доставчика на платежни услуги на получателя на плащането, че доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането е получил сумата на платежната трансакция в съответствие с член 74, параграф 1. В този случай доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането носи отговорност пред получателя на плащането за правилното изпълнение на платежната трансакция.

Доставчикът на платежни услуги на платеца без неоснователно забавяне възстановява на платеца сумата на неизпълнената или погрешно изпълнената платежна трансакция и, когато е приложимо, възстановява задължената платежна сметка в състоянието, в което същата би се намирала при отсъствие на погрешно изпълнената платежна трансакция. Вальорът за заверяване на платежната сметка на платеца е не по-късно от датата, на която сумата е била дебитирана.

- 1a. Когато платежното нареждане е подадено от платеца посредством доставчик на услуги по инициране на плащане, доставчикът на платежни услуги, обслужващ сметката, без да се засягат разпоредбите на член 63 и член 79, параграфи 2 и 3, възстановява на платеца сумата на неизпълнената или погрешно изпълнената платежна трансакция и, когато е приложимо, възстановява задължената платежна сметка в състоянието, в което същата би се намирала при отсъствие на погрешно изпълнената платежна трансакция.

Ако доставчикът на услуги по инициране на плащане е отговорен за погрешното изпълнение на платежната трансакция, той незабавно компенсира доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката, по негово искане за всички понесени загуби или суми, платени в резултат на възстановяването на средствата на платеца.

Доставчикът на услуги по инициране на плащане носи отговорността да докаже, че платежното нареждане е било получено от доставчика на услуги по обслужване на сметката на платеца в съответствие с член 69. Когато доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането носи отговорност по параграф 1, той незабавно осигурява на разположение на получателя на плащането сумата на платежната трансакция и, когато е приложимо, заверява със съответната сума платежната сметка на получателя на плащането. Сумата е с вальор не по-късно от датата, на която сметката е трябвало да бъде заверена в случай на правилно изпълнение.

При неизпълнена или погрешно изпълнена платежна трансакция, за която платежното нареждане е подадено от платеца, доставчикът на платежни услуги, независимо от отговорността по настоящия параграф, при поискване незабавно полага усилия за проследяване на платежната трансакция и уведомява платеца за резултата. Това се извършва безплатно за платеца.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 63, член 79, параграфи 2 и 3 и член 83, когато платежно нареждане е подадено от получателя на плащането или чрез него, доставчикът на платежни услуги носи отговорност пред получателя на плащането за точното предаване на платежното нареждане на доставчика на платежни услуги на платеца в съответствие с член 74, параграф 3. Когато доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането носи отговорност по настоящата алинея, той незабавно предава наново съответното платежно нареждане на доставчика на платежни услуги на платеца. В случай че платежното нареждане е подадено със закъснение, вальорът на заверяване на платежната сметка на получателя на плащането със сумата на трансакцията е не по-късно от датата, на която сметката е трябвало да бъде заверена в случай на правилно изпълнение.

Освен това, без да се засягат разпоредбите на член 63, член 79, параграфи 2 и 3 и член 83, доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането носи отговорност пред получателя на плащането за изпълнение на платежната трансакция в съответствие със задълженията си по член 78. Когато доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането носи отговорност по настоящата алинея, той гарантира, че сумата на платежната трансакция е на разположение на получателя на плащането незабавно след като сметката на доставчика на платежни услуги на получателя е заверена с тази сума. Платежната сметка на получателя на плащането се заверява със сумата на трансакцията с вальор не по-късно от датата, на която сметката е трябвало да бъде заверена в случай на правилно изпълнение.

В случай на неизпълнена или погрешно изпълнена платежна трансакция, за която доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането не носи отговорност по първа и втора алинея, доставчикът на платежни услуги на платеца носи отговорност пред платеца. Когато доставчикът на платежни услуги на платеца носи такава отговорност, по целесъобразност и без неоснователно забавяне той възстановява на платеца сумата на неизпълнената или погрешно изпълнената платежна трансакция и възстановява задължената платежна сметка в състоянието, в което същата би се намирала при отсъствие на погрешно изпълнена платежна трансакция. Вальорът за заверяване на платежната сметка на платеца е не по-късно от датата, на която сумата е била дебитирана.

Доставчикът на платежни услуги на платеца няма такова задължение, когато може да докаже, че доставчикът на платежни услуги на получателя на плащането е получил сумата на платежната трансакция, независимо от известно закъснение при изпълнението. В такъв случай платецът може да поиска от доставчика на платежни услуги да изиска от доставчика на платежни услуги на получателя на плащането да завери платежната сметка на получателя на плащането с вальор не по-късно от датата, на която сметката е трябвало да бъде заверена в случай на правилно изпълнение.

В случай на неизпълнена или погрешно изпълнена платежна трансакция, при която платежното нареждане е подадено от получателя на плащането или чрез него, доставчикът на платежни услуги, независимо от отговорността по настоящия параграф, при поискване незабавно полага усилия за проследяване на платежната трансакция и уведомява получателя на плащането за резултата. Това се извършва безплатно за получателя на плащането.

3. Освен това доставчиците на платежни услуги носят отговорност пред съответните ползватели на платежни услуги за всички дължими такси, както и за всички лихви, които се начисляват на ползвателя на платежни услуги вследствие на неизпълнението или погрешното, включително късното изпълнение на платежната трансакция.

Член 81

Допълнително финансово обезщетение

Всяко финансово обезщетение, което е в допълнение към предвиденото в настоящия раздел, може да се определя в съответствие с правото, приложимо по отношение на сключения договор между ползвателя на платежни услуги и доставчика на платежни услуги.

Член 82

Право на регресен иск

1. Когато отговорността на доставчик на платежни услуги по член 65 и член 80 се поема от друг доставчик на платежни услуги или посредник, този доставчик на платежни услуги или посредник изплаща на първия доставчик на платежни услуги обезщетение за всички претърпени загуби или суми, заплатени съгласно член 65 и член 80. Това включва обезщетение, когато някой от доставчиците на платежни услуги не успее да използва задълбочено удостоверяване на автентичността на клиента.
2. В съответствие със споразуменията между доставчиците на платежни услуги и/или посредниците и правото, приложимо към сключениято между тях споразумение, може да бъде определено допълнително финансово обезщетение.

Член 83

Освобождаване от отговорност

Отговорността по глави 2 и 3 не се прилага в случай на извънредни и непредвидими обстоятелства извън контрола на страната, позоваваща се на съществуването на тези обстоятелства, чиито последици неизбежно биха настъпили въпреки всички усилия за тяхното предотвратяване, или когато доставчикът на платежни услуги е обвързан с други правни задължения, уредени от националното законодателство или законодателството на Съюза.

ГЛАВА 4

Защита на данните

Член 84

Защита на данните

Държавите членки разрешават обработването на лични данни от платежни системи и от доставчици на платежни услуги, когато това е необходимо за осигуряване на предотвратяването, разследването и разкриването на измамите при плащания. Обработването на такива лични данни, както и всяко друго обработване на лични данни за целите на настоящата директива се извършва в съответствие с Директива 95/46/ЕО, националните правила за транспониране на Директива 95/46/ЕО, и Регламент (ЕО) № 45/2001.

ГЛАВА 5

Операционни рискове и рискове, свързани със сигурността, и удостоверяване на автентичността

Член 85

Управление на операционните рискове и на рисковете, свързани със сигурността

1. Доставчиците на платежни услуги създават рамка с подходящи смекчаващи мерки и механизми за контрол за управление на операционните рискове, в т.ч. рисковете, свързани със сигурността, във връзка с предоставяните от тях платежни услуги. Като част от тази рамка доставчиците на платежни услуги определят и поддържат ефективни процедури за управление на инциденти, в т.ч. класифициране на значимите операционни инциденти и инциденти, свързани със сигурността.
2. Държавите членки гарантират, че доставчиците на платежни услуги ежегодно или през периоди, определени от компетентния орган по настоящата директива, предоставят на компетентния орган актуализирана оценка на операционните рискове и на рисковете, свързани със сигурността, във връзка с предоставяните от тях платежни услуги и относно адекватността на смекчаващите мерки и механизмите за контрол, прилагани в отговор на тези рискове.
3. ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕЦБ, разработва насоки за установяването, прилагането и наблюдението на мерките за сигурност, включително процесите на сертифициране, когато е необходимо.
4. ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕЦБ, преразглежда насоките редовно, поне веднъж на две години.
5. ЕБО насърчава сътрудничеството в областта на операционните рискове и рисковете, свързани със сигурността, по отношение на платежните услуги между компетентните органи съгласно настоящата директива, ЕЦБ и, когато е приложимо, Агенцията на Европейския съюз за мрежова и информационна сигурност.

Член 86

Докладване на инциденти

1. В случай на сериозен операционен инцидент, в т.ч. свързан със сигурността, доставчиците на платежни услуги уведомяват без необосновано забавяне компетентния орган в държавата членка по произход съгласно настоящата директива. Когато инцидентът засяга финансовите интереси на ползвателите на неговите платежни услуги, доставчикът на платежни услуги ги уведомява без необосновано забавяне за инцидента и за евентуалните мерки, които те могат да предприемат, за да смекчат неблагоприятните последици от инцидента.
2. При получаване на уведомлението по параграф 1 компетентните органи в държавите членки по произход съгласно настоящата директива предоставят без необосновано забавяне данните за инцидента на ЕБО и ЕЦБ и след като направят оценка на значимостта на инцидента за други национални органи, при необходимост ги уведомяват. ЕБО и ЕЦБ правят оценка на значимостта на инцидента за други европейски органи и при необходимост ги уведомяват. ЕЦБ уведомява членовете на Европейската система на централните банки за проблемите, които имат отношение към платежната система.
3. В срок до [да се впише същата дата като предвидената в член 102, параграф 1] ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕЦБ, издава насоки:
 - за доставчиците на платежни услуги относно класифицирането на сериозни инциденти, посочени в параграф 1, и съдържанието, формата и процедурите за уведомяване за такива инциденти; и
 - за компетентните органи съгласно настоящата директива относно критериите за оценка на значимостта на инцидентите и данните в докладите за тях, които да бъдат предоставени на други национални органи.

4. ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕЦБ, преразглежда насоките по параграф 3 редовно, поне веднъж на две години.
5. При издаването и преразглеждането на насоките, посочени в параграф 3, ЕБО взема предвид стандартите и/или спецификациите, разработени и публикувани от Агенцията на Европейския съюз за мрежова и информационна сигурност за секторите, осъществяващи дейности, различни от предоставянето на платежни услуги.

Член 87

Удостоверяване на автентичността

1. Държавите членки гарантират, че доставчиците на платежни услуги прилагат задълбочено удостоверяване на автентичността на клиента, когато платецът:
 - а) ползва своята платежна сметка онлайн;
 - б) инициира електронна дистанционна платежна трансакция;
 - в) извършва каквото и да било действие дистанционно, което би могло да е свързано с риск от измама при плащането или други злоупотреби.
- 1а. В случая по параграф 1, буква б) държавите членки гарантират, че доставчиците на платежни услуги прилагат задълбочено удостоверяване на автентичността на клиента, което включва елементи, свързващи по динамичен начин трансакцията с конкретна сума и конкретен получател на плащането.
- 1б. В случаите по параграф 1 държавите членки гарантират, че доставчиците на платежни услуги приемат специални изисквания за сигурност, за да опазят поверителността и неприкосновеността на персонализираните сертификати за сигурност на ползвателите на платежни услуги.

- 1в. Параграфи 1а и 1б се прилагат също, когато плащанията са инициирани посредством доставчик на услуги по инициране на плащане. Параграфи 1 и 1б се прилагат също, когато информацията се изисква посредством доставчик на услуги по предоставяне на информация за сметка.
- 1г. Държавите членки гарантират, че доставчикът на платежни услуги, обслужващ сметката, дава възможност на лицензирания доставчик на услуги по инициране на плащане и на регистрирания доставчик на услуги по предоставяне на информация за сметка да разчитат на процедурите за удостоверяване на автентичността, предоставени от доставчика на платежни услуги, обслужващ сметката, на ползвателя на платежни услуги в съответствие с параграф 1б, а когато участва лицензираният доставчик на услуги по инициране на плащане, и в съответствие с параграф 1а.

Член 87а

Регулаторни технически стандарти, свързани с удостоверяването на автентичността и комуникацията

1. ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕЦБ, разработва проекти на регулаторни технически стандарти, насочени към доставчиците на платежни услуги, както е изложено в член 1, параграф 1 от настоящата директива, в съответствие с член 10 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, в които се уточняват:
- а) изискванията на процедурата за задълбочено удостоверяване на автентичността на клиента, посочена в член 87, параграфи 1 и 1а;
 - б) изключенията от прилагането на член 87, параграфи 1, 1а и 1б, въз основа на установените в параграф 1б критерии;
 - в) изискванията, на които трябва да отговарят мерките за техническа сигурност съгласно член 87, параграф 1б, за защита на поверителността и неприкосновеността на персонализираните сертификати за сигурност на ползвателите на платежни услуги, и
 - г) общите изисквания и изискванията за сигурност при комуникация за целите на удостоверяване на автентичността, уведомяване и изпращане на информация между доставчиците на платежни услуги, обслужващи сметка, доставчиците на услуги по инициране на плащане, доставчиците на услуги, предоставящи информация за сметка, платците и получателите на плащане.

- 1а. ЕБО изготвя проекти на регулаторни технически стандарти в съответствие със следните цели:
- да се осигури подходящо ниво на сигурност за ползвателите на плащания чрез приемане на ефективни и основани на риска изисквания;
 - да се осигури безопасността на средствата и личните данни на ползвателите на плащания;
 - да се даде възможност за лоялна конкуренция между доставчиците на платежни услуги;
 - да се осигури неутралност на моделите на стопанска дейност;
 - да се позволи разработването на лесни за ползване и достъпни средства за плащане.
- 1б. Посочените в параграф 1, буква б) изключения се основават на следните критерии:
- а) нивото на риск, с което е свързана предоставяната услуга;
 - б) сумата на трансакцията и/или честотата, с която се изпълнява;
 - г) каналът на плащане, използван за изпълнение на трансакцията.
2. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до (да се впише дата) [...в рамките на 12 месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива].
- На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в параграф 1 регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
3. ЕБО редовно преразглежда и по целесъобразност актуализира регулаторните технически стандарти.

CHAPTER 6

ИЗВЪНСЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЖАЛБИ И ЗА РАЗРЕШАВАНЕ НА СПОРОВЕ

РАЗДЕЛ 1

ПРОЦЕДУРИ ЗА ПОДАВАНЕ НА ЖАЛБИ

Член 88

Жалби

1. Държавите членки гарантират, че съществуват процедури, които позволяват на ползвателите на платежни услуги и другите заинтересовани лица, включително сдружения на потребители, да подават пред компетентните органи жалби срещу извършени от доставчици на платежни услуги предполагаеми нарушения на настоящата директива.
2. В отговор на жалбата, когато е целесъобразно и без да се засяга правото на защита по съдебен ред в съответствие с националното процесуално право, компетентният орган информира подателя на жалбата за съществуването на установените съгласно член 91 извънсъдебни процедури за разглеждане на жалби и разрешаване на спорове.

Член 89

Компетентни органи

1. Държавите членки определят компетентни органи, които да гарантират и наблюдават действителното спазване на настоящата директива. Компетентните органи предприемат всички подходящи мерки, за да гарантират спазването на разпоредбите. Компетентните органи не са доставчици на платежни услуги, с изключение на националните централни банки.
- 1a. Компетентните органи са:
 - a) компетентни органи по смисъла на член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, или

- б) организации, признати от националното право или от обществени органи, които са изрично оправомощени за тази цел от националното право.
16. Когато държавите членки са транспонирали разпоредбите на настоящата директива относно правата и задълженията на ползвателите на платежни услуги и доставчиците на платежни услуги в гражданското право, като са предвидили възможността за подаване на съответен граждански иск, държавите членки могат да изберат да гарантират спазването на директивата, като направят необходимото ползвателите на платежни услуги и доставчиците на платежни услуги да имат достъп до компетентните съдилища, в които да заведат своя иск. Тази разпоредба не засяга определянето на компетентните органи съгласно дял II.
2. Посочените в параграф 1 органи притежават всички правомощия, необходими за изпълнението на техните задължения. Когато повече от един компетентен орган е оправомощен да гарантира и наблюдава действителното спазване на настоящата директива, държавите членки гарантират, че тези органи работят в тясно сътрудничество за ефективното изпълнение на задълженията си.
- 2а. Компетентните органи упражняват правомощията си в съответствие с националното право:
- а) пряко от свое име или под надзора на съдебните органи, или
 - б) като сезират съдилища, които са компетентни да вземат необходимото решение, в т.ч., когато е подходящо, чрез обжалване, ако искането за вземане на необходимото решение е било неуспешно.
3. В случай на нарушение или съмнение за нарушение на разпоредбите на националното право, прието съгласно дялове III и IV, компетентни по смисъла на параграф 1 от настоящия член са органите на държавата членка по произход на доставчика на платежни услуги, с изключение на представителите и клоновете, действащи при условията на правото на установяване, за които компетентни са органите на приемащата държава членка.
4. Държавите членки уведомяват Комисията за определените съгласно параграф 1 компетентни органи най-късно до [...] две години след влизането в сила на настоящата директива]. Те уведомяват Комисията за разпределението на задълженията на тези органи. Те незабавно уведомяват Комисията за всяка последваща промяна във връзка с определянето и съответната компетентност на тези органи.

РАЗДЕЛ 2

ПРОЦЕДУРИ ЗА ИЗВЪНСЪДЕБНО РАЗРЕШАВАНЕ НА СПОРОВЕ И САНКЦИИ

Член 90

Вътрешно разрешаване на спорове

1. Държавите членки гарантират, че доставчиците на платежни услуги въвеждат адекватни и ефективни процедури за разрешаване на потребителски жалби, чрез които да се разглеждат жалбите на ползвателите на платежни услуги по отношение на правата и задълженията по дялове III и IV от настоящата директива. Тези процедури се прилагат във всяка държава членка, в която се предлагат платежните услуги, и се предоставят на разположение на официалния език на държавата членка, в която се предлага услугата.
2. Държавите членки изискват от доставчиците на платежни услуги да направят всичко възможно да отговорят по начин, договорен между тях и ползвателя на платежните услуги, на жалбите на ползвателите на платежни услуги, като разгледат в подходящ срок всички повдигнати въпроси и най-късно в срок от 15 работни дни. В извънредни ситуации, ако отговорът не може да бъде даден в срок от 15 работни дни по причини извън контрола на доставчика на платежни услуги, той трябва да изпрати предварителен отговор, в който ясно да се посочват причините за закъснението на отговора на жалбата, както и срока, в който потребителят ще получи окончателен отговор. Този срок не може в никакъв случай да надвишава още 30 работни дни.
3. Доставчикът на платежни услуги уведомява ползвателя на платежни услуги за образуванията, отговорни за извънсъдебното разрешаване на спорове, които са компетентни да разглеждат спорове относно правата и задълженията по дялове III и IV от настоящата директива.
4. Информацията по параграф 3 се предоставя по лесен, пряк, ясно указан и постоянно достъпен начин на уебсайта на доставчика на платежни услуги, ако такъв съществува, в рамките на общите условия на договора между доставчика на платежни услуги и ползвателя на платежни услуги. В информацията се съдържат указания къде може да бъде намерена допълнителна информация за съответното образувание, отговорно за извънсъдебното разрешаване на спорове, и условията за неговото сезиране.

5. [...]

Член 91

Извънсъдебно разрешаване на спорове

1. Държавите членки гарантират, че съгласно приложимото национално законодателство и законодателство на Съюза в съответствие с Директива 2013/11/ЕС са установени адекватни и ефективни извънсъдебни процедури за разглеждане на жалби и разрешаване на спорове между ползвателите на платежни услуги и доставчиците на платежни услуги във връзка с правата и задълженията по дялове III и IV от настоящата директива, като за целта използват съществуващите органи, когато това е целесъобразно. Държавите членки гарантират, че такива процедури са приложими спрямо доставчиците на платежни услуги и че те също така обхващат дейностите на назначените представители.
2. Държавите членки изискват от органите, посочени в параграф 1, да си сътрудничат за разрешаването на трансгранични спорове във връзка с правата и задълженията по дялове III и IV от настоящата директива.

Член 92

Санкции

1. Държавите членки установяват правилата относно санкциите, приложими при нарушения на националното законодателство, с което е транспонирана настоящата директива, и вземат всички необходими мерки за гарантиране на тяхното прилагане. Тези санкции са ефективни, съразмерни и възпиращи.
2. Държавите членки предвиждат възможността компетентният орган да оповестява публично евентуалните административни санкции, които ще бъдат наложени за нарушаване на приетите мерки за транспониране на настоящата директива, освен ако подобно оповестяване би застрашило сериозно финансовите пазари или би причинило несъразмерни щети на съответните страни.

ДЯЛ V

ДЕЛЕГИРАНИ АКТОВЕ

Член 93

Делегирани актове

В съответствие с член 94 на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове във връзка със:

- а) адаптирането на позоваването на Препоръка 2003/361/ЕО в член 4, точка 29 от настоящата директива, когато тази препоръка се изменя;
- б) актуализирането на сумите, посочени в член 27, параграф 1 и член 66, параграф 1, с оглед отчитане на инфлацията.

Член 94

Упражняване на делегирането

1. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Посочените в член 93 правомощия се делегират на Комисията за неопределен период от време, считано от [да се впише дата — датата на влизане в сила на законодателния акт].
3. Европейският парламент или Съветът могат по всяко време да отменят посочените в член 93 правомощия. Делегирането на правомощия се отменя с решение, в което се посочват правомощията, които се отменят. Решението поражда действие в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за това едновременно Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 93, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца, след като са били уведомени за акта или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

ДЯЛ VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 95

Пълна хармонизация

1. Без да се засягат разпоредбите на член 2, параграфи 1г и 2, член 7, параграф 3, член 27, член 31, параграф 2, член 35, параграф 2, член 48, параграф 6, член 50, параграф 3, член 51, параграф 3, член 54, параграфи 2 и 3, член 55, параграф 3, член 56, параграфи 2 и 3, член 66, параграф 1б и член 77, държавите членки не могат да запазят или въвеждат разпоредби, различни от предвидените в настоящата директива, доколкото настоящата директива съдържа хармонизирани разпоредби.
2. Когато държава членка използва някоя от предвидените в параграф 1 възможности, тя информира Комисията за това, както и за всички последващи промени. Комисията оповестява информацията на уебсайт или по друг леснодостъпен начин.
3. Държавите членки гарантират, че доставчиците на платежни услуги не нарушават в ущърб на ползвателите на платежни услуги разпоредбите на националното законодателство, прилагащи или съответстващи на разпоредбите на настоящата директива, освен когато това е изрично предвидено в тях.

Доставчиците на платежни услуги обаче могат да решат да предоставят по-благоприятни условия на ползвателите на платежни услуги.

Член 96

Клауза за преглед

В рамките на пет години след влизането в сила на настоящата директива Комисията представя на Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Европейската централна банка доклад относно прилагането и въздействието на настоящата директива, и по-специално относно целесъобразността и въздействието на правилата за предвидените в член 55, параграфи 3 и 4 такси.

Член 97

Преходна разпоредба

1. Държавите членки разрешават на платежните институции, които са започнали да извършват дейности в съответствие с националните закони за транспониране на Директива 2007/64/ЕО преди [ОП, моля въведете крайния срок за транспониране], да продължат да извършват тези дейности в съответствие с изискванията, предвидени в Директива 2007/64/ЕО, до [ОП, моля въведете крайния срок за транспониране + 6 месеца], без да е необходимо да подават заявление за лиценз в съответствие с член 5 от настоящата директива или да изпълняват другите разпоредби, определени или посочени в дял II от настоящата директива.

Държавите членки изискват от тези платежни институции да представят цялата необходима информация на компетентните органи, за да могат те да преценят до [ОП, моля въведете крайния срок за транспониране + 6 месеца] дали тези платежни институции спазват изискванията, предвидени в дял II от настоящата директива, а ако не ги спазват — какви мерки трябва да бъдат предприети, за да се осигури спазването им, или е необходимо лицензът им да бъде отнет.

Платежните институции, за които проверка на компетентните органи установи, че спазват изискванията, установени в дял II от настоящата директива, получават лиценз и се вписват в регистъра на държавата членка по произход и в регистъра на ЕБО, предвидени в членове 13 и 14 от настоящата директива. Когато в срок до [ОП, моля въведете крайния срок за транспониране + 6 месеца] тези платежни институции не отговарят на изискванията, установени в дял II от настоящата директива, в съответствие с член 30 от настоящата директива на тях им се забранява да предоставят платежни услуги.

2. Държавите членки могат да предвидят, че платежните институции, посочени в параграф 1, първа алинея от настоящия член, автоматично получават лиценз и се вписват в регистъра на държавата членка по произход и в регистъра на ЕБО, предвидени в членове 13 и 14, ако компетентните органи вече разполагат с доказателства, че са спазени предвидените в членове 5 и 10 изисквания. Преди издаване на лиценза компетентните органи информират съответните платежни институции.
3. Държавите членки позволяват на физически или юридически лица, които упражняват дейности по предоставяне на платежни услуги по смисъла на настоящата директива от преди *[ОП, моля впишете крайния срок за транспониране]* и които се ползват от освобождаване от изискванията по член 26 от Директива 2007/64/ЕО, да продължат да упражняват тези дейности в съответната държава членка в съответствие с Директива 2007/64/ЕО до *[ОП, моля впишете крайния срок за транспониране + 12 месеца]*, без да е необходимо да подават заявление за лиценз по член 5 или за освобождаване от изискванията по член 27 от настоящата директива или да спазват другите разпоредби, определени или посочени в дял II от настоящата директива. На всички такива лица, които не са получили лиценз или не са получили освобождаване от изискванията по настоящата директива в рамките на този срок, се забранява да предоставят платежни услуги в съответствие с член 30 от настоящата директива.
4. Държавите членки могат да предвидят, че институциите, посочени в параграф 3 от настоящия член, които са получили освобождаване от изискванията, автоматично се считат за получили освобождаване и се вписват в националния регистър на държавата членка по произход и в регистъра на ЕБО, предвидени в членове 13 и 14, ако компетентните органи вече разполагат с доказателства, че са спазени предвидените в член 27 изисквания. Компетентните органи информират съответните платежни институции.
5. Независимо от разпоредбите на параграф 1, юридическите лица, на които е даден лиценз за предоставяне на платежни услуги, изброени в точка 7 от приложението към Директива 2007/64/ЕО, автоматично се освобождават с този лиценз от изискванията за предоставяне на тези платежни услуги, които се считат за платежни услуги, изброени в точка 3 от приложението към настоящата директива, ако най-късно до *[ОП, моля впишете крайния срок за транспониране + 24 месеца]* компетентните органи разполагат с доказателства, че са спазени предвидените в член 6, буква в) и член 8 от настоящата директива изисквания.

Член 98

Изменения на Директива 2002/65/ЕО

В член 4 от Директива 2002/65/ЕО параграф 5 се заменя със следното:

„5. Когато се прилага и Директива [ОП, моля впишете номера на настоящата директива] на Европейския парламент и на Съвета*, разпоредбите относно информацията, предоставяна по член 3, параграф 1 от настоящата директива, с изключение на параграф 2, букви в)—ж), параграф 3, букви а), г) и д) и параграф 4, буква б), се заменят с членове 37, 38, 44 и 45 от посочената директива.“

* Директива... на Европейския парламент и на Съвета от [да се впише пълното наименование] (ОВ L...).

Член 99

Изменения на Директива 2013/36/ЕС

Точка 4 от приложение I към Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета³¹ се заменя със следното:

„4. Платежни услуги съгласно определението в член 4, параграф 3 от Директива 2014/XX/ЕС на Европейския парламент и на Съвета* [ОП, моля въведете наименованието и номера на настоящата директива, след като бъде приета].“

*Директива ... на Европейския парламент и на Съвета от...

³¹ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

Член 100

Изменения на Директива 2009/110/ЕО

1. В член 1 от Директива 2009/110/ЕО параграф 5 се заменя със следното:

„Настоящата директива не се прилага за парична стойност, която се използва за извършване на платежни трансакции, които са изключени, както се посочва в член 3, букви л), ла) и лб) от Директива [директива за платежните услуги 2].“

1а. В член 3 от Директива 2009/110/ЕО параграф 1 се заменя със следното:

„Без да се засяга настоящата директива, членове 5 и 10—16, член 18, параграфи 5—7 и членове 19—26в от Директива [директива за платежните услуги 2] се прилагат *mutatis mutandis* към институциите за електронни пари.“

2. В член 3 от Директива 2009/110/ЕО параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки позволяват на институциите за електронни пари да разпространяват и изкупуват обратно електронни пари чрез физически или юридически лица, действащи от тяхно име. Ако институция за електронни пари желае да разпространява електронни пари в друга държава членка, ангажирайки такова физическо или юридическо лице, член 18, параграфи 5 и 6 и членове 25а—26в от Директива [директива за платежните услуги 2] се прилагат *mutatis mutandis*.“

3. В член 3 от Директива 2009/110/ЕО параграф 5 се заменя със следното:

„5. Без да се засяга параграф 4, институциите за електронни пари не издават електронни пари чрез представители. На институциите за електронни пари се позволява да предоставят чрез представители платежните услуги, посочени в член 6, параграф 1, буква а), само ако са спазени условията съгласно член 18 от Директива [директива за платежните услуги 2].“

4. В член 18 от Директива 2009/110/ЕО се добавя следният параграф 4:

„4. Държавите членки позволяват на институциите за електронни пари, които са започнали преди приемането на Директива [ОП, моля впишете номера на настоящата директива] на Европейския парламент и на Съвета* да упражняват дейности в съответствие с настоящата директива и Директива 2007/64/ЕО в държавата членка, в която се намира тяхното централно управление, да продължат до [ОП, моля впишете крайния срок за транспониране + 6 месеца] тези си дейности в тази или в друга държава членка, без да трябва да подават заявление за лиценз съгласно член 3 от настоящата директива или да изпълняват други изисквания, предвидени или посочени в дял II от настоящата директива.

Държавите членки изискват от юридическите лица, посочени в първа алинея, да представят цялата необходима информация на компетентните органи, за да могат те да преценят до [ОП, моля въведете крайния срок за транспониране + 6 месеца] дали тези юридически лица спазват изискванията, предвидени в дял II от настоящата директива, а ако не ги спазват — какви мерки трябва да бъдат предприети, за да се осигури спазването им, или е необходимо лицензът им да бъде отнет.

Юридическите лица, посочени в първа алинея, за които след проверка от компетентните органи се установи, че изпълняват изискванията, установени в дял II от настоящата директива, получават лиценз и се вписват в регистъра. Когато тези юридически лица не спазват изискванията, установени в дял II от настоящата директива до [ОП, моля впишете крайния срок за транспониране + 6 месеца], на тях им се забранява да издават електронни пари.“

* Директива... на Европейския парламент и на Съвета от... [да се впише пълното наименование] (ОВ L...).

**

Член 100а
Изменения на Регламент (ЕС) № 1093/2010

1. Член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 се заменя със следното:

„2. Органът действа в рамките на правомощията, предоставени с настоящия регламент, и на приложното поле на директиви 94/19/ЕО, 2002/87/ЕО, Регламент (ЕО) № 1781/2006, Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници (*), Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници (**), Директива [директива за платежните услуги 2] [ОП, моля въведете номер на директивата, след като бъде приета], Директива 2009/110/ЕО и, доколкото тези актове са приложими за кредитните и финансовите институции и компетентните органи, които упражняват надзор върху тях, в рамките на съответните части от директиви 2002/65/ЕО и 2005/60/ЕО, включително всички директиви, регламенти и решения, основаващи се на тези актове, и на всеки друг правно обвързващ акт на Съюза, с който се възлагат задачи на Органа. Органът също така действа в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета (***).“
2. Член 4, точка 1 се заменя със следното:

„финансови институции“ означава „кредитни институции“ по смисъла на член 4, точка 1 от Директива 2006/48/ЕО, „инвестиционни посредници“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от Директива 2006/49/ЕО, „финансови конгломерати“ по смисъла на член 2, точка 14 от Директива 2002/87/ЕО, доставчици на платежни услуги по смисъла на член 4, точка 9 от Директива [директива за платежните услуги 2] [ОП, моля въведете номер на директивата, след като бъде приета] и институции за електронни пари по смисъла на член 2, точка 1 от Директива 2009/110/ЕО, като се има предвид, че по отношение на Директива 2005/60/ЕО „финансови институции“ означава кредитни институции и финансови институции по смисъла на член 3, точки 1 и 2 от посочената директива;“

Член 101
Отмяна

Директива 2007/64/ЕО се отменя, считано от [ОП, моля впишете дата — деня след датата, посочена в член 102, параграф 2, първа алинея].

Всяко позоваване на отменената директива се счита за позоваване на настоящата директива и се чете съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 102

Транспониране

1. В срок до...⁺ [две години след влизането в сила на настоящата директива], държавите членки приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.
2. Държавите членки прилагат тези разпоредби, считано от...⁺⁺ [две години след влизането в сила на настоящата директива].

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.
3. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.
4. Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 2 държавите членки гарантират прилагането на мерките за сигурност, посочени в член 87, параграфи 1, 1а, 1б и 1г, след като изминат 18 месеца от датата на влизане в сила на регулаторните технически стандарти, посочени в член 87а.
5. Държавите членки лицензират или регистрират новите доставчици на платежни услуги, които предлагат услуги по точки 7 и 8 от приложение I, считано от датата на влизане в сила на регулаторните технически стандарти, посочени в член 87а, в съответствие с параграф 4.
6. Докато отделните доставчици на платежни услуги, обслужващи сметка, започнат да спазват регулаторните технически стандарти, посочени в параграф 4, държавите членки гарантират, че те не злоупотребяват с неспазването, за да блокират или да възпрепятстват използването на услугите за инициране на плащане и за предоставяне на информация за сметките, които обслужват.

⁺ ОБ: да се впише дата — две години след влизането в сила на настоящата директива.

⁺⁺ ОБ: да се впише дата — две години след влизането в сила на настоящата директива.

Член 103

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 104

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I
ПЛАТЕЖНИ УСЛУГИ (ЧЛЕН 4, ОПРЕДЕЛЕНИЕ 3)

1. Услуги, позволяващи внасянето на пари в наличност по платежна сметка, както и всички операции по обслужване на платежна сметка.
2. Услуги, позволяващи тегления на пари в наличност от платежна сметка, както и всички операции по обслужване на платежна сметка.
3. Изпълнение на платежни трансакции, включително прехвърляне на средства по платежна сметка при доставчика на платежни услуги на ползвателя или друг доставчик на платежни услуги:
 - а) изпълнение на директни дебити, включително еднократни директни дебити;
 - б) изпълнение на платежни трансакции чрез платежни карти или подобни средства;
 - в) изпълнение на кредитни преводи, включително платежни нареждания за периодични преводи.
4. Изпълнение на платежни трансакции, когато средствата са осигурени от отпусната на ползвателя на платежни услуги кредитна линия:
 - а) изпълнение на директни дебити, включително еднократни директни дебити;
 - б) изпълнение на платежни трансакции чрез платежни карти или подобни средства;
 - в) изпълнение на кредитни преводи, включително платежни нареждания за периодични преводи.
5. Издаване на платежни инструменти и/или получаване на платежни трансакции.
6. Налични парични преводи.
7. Услуги по инициране на плащане.
8. Услуги по предоставяне на информация за сметка.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Настоящата директива	Директива 2007/64/ЕО	
Член 1, параграф 1	Член 1, параграф 1	
Член 1, параграф 2	Член 1, параграф 2	
Член 2, параграф 1	Член 2, параграф 1	
Член 2, параграф 2	Член 2, параграф 2	
Член 2, параграф 3	Член 2, параграф 3	
Член 3 Буква о) е заличена	Член 3	
Член 4 Добавени са определения	Член 4	
Член 5 — добавени са правила относно заявленията за лиценз	Член 5	
Член 6	Член 6	
Член 7, параграф 1	Член 7, параграф 1	
Член 7, параграф 2	Член 7, параграф 2	
Член 7, параграф 3	Член 7, параграф 3	
Член 8, параграф 1	Член 8, параграф 1	
Член 8, параграф 2	Член 8, параграф 2	
Член 8, параграф 3	Член 8, параграф 3	
Член 9, параграф 1	Член 9, параграф 1	
Член 9, параграф 2 Член 9 — параграфи 3 и 4 са заличени	Член 9, параграф 2	
Член 10, параграф 1	Член 10, параграф 1	
Член 10, параграф 2	Член 10, параграф 2	
Член 10, параграф 3	Член 10, параграф 3	
Член 10, параграф 4	Член 10, параграф 4	
Член 10, параграф 5	Член 10, параграф 5	
Член 10, параграф 6	Член 10, параграф 6	
Член 10, параграф 7	Член 10, параграф 7	
Член 10, параграф 8	Член 10, параграф 8	
Член 10, параграф 9	Член 10, параграф 9	
Член 11	Член 11	
Член 12, параграф 1	Член 12, параграф 1	
Член 12, параграф 2	Член 12, параграф 2	
Член 12, параграф 3	Член 12, параграф 3	
Член 13	Член 13	
Член 14, параграф 1		
Член 14, параграф 2		
Член 14, параграф 3		
Член 14, параграф 4		
Член 15	Член 14	

Член 16, параграф 1	Член 15, параграф 1	
Член 16, параграф 2	Член 15, параграф 2	
Член 16, параграф 3	Член 15, параграф 3	
Член 16, параграф 4	Член 15, параграф 4	
Член 17, параграф 1	Член 16, параграф 1	
Член 17, параграф 2	Член 16, параграф 2	
Член 17, параграф 3		
Член 17, параграф 4	Член 16, параграф 3	
Член 17, параграф 5	Член 16, параграф 4	
Член 17, параграф 6	Член 16, параграф 5	
Член 18, параграф 1	Член 17, параграф 1	
Член 18, параграф 2	Член 17, параграф 2	
Член 18, параграф 3	Член 17, параграф 3	
Член 18, параграф 4	Член 17, параграф 4	
Член 18, параграф 5	Член 17, параграф 5	
Член 18, параграф 6	Член 17, параграф 6	
Член 18, параграф 7	Член 17, параграф 7	
Член 18, параграф 8	Член 17, параграф 8	
Член 18, параграф 9		
Член 19, параграф 1	Член 18, параграф 1	
Член 19, параграф 2	Член 18, параграф 2	
Член 20	Член 19	
Член 21, параграф 1	Член 20, параграф 1	
Член 21, параграф 2	Член 20, параграф 2	
Член 21, параграф 3	Член 20, параграф 3	
Член 21, параграф 4	Член 20, параграф 4	
Член 21, параграф 5	Член 20, параграф 5	
Член 22, параграф 1	Член 21, параграф 1	
Член 22, параграф 2	Член 21, параграф 2	
Член 22, параграф 3	Член 21, параграф 3	
Член 23, параграф 1	Член 22, параграф 1	
Член 23, параграф 2	Член 22, параграф 2	
Член 23, параграф 3	Член 22, параграф 3	
Член 24, параграф 1	Член 23, параграф 1	
Член 24, параграф 2	Член 23, параграф 2	
Член 25, параграф 1	Член 24, параграф 1	
Член 25, параграф 2 — буква г) е заличена	Член 24, параграф 2	

Член 26, параграф 1	Член 25, параграф 1	
Член 26, параграф 2	Член 25, параграф 2	
Член 26, параграф 3	Член 25, параграф 3	
Член 26, параграф 4	Член 25, параграф 4	
Член 26, параграф 5	Член 25, параграф 5	
Член 26, параграф 6		
Член 26, параграф 7		
Член 26, параграф 8		
Член 26, параграф 9		
Член 27, параграф 1	Член 26, параграф 1	
Член 27, параграф 2	Член 26, параграф 2	
Член 27, параграф 3	Член 26, параграф 3	
Член 27, параграф 4	Член 26, параграф 4	
Член 27, параграф 5	Член 26, параграф 5	
Член 27, параграф 6	Член 26, параграф 6	
Член 28	Член 27	
Член 29, параграф 1	Член 28, параграф 1	
Член 29, параграф 2 — буква в) е заличена	Член 28, параграф 2	
Член 30, параграф 1	Член 29	
Член 30, параграф 2		
Член 31, параграф 1	Член 30, параграф 1	
Член 31, параграф 2	Член 30, параграф 2	
Член 31, параграф 3	Член 30, параграф 3	
Член 32	Член 31	
Член 33, параграф 1	Член 32, параграф 1	
Член 33, параграф 2	Член 32, параграф 2	
Член 33, параграф 3	Член 32, параграф 3	
Член 34	Член 33	
Член 35, параграф 1	Член 34, параграф 1	
Член 35, параграф 2	Член 34, параграф 2	
Член 36, параграф 1	Член 35, параграф 1	
Член 36, параграф 2	Член 35, параграф 2	
Член 37, параграф 1	Член 36, параграф 1	
Член 37, параграф 2	Член 36, параграф 2	
Член 37, параграф 3	Член 36, параграф 3	
Член 38, параграф 1	Член 37, параграф 1	
Член 38, параграф 2		

Член 38, параграф 3	Член 37, параграф 2	
Член 39		
Член 40		
Член 41	Член 38	
Член 42	Член 39	
Член 43	Член 40	
Член 44, параграф 1	Член 41, параграф 1	
Член 44, параграф 2	Член 41, параграф 2	
Член 44, параграф 3	Член 41, параграф 3	
Член 45, параграф 1	Член 42, параграф 1	
Член 45, параграф 2	Член 42, параграф 2	
Член 45, параграф 3	Член 42, параграф 3	
Член 45, параграф 4	Член 42, параграф 4	
Член 45, параграф 5	Член 42, параграф 5	
Член 45, параграф 6	Член 42, параграф 6	
Член 45, параграф 7	Член 42, параграф 7	
Член 46	Член 43	
Член 47, параграф 1	Член 44, параграф 1	
Член 47, параграф 2	Член 44, параграф 2	
Член 47, параграф 3	Член 44, параграф 3	
Член 48, параграф 1	Член 45, параграф 1	
Член 48, параграф 2	Член 45, параграф 2	
Член 48, параграф 3	Член 45, параграф 3	
Член 48, параграф 4	Член 45, параграф 4	
Член 48, параграф 5	Член 45, параграф 5	
Член 48, параграф 6	Член 45, параграф 6	
Член 49	Член 46	
Член 50, параграф 1	Член 47, параграф 1	
Член 50, параграф 2	Член 47, параграф 2	
Член 50, параграф 3	Член 47, параграф 3	
Член 51, параграф 1	Член 48, параграф 1	
Член 51, параграф 2	Член 48, параграф 2	
Член 51, параграф 3	Член 48, параграф 3	
Член 52, параграф 1	Член 49, параграф 1	
Член 52, параграф 2	Член 49, параграф 2	
Член 53, параграф 1	Член 50, параграф 1	
Член 53, параграф 2	Член 50, параграф 2	

Член 54, параграф 1	Член 51, параграф 1	
Член 54, параграф 2	Член 51, параграф 2	
Член 54, параграф 3	Член 51, параграф 3	
Член 54, параграф 4	Член 51, параграф 4	
Член 55, параграф 1	Член 52, параграф 1	
Член 55, параграф 2	Член 52, параграф 2	
Член 55, параграф 3	Член 52, параграф 3	
Член 55, параграф 4		
Член 56, параграф 1	Член 53, параграф 1	
Член 56, параграф 2	Член 53, параграф 2	
Член 56, параграф 3	Член 53, параграф 3	
Член 57, параграф 1	Член 54, параграф 1	
Член 57, параграф 2	Член 54, параграф 2	
Член 57, параграф 3	Член 54, параграф 3	
Член 57, параграф 4	Член 54, параграф 4	
Член 58, параграф 1		
Член 58, параграф 2		
Член 58, параграф 3		
Член 58, параграф 4		
Член 59, параграф 1		
Член 59, параграф 2		
Член 59, параграф 3		
Член 60, параграф 1	Член 55, параграф 1	
Член 60, параграф 2	Член 55, параграф 2	
Член 60, параграф 3	Член 55, параграф 3	
Член 60, параграф 4	Член 55, параграф 4	
Член 61, параграф 1	Член 56, параграф 1	
Член 61, параграф 2	Член 56, параграф 2	
Член 62, параграф 1	Член 57, параграф 1	
Член 62, параграф 2	Член 57, параграф 2	
Член 63, параграф 1	Член 58	
Член 63, параграф 2		
Член 64, параграф 1	Член 59, параграф 1	
Член 64, параграф 2	Член 59, параграф 2	
Член 65, параграф 1	Член 60, параграф 1	
Член 65, параграф 2		
Член 65, параграф 3	Член 60, параграф 2	

Член 66, параграф 1	Член 61, параграфи 1 и 2	
Член 66, параграф 2	Член 61, параграфи 4 и 5	
Член 67, параграф 1	Член 62, параграф 1	
Член 67, параграф 2	Член 62, параграф 2	
Член 67, параграф 3	Член 62, параграф 3	
Член 68, параграф 1	Член 63, параграф 1	
Член 68, параграф 2	Член 63, параграф 2	
Член 69, параграф 1	Член 64, параграф 1	
Член 69, параграф 2	Член 64, параграф 2	
Член 70, параграф 1	Член 65, параграф 1	
Член 70, параграф 2	Член 65, параграф 2	
Член 70, параграф 3	Член 65, параграф 3	
Член 71, параграф 1	Член 66, параграф 1	
Член 71, параграф 2	Член 66, параграф 2	
Член 71, параграф 3	Член 66, параграф 3	
Член 71, параграф 4	Член 66, параграф 4	
Член 71, параграф 5	Член 66, параграф 5	
Член 72, параграф 1	Член 67, параграф 1	
Член 72, параграф 2	Член 67, параграф 2	
Член 72, параграф 3	Член 67, параграф 3	
Член 73, параграф 1	Член 68, параграф 1	
Член 73, параграф 2	Член 68, параграф 2	
Член 74, параграф 1	Член 69, параграф 1	
Член 74, параграф 2	Член 69, параграф 2	
Член 74, параграф 3	Член 69, параграф 3	
Член 75	Член 70	
Член 76	Член 71	
Член 77	Член 72	
Член 78, параграф 1	Член 73, параграф 1	
Член 78, параграф 2	Член 73, параграф 2	
Член 79, параграф 1	Член 74, параграф 1	
Член 79, параграф 2	Член 74, параграф 2	
Член 79, параграф 3	Член 74, параграф 2	
Член 79, параграф 4	Член 74, параграф 2	
Член 79, параграф 5	Член 74, параграф 3	
Член 80, параграф 1	Член 75, параграф 1	
Член 80, параграф 2	Член 75, параграф 2	

Член 80, параграф 3	Член 75, параграф 3	
Член 81	Член 76	
Член 82, параграф 1	Член 77, параграф 1	
Член 82, параграф 2	Член 77, параграф 2	
Член 83	Член 78	
Член 84	Член 79	
Член 85, параграф 1		
Член 85, параграф 2		
Член 85, параграф 3		
Член 85, параграф 4		
Член 86, параграф 1		
Член 86, параграф 2		
Член 86, параграф 3		
Член 86, параграф 4		
Член 87, параграф 1		
Член 87, параграф 2		
Член 87, параграф 3		
Член 88, параграф 1	Член 80, параграф 1	
Член 88, параграф 2	Член 80, параграф 2	
Член 89, параграф 1		
Член 89, параграф 2		
Член 89, параграф 3	Член 82, параграф 2	
Член 89, параграф 4		
Член 90, параграф 1		
Член 90, параграф 2		
Член 90, параграф 3		
Член 91, параграф 1	Член 83, параграф 1	
Член 91, параграф 2	Член 83, параграф 2	
Член 92, параграф 1		
Член 92, параграф 2		
Член 93	Член 84	
Член 94, параграф 1		
Член 94, параграф 2		
Член 94, параграф 3		
Член 94, параграф 4		
Член 94, параграф 5		
Член 95, параграф 1	Член 86, параграф 1	

Член 95, параграф 2	Член 86, параграф 2	
Член 95, параграф 3	Член 86, параграф 3	
Член 96	Член 87	
Член 97	Член 88	
Член 98, параграф 1		
Член 98, параграф 2		
Член 99, параграф 1		
Член 99, параграф 2		
Член 101		
Член 102, параграф 1	Член 94, параграф 1	
Член 102, параграф 2	Член 94, параграф 1	
Член 102, параграф 3	Член 94, параграф 2	
Член 103	Член 95	
Член 104	Член 96	
Приложение I	Приложение	
